

**UNIVERZITA
JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA**

DIPLOMOVÁ PRÁCE

2012

Tomáš VANDAS

**UNIVERZITA
JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA**

Magisterské kombinované studium

2010–2012

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Tomáš Vandas

Mládež a krajní pravice

Praha 2012

Vedoucí diplomové práce:

Mgr. Lukáš Novotný, M.A., Ph.D.

COMENIUS UNIVERSITY PRAGUE

Master / Part-Time Studies

2010-2012

Diploma Thesis

Tomáš Vandas

Mládež a krajní pravice

Prague 2012

The Diploma Thesis Work Supervisor:

Mgr. Lukáš Novotný, M.A., Ph.D.

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená diplomová práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze, dne 23. 2. 2012

Tomáš Vandas

Poděkování

Rád bych poděkoval panu Mgr. Lukáši Novotnému, M.A., Ph.D. za jeho pomoc, cenné rady, odborné vedení a hlavně jeho čas, který mi věnoval při zpracování této práce.

Anotace

Tato diplomová práce shrnuje obecné poznatky o polistopadovém vývoji extrémní pravice v České republice a její vliv na mládež. Snaží se hledat příčiny zvyšující se obliby radikálních uskupení u mladé generace a hodnotí bývalé a současné mládežnické organizace krajně pravicového spektra. Závěrem je nastíněna budoucnost radikální mládežnické pravice v České republice, vycházející i z aktivního politického působení autora práce.

Klíčové pojmy:

Dělnická mládež

Dělnická strana

Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa

Republikáni Miroslava Sládka

Extremismus

Krajní pravice

Národní aliance

Národní korporativismus

Politický systém

Republikánská mládež

Annotation

This thesis paper summarizes the general findings of the post November, 1989 development of the extreme right-wing in the Czech Republic and its influence on the youth. It aims to find the causes of the increasing popularity of radical groups among the younger generation and evaluates former and current youth organizations of the extreme right spectrum. In conclusion, there is an estimation of the future right-wing radical youth in the Czech Republic, proceeding even from the political activity of the author of this work.

Key words:

Workers youth

Labour Party

Association for republic – Republican Party of Czechoslovakia

Republicans Miroslava Sládka

extremism

extreme right

National Aliance

National corporatism

political systém

Republican youth

OBSAH:

ÚVOD	9
TEORETICKÁ ČÁST	
1. VÝVOJ KRAJNÍ PRAVICE V ČR PO ROCE 1989	13
1.1 Etapizace vývoje krajní pravice	13
1.2 Typická témata krajní pravice	15
1.3 Politika státu vůči krajní pravici	18
1.4 Sémantická diskuse	21
1.5 Mládež v rámci krajní pravice	23
2. REPUBLIKÁNSKÁ MLÁDEŽ	25
2.1 Vznik RM	25
2.2 Program a činnost RM	26
2.3 Rozpuštění RM	27
3. NÁRODNÍ ALIANCE	29
3.1 Vznik a činnost NA	29
3.2 Rozpuštění NA	31
3.3 Působení NA na mládež	32
4. NÁRODNÍ KORPORATIVISMUS	34
4.1 Vznik a činnost NK	34
4.2 Útlum a dobrovolný konec NK	36
5. DĚLNICKÁ MLÁDEŽ	37
5.1 Vznik DM	37
5.2 Program DM	38
5.3 Struktura DM	42
5.3.1 Předsedové DM	43
5.3.2 Místní organizace DM	43

5.4 Sjezdová jednání DM	44
5.5 Mediální a propagační aktivity DM	46
5.5.1 Hlas mládeže	46
5.5.2 Kampaně a akce DM	48
5.6 Zahraniční spolupráce DM	50
5.7 Spolupráce s DSSS	52
5.8 Charakteristika DM	53
6. REGIONÁLNÍ ORGANIZACE S VAZBAMI NA MLÁDEŽ	56
6.1 Autonomní nacionalisté	56
6.1.1 Počátky hnutí v ČR	57
6.1.2 Ideologie a program	58
6.1.3 Strategie a členská základna	59
6.1.4 Jednotlivé buňky AN	61
6.1.5 Shromáždění a pochody	62
6.1.6 Spolupráce s dalšími organizacemi	63
6.2 Svobodná mládež	64
6.2.1 Programové zaměření	65
6.2.2 Aktivity a činnost	65
6.3 České národní hnutí mládeže	66
6.4 Národní čest	66
7. BUDOUCNOST KRAJNĚ PRAVICOVÉ MLÁDEŽE V ČR	68
7.1 Současný stav	68
7.2 Budoucnost radikální mládeže	69
PRAKTICKÁ ČÁST	
8. ROZHOVORY S PŘEDSTAVITELI VYBRANÝCH MLÁDEŽNICKÝCH ORGANIZACÍ	71
8.1 Cíl rozhovorů	71
8.2 Dotazování představitelů mládežnických organizací	71
8.3 Výsledky rozhovorů	72

8.4 Zhodnocení rozhovorů	76
ZÁVĚR	77
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A PRAMENŮ	80
SEZNAM GRAFŮ	84
SEZNAM PŘÍLOH	84

SEZNAM ZKRATEK:

SPR-RSČ – Sdružení pro republiku-Republikánská strana Československa

RMS – Republikáni Miroslava Sládka

DSSS – Dělnická strana sociální spravedlnosti

DS – Dělnická strana

DM – Dělnická mládež

RM – Republikánská mládež

NK – Národní korporativismus

NA – Národní aliance

AN – Autonomní nacionalisté

DL – Dělnické listy

NS – Národní strana

NSJ – Národní sjednocení

ČHNJ – České hnutí za národní jednotu

PaS – Právo a Spravedlnost

NPD – Národnědemokratická strana Německa

Úvod

Cíl práce

Cílem této diplomové práce je analyzovat příčiny a sílu vlivu krajně pravicových myšlenek a názorů na mladou generaci, dále rozebrat a zhodnotit činnost působení mládežnických organizací jak oficiálně registrovaných, tak neregistrovaných v politické sféře České republiky po roce 1989, v návaznosti na spřízněné politické strany.

Velký vliv na formování myšlenek a utváření názorů u mladé generace měla po roce 1989 politická strana Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa (SPR-RSČ). Tato politická strana, označovaná jako krajně pravicová, extremistická nebo populistická, byla na vrcholu své popularity v první polovině devadesátých let minulého století, kdy se jí podařilo opakovaně se dostat do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

První oficiální mládežnickou organizací krajně pravicového typu po roce 1989 u nás byla Republikánská mládež (RM), která byla ustanovena v roce 1998 z popudu vedení SPR-RSČ s cílem podchytit zájem mladé generace. O silném personálním propojení mezi RM a SPR-RSČ svědčí i osoba Martina Zbely, předsedy RM a současně vedoucího sekretariátu SPR-RSČ.

Další výraznou mládežnickou organizací současnosti je Dělnická mládež (DM), která je úzce spjata s krajně pravicovou Dělnickou stranou sociální spravedlnosti (DSSS).

Vedle RM a DM působily na české politické scéně i další neregistrované mládežnické organizace, zejména v období koncem 90. let minulého století a do roku 2007. Je proto velmi zajímavé analyzovat, hodnotit a zkoumat jejich činnost, neboť jejich vliv na mládež může v nadcházejících letech výrazně ovlivnit i aktivitu krajně pravicových politických stran v České republice a následně jejich dosažené volební výsledky.

Stav poznání

Tématu pravicového extremismu, krajně pravicovým subjektům a mládežnickým organizacím je v České republice věnována velká pozornost, lze však vysledovat zvyšující se intenzitu o tuto oblast zejména s příchodem nového století. To je logicky spojeno s nárůstem aktivit politických mládežnických hnutí a stran, které se v této části politického spektra začaly angažovat zejména po roce 2002: Národní korporativismus, Dělnická mládež, Autonomní nacionalisté, Svobodná mládež.

V České republice působí několik odborníků na otázku pravicového extremismu. Za významnějšího z nich lze považovat Miroslava Mareše (nar. 1974), brněnského politologa, který se zaměřuje na terorismus, pravicový i levicový extremismus, systémy politických stran v západoevropských zemích a fotbalové chuligánství. Mezi jeho vydané publikace patří například *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR* (2003), *Etnické a regionální strany v ČR po roce 1989* (2003), *Fotbaloví chuligáni: evropská dimenze subkultury* (2004), *Nezávislé a „antistranické“ strany a hnutí* (2005) a *Terorismus v ČR* (2005). Tyto publikace jsou přínosné v podrobném zpracování daného tématu.

Vedle Miroslava Mareše jsou dalšími osobami, které se zaměřují na oblast extremismu, například Petr Fiala (mj. *Politický extremismus a radikalismus v České republice – 1998*, *Význam a funkce voleb do evropského parlamentu – 2005*, *Evropeizace zájmů. Politické strany a zájmové skupiny v České republice – 2009*), dále Jan Charvát (*Současný politický extremismus a radikalismus – 2007*) nebo Jan Chmelík, bývalý náměstek policejního prezidia pro kriminální službu, vysokoškolský pedagog a odborník na extremismus i další témata, který vyučuje na Vysoké škole Karlovy Vary, kde vede katedru trestního práva, kriminalistiky a forenzních disciplín.

Z odborných publikací lze zmínit recenzovaný on-line časopis Rexter, který uveřejňuje odborné texty zaměřené na oblast radikalismu, extremismu a terorismu. Časopis vznikl v roce 2002 na Fakultě sociálních studií Masarykovy Univerzity Brno a poté vycházel pod hlavičkou Centra strategických studií, o.s. Dnes časopis Rexter vydává Centrum pro bezpečnostní a strategická studia, o.s. ve spolupráci s Katedrou politologie FSS MU a Oddělením Bezpečnostních a strategických studií FSS MU. Recenzovaným odborným periodikem se Rexter stal k 1. 1. 2004.

Krajně pravicové mládežnické spektrum v České republice funguje v současné době dvěma směry. Prvním z nich je existence a činnost registrovaných sdružení (zejména Dělnické mládeže), druhým je aktivismus neregistrovaných hnutí a spolků, jako jsou například Autonomní nacionalisté a Svobodná mládež (nebo dříve Národní korporativisté). Jde přitom o rozdílný pohled na prosazování cílů. Zatímco první směr považuje činnost politických stran a jejich zúčastnění se voleb za jediný možný způsob k získání politického vlivu, druhý směr takové jednání převážně považuje za splnutí s vládnoucím „Systémem“ a svůj smysl vidí pouze v akcích „na ulici“.

Struktura práce

První kapitola je věnována vývoji krajní pravice v České republice po roce 1989, popisuje programatiku a hlavní témata krajní pravice, diskusi o politické terminologii a rozdílech mezi extremismem, radikalismem a populismem. Hodnotí také politiku státu vůči krajní pravici.

Druhá kapitola se zabývá vznikem Republikánské mládeže (RM). Je popisován její vznik, činnost a rozpuštění ministerstvem vnitra v letech 1997-2002.

Třetí kapitola je věnována občanskému sdružení Národní aliance. Je nastíněn její vznik, činnost, nárůst popularity koncem devadesátých let minulého století (1999-2000) u mladé generace, rozpuštění a hodnocení aktivity na základě politologického slovníku.

Čtvrtá kapitola bilancuje vznik a činnost neregistrovaného subjektu Národní korporativismus, který sehrál důležitou aktivizační roli krajní pravice v letech 2005-2008.

Pátá kapitola je nejobsáhlejší a zabývá se vznikem Dělnické mládeže. Popisuje její strukturu, program, činnost a aktivity zaměřené na mládež, vývojové fáze v souvislosti se změnou na postu předsedy, analyzuje mediální a propagační aktivity DM i její zahraniční spolupráci.

Šestá kapitola rozebírá regionální organizace se silnými vazbami na mládež, z nichž nejvýraznější a nejaktivnější jsou Autonomní nacionalisté, přinášející do prostředí českého nacionalismu nové trendy a styly. Dále se v kapitole píše o činnosti Svobodné mládeže, o Českém národním hnutí mládeže a Národní cti.

Sedmá kapitola se zabývá prognózou vývoje mládežnických spolků a hnutí v České republice v návaznosti na současný stav.

Osmá kapitola je zhodnocením výsledků dotazování představitelů mládežnických organizací a jejich názorů na fungování a činnost sdružení. Ukazuje zajímavý pohled na názory a myšlenky osob, které spoluvytvářely nebo se výrazněji angažovaly v mládežnickém krajně pravicovém hnutí.

Metodika práce

V diplomové práci je využita kvalitativní metoda, která je pro účel zkoumání dané problematiky vhodnější oproti kvantitativní, pracující s čísly a matematickými výsledky. Metody kvalitativního výzkumu si získávají ve vědách o člověku a společnosti stále větší význam, ať jsou považovány za doplněk tradičních kvantitativních postupů, nebo jejich protipól. Jsou velmi užitečné v případech, kdy jde o zkoumání života lidí, historie i chodu organizací, společenských procesů apod. Publikace, které se věnují kvalitativnímu výzkumu v politice, jsou například „Jak zkoumat politiku“ od Petra Druláka či „Kvalitativní výzkum“ od Jana Hendla.

Technikou použitou v kvalitativním výzkumu práce je standardizovaný hloubkový rozhovor, vycházející z Příručky tazatele (příloha G), v níž byl stanoven okruh otevřených otázek. Rozhovor nám umožňuje získat větší přehled o názorech dotazované osoby, jejím smýšlení a v tomto případě také náhled na vývoj mládežnických organizací krajně pravicového spektra nebo na vnímání současných problémů mládeže jako celku.

Příprava metodiky probíhala v měsíci listopadu 2011, vyhodnocení otázek proběhlo v měsíci lednu 2012.

1. VÝVOJ KRAJNÍ PRAVICE V ČR PO ROCE 1989

1.1 Etapizace vývoje krajní pravice

Po pádu komunistického režimu v roce 1989 se s nástupem pluralitního politického systému otevřela možnost politické soutěže i pro politické subjekty, které se v politologické terminologii označují jako extrémní, radikální, nebo dokonce neonacistické. V jeho rámci však od počátku působily i síly, které z pravicově extremistických pozic chtěly demokratický režim zničit či alespoň stávající uspořádání kritizovaly z radikálně pravicových pozic.¹

Nejvýznamnější z pohledu utváření novodobé české krajní pravice byl vznik Sdružení pro Republiku – Republikánské strany Československa (SPR-RSČ), která byla založena 24. února 1990.² Jejím iniciátorem a zakladatelem byl Miroslav Sládek (nar. 24. 10. 1950), jeho blízkým spolupracovníkem pak Jan Vik (nar. 1969), dlouholetý tajemník strany.

M. Sládek na sjezdu definoval SPR-RSČ jako radikální pravicovou stranu. Ve svém projevu na ustavujícím sjezdu uvedl, že „vůdčí myšlenkou při založení strany bylo vědomí si toho, že je nutné v současné politické situaci vybudovat skutečně radikální politickou stranu, jež by byla strážkyní demokracie a která by ve svém programu odmítla jakoukoli formu spolupráce nejen s komunisty, ale i se stranami jim blízkými“.³

Působení krajně pravicových politických subjektů v České republice po roce 1989 lze rozdělit na tři časová období. Prvním je období zřetelné dominance SPR-RSČ, které charakterizuje její vstup do České národní rady a Federálního shromáždění v roce 1992 a neúspěch v předčasných parlamentních volbách v roce 1998, kdy strana obdržela pouze 3,9 % a po šesti letech musela opustit Poslaneckou sněmovnu České republiky.

---

¹ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 175. ISBN 80-86598-45-4.

² CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 144. ISBN 978-80-7367-098-6.

³ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 190. ISBN 80-86598-45-4.

Druhým je dlouhé mezidobí mezi roky 2000 až 2007, kdy krajní pravice nemohla najít nového lídra a nebyl zde ani žádný výraznější politický subjekt, přičemž do roku 2002 ještě můžeme hovořit o vůdčí roli Sládkovy strany (od roku 2001 Republikánů Miroslava Sládka). I přesto však pozice strany měla pouze klesající křivku a již nikdy se z volební porážky v roce 1998 nedokázala vzpamatovat. Vidina uvolněného místa po republikánech dala impuls ke vzniku mnoha nových stran, ať už to byly tzv. odpadlíci ze Sládkovy strany, nebo zcela nově založené subjekty. Za takové můžeme zejména považovat Národní stranu, Dělnickou stranu, Národní sjednocení a Právo a Spravedlnost.

Vznikají i různá na vlastenectví zaměřená seskupení, jejichž klasifikace jako extremistů nebo radikálů je více než sporná. Integrační tendence mezi různými skupinami dlouho ztroskotávaly a nikdy se je nepodařilo realizovat zcela.⁴ Jedním z takových integračních pokusů byla v roce 2005 tzv. Národní pětka (DS, NS, RMS, NSJ, ČHNJ). Uvnitř nově utvářené koalice však došlo ještě před volbami v roce 2006 k rozepřím mezi Národní stranou, která chtěla mít v koalici hlavní slovo, a Dělnickou stranou a Národním sjednocením, jimž postavení Národní strany nevyhovovalo.⁵ Dělnická strana opustila tento projekt na základě rozhodnutí předsednictva strany dne 28. 5. 2005. Jako hlavní důvod je uváděna „aktivní účast předsedy RMS Sládka ve zmiňovaném projektu, což již dopředu devalvuje jakoukoli snahu o získání voličské podpory v řadách veřejnosti“.⁶

Třetí období, které trvá od roku 2008 do současnosti, je dominantním obdobím činnosti Dělnické strany a následně Dělnické strany sociální spravedlnosti, které po letech hledání politické cesty a programových témat, provázeného nezájmem veřejnosti, pomohlo spojení s neregistrovanými skupinami krajně pravicové scény, což jí přineslo nejen zájem médií, ale i volební zisky pohybující se okolo 1 % a první

---

⁴ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 182. ISBN 80-86598-45-4.

⁵ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál s.r.o. 2007, s. 155. ISBN 978-80-7367-098-6.

⁶ DĚLNICKÁ STRANA. DS vystoupila z projektu "Národní pětka". *Delnicka.strana.web.cz* [online]. 2005 [cit. 2012-01-25]. Dostupné z: <http://delnicka.strana.web.cz/uvod9.htm>

úspěchy v evropských (překročení hranice pro vyplacení státního příspěvku v roce 2009) a komunálních volbách.

1.2 Typická témata krajní pravice

V souvislosti s vývojem ve společnosti docházelo k postupnému vytváření programu krajní pravice, jejíž hlavní témata se během posledních dvaceti let značně proměnila.

Na počátku své politické činnosti požadovalo SPR-RSČ postavení komunistické strany mimo zákon a hlásilo se k světovému republikanismu, za jehož reprezentanty přitom považovalo jak tehdy vládní americkou Republikánskou stranu, tak německé pravicově extremistické, postnacistické Republikány.⁷ Sládek postupně precizoval svoji politickou strategii a hlavní témata politické profilace. Antikomunistickou rétoriku zachoval, začal se však více profilovat i na tzv. romské otázce i problému kriminality.⁸

Dalším důležitým programovým bodem republikánů byla ostře protiněmecká rétorika, což v českém prostředí znamenalo další příliv sympatizantů. „Nelze mluvit o jakékoliv křivdě způsobené českým národem Němcům. Naopak – byli to právě Němci, kteří nás chtěli vyhladit a zgermanizovat.“⁹

Nezbytnou součástí republikánského programu je od samého počátku i požadavek na znovuoobnovení trestu smrti, dále vyřešení otázky nepřizpůsobivých etnik, požadavek na přísnou ochranu hranic s cílem zabránit nekontrolovatelnému přílivu imigrantů, zavedení profesionální armády nebo snaha omezit výhody spojené s výkonem státních funkcí. K tématu přistěhovalců Miroslav Sládek říká: „Přistěhovalci, které zde již máme, anebo kteří díky benevolenci státních orgánů teprve přijdou, s sebou zavlékají vlastní náboženství, kulturu, rodové tradice a především nesnášenlivosti a mohou díky

---

⁷ FIALA, Petr. *Politický extremismus a radikalismus v České republice*. Brno: Masarykova univerzita, 1998, s. 197. ISBN 80-210-1798-8.

⁸ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 193. ISBN 80-86598-45-4.

⁹ SLÁDEK, Miroslav. *Nikdy jsem vám nelhal*. Praha: DUEL, 1998, s. 19. ISBN 80-86187-11-X.

své agresivitě velmi rychle a výrazně ovlivnit naše společenství, které již pozvolna ztrácí schopnost se bránit a je příliš v rozkladu.“¹⁰

V zahraniční politice požadovali republikáni vyhlášení neutrality, odmítali vstup do NATO. „Proč vlastně naše strana vstup do NATO odmítá? V současné době a ani v dohledné budoucnosti naší zemi nehrozí žádné vojenské nebezpečí. Naopak, rozšiřováním NATO vzniknou v Evropě nové dělicí čáry, které tak ČR uvrhnou opět tam, kde už dlouhý čas byla a kam už se nikdo z nás nechce vrátit. Nechceme opětovně dělení světa na Západ a Východ a pokračování studené nebo jiné války v Evropě.“¹¹

Z obsahu republikánské programatiky je třeba jako nejdůležitější vytknout sociální akcent, důraz na „tvrdý“ přístup v oblasti vnitřní bezpečnosti, etnizaci sociálních a kriminálních problémů, odpor vůči „amerikanizaci“ společnosti a některým postmoderním hodnotám, antikomunismus a antilevičáctví obecně, zdůrazňování nacionálních atributů v ekonomice, výchově a kultuře. Pokud jde o vztah SPR-RSČ k nacionalismu, můžeme konstatovat, že se neprojevuje aktivně, tj. prosazováním vlastního národa, ale pasivně, tj. denunciováním národů jiných.¹²

S koncem tisíciletí a politickým pádem SPR-RSČ dochází i k postupné proměně programových priorit politických subjektů krajní pravice.

Národní sjednocení se ve svém ustavujícím Manifestu přihlásilo k tradicionalistickým hodnotám a k evropské civilizaci postavené na křesťanském učení a antické filozofii. Odmítlo globalizaci, multikulturalismus a označilo se za národně konzervativní stranu, přičemž v porovnání s republikány je zde patrný odklon od sociální rétoriky. NSJ je možno považovat za katolický proud české krajní pravice a pokračovatelem tohoto proudu je od roku 2006 strana Právo a Spravedlnost, která úzce spolupracuje s hnutím D.O.S.T. (předseda Ladislav Bátora) a s představiteli českého katolického tradicionalismu (například Michal Semín, předseda Institutu svatého Josefa).

---

¹⁰ SLÁDEK, Miroslav. *...a tak to vidím já*. Praha: NADAS-AFGH, 1992, s. 49. ISBN 80-7030-172-4.

¹¹ SLÁDEK, Miroslav. *Nikdy jsem vám nelhal*. Praha: DUEL, 1998, s. 69. ISBN 80-86187-11-X.

¹² DANČÁK, Břetislav a Petr FIALA. *Nacionalistické politické strany v Evropě*. Brno: Masarykova univerzita, 1999, s. 78. ISBN 80-210-2247-7.

Dalším politickým subjektem, který byl v letech 2002-2008 jedním z hlavních představitelů české krajní pravice, je Národní strana (činnost pozastavena rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2011), kterou lze označit za husitsky orientované nacionalisty. Prosazovala prvky přímé demokracie, zejména referendum, a důrazně odmítala jakékoliv prvky všech totalitních demagogií. Ve svém Politickém programu se hlásí k důsledné obhajobě české národní identity, prosazuje poměrně tvrdou protiimigrační politiku (včetně zpřísnění podmínek v uprchlických táborech) a politiku proti kriminalitě. Od etnických menšin požaduje Národní strana loajalitu k státu, ve kterém tyto menšiny žijí a respektování všech pravidel, úzů a povinností majority v návaznosti na práva, která jsou státem dána všem občanům.¹³ Program Národní strany byl zaměřen i silně protiněmecky, stejně jako tomu bylo u SPR-RSČ, a proti muslimům. Počátkem nového tisíciletí však již bylo možné považovat „německou kartu“ za neúčinnou a hrozba muslimské imigrace byla, na rozdíl od států západní Evropy, minimální.

Současnost krajní pravice v České republice reprezentuje zejména Dělnická strana sociální spravedlnosti a její předchůdkyně Dělnická strana. Programové požadavky DS(SS) se nijak zvlášť neodlišují od požadavků ostatních krajně pravicových stran. Řadu celou řadu společných rysů, nebo vyloženě totožných požadavků, lze nalézt například při porovnání s programem SPR-RSČ. Dominuje odpor vůči Evropské unii, projektu jednotné Evropy a jednotné evropské měně, obava z přílivu imigrantů, boj proti korupci a romská otázka.

Ekonomické části politických programů extrémní pravice je možné v naprosté většině považovat za míšení levicových a pravicových prvků, které jsou často rámovány zjevným populismem. Některé extrémně pravicové subjekty převzaly liberální koncepty, které jsou ovšem doplňovány kolektivistickou vizí silného intervencionistického národního státu.¹⁴

Obecně platí, že krajně pravicové politické strany využívají ke své profilaci několik společných témat: imigrace (ve střední a východní Evropě národnostní menšiny),

---

¹³ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 253. ISBN 80-86598-45-4.

¹⁴ MARŠÁK, Jan. Postavení extrémně pravicových stran ve stranickém systému ČR. *Politologická revue*. 2007, roč. XIII, č. 2, s. 23. ISSN 1211-0353.

bezpečnosti, korupce. To jsou tři klíčová témata, jimiž se snaží oslovit voliče. Celkový rámec potom tvoří exkluzivní nacionalismus, z něhož vychází všechna ostatní témata. Základním požadavkem krajně pravicových nacionalistických stran je obrana národa, národní identity a národního vědomí. Středové politické strany se profilují především v otázkách socioekonomických, v případě krajně pravicových stran ale socioekonomické otázky primární roli nehrají. V socioekonomické oblasti totiž opět primární roli hraje nacionalismus a jím je ovlivněna i tato dimenze politiky. Charakteristickým rysem je víra těchto politických stran v to, že všechny plody národní ekonomiky jsou primárně určeny pro vlastní národ. V sociální oblasti potom převládá sociální populismus, ale směřovaný opět pouze na členy vlastního etnika.¹⁵

1.3 Politika státu vůči krajní pravici

V České republice, stejně jako u jiných demokratických států, je činnost politických stran vázána na dodržování ústavy a platných zákonů, které definují, za jakých podmínek mohou politické subjekty působit a vyvíjet svoje aktivity.

Podle čl. 5 Ústavy ČR je politický systém založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran, respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých cílů.¹⁶

Politická strana může být rozpuštěna, nebo pozastavena na základě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (NSS), jako odvolací instance funguje Ústavní soud. Návrh na rozpuštění politické strany předkládá vláda České republiky.

Po roce 1989 došlo k pozastavení činnosti a následnému rozpuštění celé řady politických subjektů, a to se týká i těch, které jsou označovány jako krajně pravicové nebo extremistické. Většinou však byl tento krok spjat s porušením zákona o odevzdávání výroční zprávy o hospodaření, což je základní povinností politických

---

¹⁵ MAREŠ, Miroslav a Petra VEJVODOVÁ. Dělnická strana: profil české pravicově extremistické strany. *REXTER: information journal* [online]. 2010, č. 2 [cit. 2012-01-02]. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/delnicka-strana-profil-ceske-pravicove-extremisticke-strany/2010/11/07/>

¹⁶ FIALA, Petr. *Politický extremismus a radikalismus v České republice*. Brno: Masarykova univerzita, 1998, s. 107. ISBN 80-210-1798-8.

stran. Výroční zpráva o hospodaření musí obsahovat i výrok auditora a odevzdává se každoročně k 1. dubnu.

Mezi politické subjekty krajní pravice, které mají v současnosti pozastavenou činnost, patří i SPR-RSČ (rozsudkem NSS ze dne 7. 12. 2010) a Národní strana. Republikáni Miroslava Sládka (nástupce SPR-RSČ po roce 2001) byli rozpuštěni v roce 2007. U všech uvedených politických stran bylo důvodem zásahu státu vůči jejich činnosti opakované pochybení v souvislosti s hospodařením strany. Jediným případem v celém polistopadovém období, kdy došlo k rozpuštění politické strany na základě její činnosti, je kauza Dělnické strany.

První návrh na rozpuštění DS byl podán Topolánkovou vládou na podzim roku 2008. Dne 18. února 2009 začalo jednání u NSS, rozsudek byl vynesena dne 4. března. NSS návrh vlády na rozpuštění DS zamítl. Šlo o vůbec první rozsudek tohoto typu v novodobé historii České republiky. NSS odůvodnil rozsudek tím, že rozpuštění politické strany vyplývá z kumulativního splnění několika podmínek: 1) zjištěné chování politické strany je protiprávní, 2) je této straně přičitatelné, 3) představuje dostatečně bezprostřední hrozbu pro demokratický právní stát a 4) zamýšlený zásah je přiměřený sledovanému cíli, tzn., že není narušena proporcionalita mezi omezením práva sdružovat se v politických stranách a zájmem společnosti na ochraně jiných hodnot.

Opakovaný pokus o rozpuštění Dělnické strany uskutečnila vláda Jana Fischera, která podala návrh k NSS dne 23. 9. 2009. Dokazování u soudu začalo dne 11. ledna 2010 a trvalo čtyři dny, vládu zastupoval advokát Tomáš Sokol. Rozsudek byl vynesena dne 17. února 2010 a soud shledal činnost DS jako protiprávní a ohrožující demokratické uspořádání státu. DS k verdiktu NSS vydala stanovisko, v němž „považuje dnešní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (NSS) za politický akt, jehož cílem je vyřadit opoziční politickou stranu z účasti v jarních parlamentních volbách“.¹⁷ Ústavní stížnost DS pak odmítl Ústavní soud jako neoprávněnou dne 27. května 2010.

Spornou otázkou je v této souvislosti účelovost zákazu politických stran. Základními riziky zákazu politické strany je zejména otázka nástupnických organizací, nebezpečí

---

¹⁷ DĚLNICKÁ STRANA. Stanovisko DS k verdiktu NSS. *Delnicka-strana.cz* [online]. 2010 [cit. 2011-11-13]. Dostupné z: http://www.delnicka-strana.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=1018&Itemid=115

vystupňování politického extremismu a přeliv stoupců zakázaných stran do stran etablovaných.¹⁸ V případě rozpuštění Dělnické strany neznamenal soudní verdikt ukončení politické činnosti vedení DS, ani převážné části členské základny, která se následně přeregistrovala do připravené zálohy v podobě Dělnické strany sociální spravedlnosti (bývalý předseda DS Tomáš Vandas byl volebním lídrem DSSS ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2010, předsedkyní strany v té době byla Hana Pavlíčková, matka Tomáše Vandase).

Stát prostřednictvím ministerstva vnitra zasahoval i proti krajně pravicovým občanským sdružením spjatých s mládeží, a to rozpuštěním Republikánské mládeže (dne 5. 2. 2002) a Národní aliance (dne 31. 3. 2000).

Politika státu vůči pravicovému extremismu se projevila i v úpravě zákonů a vypracováním nových paragrafů trestního zákona. V roce 2000 byla například schválena novela trestního zákona č. 405/2000 Sb., vztahující se k § 198a odst. 1, 260, 260 odst. 1, 261 a k vloženému novému § 261a). („Kdo veřejně popírá, zpochybňuje, schvaluje, nebo se snaží ospravedlnit nacistické nebo komunistické genocidium nebo jiné zločiny nacistů nebo komunistů proti lidskosti, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.”). Tato novela trestního zákona nabyla účinnosti dne 1. 12. 2000.

V květnu 2009 přijala vláda ČR první komplexní dokument věnující se protiextremistické politice „Strategie boje proti extremismu“. Tento dokument je každým rokem aktualizován. Následně v červnu téhož roku byla podepsána „Dohoda ústavních činitelů, parlamentních politických stran a občanů o společném postupu proti nárůstu extremismu a rasismu“, ve které signatáři odsuzují šíření extremistických nálad a vyvolávání atmosféry konfrontace a násilí v naší společnosti.¹⁹

Represivní politika státu se projevila i v oblasti shromažďovacího práva, ve smyslu zkoumání nahlášených shromáždění, zkoumání jejich účelu a případné pokusy úředníků o zákaz některých akcí (mítinky DSSS v Táboře 2010, Vimperku a v Havířově 2011, pochod DM v Brně 2011) nebo postihy za slovní projevy a používanou symboliku během veřejných akcí. Za projevy hanobící národ a podněcující k nenávisti vůči

---

¹⁸ FIALA, Petr. *Politický extremismus a radikalismus v České republice*. Brno: Masarykova univerzita, 1998, s. 109. ISBN 80-210-1798-8.

¹⁹ BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011, s. 182. ISBN 978-80-247-3797-3.

skupině osob na prvomájové akci v roce 2009 byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s odkladem na dvacet měsíců Tomáš Vandas, tehdejší předseda DS.²⁰ Podmínečného vězení se dočkali i další tři členové vedení někdejší Dělnické strany, její místopředseda Petr Kotáb, Jiří Štěpánek a mluvčí strany Martin Zbela. Potrestáni byli i dva řadoví členové DS Michal Glas a Michaela Dupová.²¹

Z hlediska ochromení krajně pravicové scény lze za důležité vnímat policejní akce Power a Lotta uskutečněné v průběhu roku 2009, při nichž došlo k zatčení významných osob z této scény. Osmnáct osob bylo obviněno z propagace nacismu, hanobení národa a rasy a z podněcování k nenávisti vůči skupině osob. Jedná se o osoby, které organizovaly zejména koncerty white power hudby a věnovaly se prodeji oblečení s neonacistickou tematikou.²² V době psaní této práce však nebylo doposud v těchto případech soudně rozhodnuto.

1.4 Sémantická diskuse

Pod označení krajní pravice lze shrnout několik pojmů, které můžeme rozlišit na tři základní: extremismus, radikalismus a populismus.

Extremismus je pojem velmi nejednoznačný a pojí se k němu celá řada definicí. Pojmem extremismus jsou označovány vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, jak jsou definovány v českém ústavním pořádku.²³

---

²⁰ BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011, s. 184. ISBN 978-80-247-3797-3.

²¹ EUROZPRÁVY. Krajský soud v Brně potvrdil Vandasovi a spol podmínky, odpustil pokuty. *Eurozpravy.cz* [online]. 2012 [cit. 2012-01-07]. Dostupné z: <http://krimi.eurozpravy.cz/41191-krajnsky-soud-v-brne-potvrdil-vandasovi-a-spol-podminky-odpustil-pokuty/>

²² BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011, s. 184. ISBN 978-80-247-3797-3.

²³ ČESKO. MINISTESTVO VNITRA. Co je extremismus. *MVČR: Ministerstvo vnitra* [online]. 2010 [cit. 2011-11-13]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>

Extremismus je dynamickým jevem, přičemž to, co bylo za extrémní považováno v minulosti, můžeme dnes vnímat jako normální a naopak. Dnes jsme si zvykli označovat přídomkem „extremisté“ fašisty, nacisty a komunisty. Jak tomu ovšem bylo v době absolutistických monarchií? Tehdy byl extremistou člověk věřící v liberální demokracii. V každém politickém zřízení existovali lidé, kteří věřili v jiné uspořádání společnosti, než jaké viděli okolo sebe. Někdy je označovali za podivíny, jindy za extremisty.²⁴

V dnešní době můžeme za extremistické považovat takové politické organizace, spolky a strany, které se ve své činnosti nezříkají násilí jako prostředku boje proti stávajícímu zřízení. Například Michael Minkenberg (německý výzkumník krajně pravicového spektra) za pravicově extremistické označuje takové politické snahy, síly a strany, které cíleně usilují o úplné nebo rozsáhlé odstranění demokratických pravidel a přitom jsou také připraveny použít ústavě odporující prostředky („akceptace násilí“).²⁵

Naproti tomu jako radikální můžeme označit pozice, aktivity a cíle, které nejsou zcela jednoznačně zaměřeny na odstranění centrálních principů demokratického režimu, politicky se ale pohybují na samé hraně ústavního rámce.

Politický radikalismus lze v kontextu předkládaného teoretického pojetí definovat jako abstraktní prostor, v jehož rámci jsou na základě výrazné nespokojenosti s pluralitním uspořádáním a mírou zabezpečení práv, svobod a povinností pro jednotlivé části společnosti zastávány postoje a názory, které jsou velmi kritické k formě demokratického uspořádání, přičemž je požadována důsledná změna. Ačkoliv nedochází k paušálnímu zavržení demokracie a jejích základních hodnot, principů a mechanismů, určité hodnoty, práva a plnění povinností jsou alespoň v dílčích aspektech zpochybňovány.²⁶

---

²⁴ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 12. ISBN 978-80-7367-098-6.

²⁵ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 35. ISBN 80-86598-45-4.

²⁶ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 34. ISBN 80-86598-45-4.

Politický populismus můžeme charakterizovat jako metody, způsoby a činnosti užívané k oslovení lidí a získání veřejné podpory k prosazení politických cílů. V této souvislosti jsou často využívány nálady občanů nebo zakořeněné předsudky. Populismus (z latinského *populus*, lid) není označení žádné politické ideologie, ale představuje styl politické propagandy, která se obrací na „obyčejného člověka“ a snaží se jej ochránit před definovanými nepřáteli.²⁷ Politický populismus lze vnímat v určitém časovém kontextu, kdy je patrné, že s blížícím se termínem konání voleb se zvyšuje míra populismu a populistická prohlášení se tak v tomto období stávají jakýmsi koloritem.

K pravicovému populismu patří všude na světě přesvědčení, že s vyřešením otázky přistěhovalců a azylantů mohou být vyřešeny všechny podstatné problémy naší doby, od hospodářské po sociální politiku, od ochrany životního prostředí po dopravní politiku a vnitřní bezpečnost. Populismus žije z obrazů nepřátel s funkcemi obětních beránků, jimiž jsou cizinci, menšiny, establishment nebo kapitalisté.²⁸

1.5 Mládež v rámci krajní pravice

V oblasti teorie existuje o správném vymezení pojmu mládež řada sporů, zejména pokud jde o otázku, co je mládež, jaká je, o stanovení horní hranice jejího věku, ale i o chápání pojmu sociální zralost. Nejčastěji se definuje mládež jako věková sociální skupina společnosti, která se vyznačuje určitými obecnými znaky a specifickými zvláštnostmi.²⁹

Mládež není jen obrazným souhrnným vyjádřením pro všechny jedince určité věkové skupiny. Je sociálním jevem – tedy synonymem určitého přístupu ke světu a

---

²⁷ BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011, s. 214. ISBN 978-80-247-3797-3.

²⁸ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 35. ISBN 80-86598-45-4.

²⁹ SMOLÍK, Josef. Extremismus subkultur mládeže? *REXTER: information journal* [online]. 2006, č. 1 [cit. 2012-01-26]. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/extremismus-subkultur-mladeze/2006/05/01/>

způsobu nazírání na svět, orientace a hledání vlastního místa v něm. Mládež je velká věková sociální skupina, která je součástí sociální struktury každé společnosti.

Přestože jsou radikální ideologie v první řadě záležitostí politických hnutí a stran, svého rozšíření v současnosti dosahují často i díky průniku do subkultur mládeže.³⁰

Termín subkultura se vztahuje na specifickou skupinu, která je tvůrkyní a nositelem zvláštních, odlišných norem, hodnot, vzorců chování a životního stylu, i když se podílí na fungování širšího společenství. Některé subkultury mládeže mají tendenci k vědomému sebeuzavírání, k utváření skupinových subkulturních hranic, které plní funkci sebeudržení a sebeobrany.³¹

Kombinace oficiálních ultrapravicových mládežnických organizací (napojených na politické strany) a neoficiálních (subkultur, volných sdružení a spolků) je charakteristická i pro vývoj pravicové radikální mládeže v České republice. V první polovině devadesátých let dominují mládežnické subkultury (zejména hnutí skinheads), zatímco na konci tohoto období se začínají objevovat první oficiálně registrované mládežnické organizace (právní postavení občanská sdružení), například Republikánská mládež.

O určitých postojích mládeže a jejím vztahu k ultrapravicovým názorům a myšlenkám vypovídají i studentské volby, které se uskutečnily na středních školách a učilištích před parlamentními volbami v roce 2010. V těchto volbách získala Dělnická strana sociální spravedlnosti 7,14 % hlasů. Největší počet sympatizantů mezi mládeží získala DSSS na učilištích na severu Čech (Ústecký kraj – 11,2 %).

---

³⁰ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 123. ISBN 978-80-7367-098-6.

³¹ SMOLÍK, Josef. Extremismus subkultur mládeže? *REXTER: information journal* [online]. 2006, č. 1 [cit. 2012-01-26]. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/extremismus-subkultur-mladeze/2006/05/01/>

2. REPUBLIKÁNSKÁ MLÁDEŽ

2.1 Vznik RM

Občanské sdružení Republikánská mládež (RM) je z pohledu zkoumání vztahu mezi krajní pravicí a mládeží významným subjektem. RM byla první mládežnickou organizací, která byla úzce spjata s krajně pravicovou politickou stranou (SPR-RSČ) a z významového hlediska znamenal vznik RM i určitý předstupeň vzniku Dělnické mládeže o dvanáct let později.

Návrh na registraci RM byl podán přípravným výborem v čele s Vojtěchem Matouškem dne 1. dubna 1997. Registrace ministerstvem vnitra byla provedena dne 30. května téhož roku. Republikánská mládež označila za svůj cíl sdružovat mladé občany České republiky na základě jejich souznění s idejemi republikanismu a respektování zásad života ve svobodné a demokratické společnosti.³² Stanovy RM deklarovaly snahu stavět se proti pornografii, drogám, alkoholu, prostituci a všem činnostem, které pomáhají rozkládat společnost.

Ustavující sjezd Republikánské mládeže se konal dne 24. 10. 1998. Na sjezdu byl přítomen i Miroslav Sládek a další významní funkcionáři SPR-RSČ. Předsedou RM byl zvolen Martin Zbela, 1. místopředsedou Tomáš Kebza, 2. místopředsedou Pavel Procházka, pokladníkem Jiří Štěpánek a tajemníkem Jiří Toman. Předsedou kontrolní komise se stal Josef Malý a předsedou smírčí komise Miloslav Štěpánek.³³

Konání ustavujícího sjezdu RM proběhlo v době ještě čerstvé porážky SPR-RSČ v parlamentních volbách (obdrženy 3,9 % hlasů) a Miroslav Sládek spatřoval v aktivním nastartování RM šanci na návrat na politické výsluní. Ve svém sjezdovém projevu mj. řekl: „A já vkládám naději právě do vás, Republikánské mládeže. Věřím, že vy budete ti, kteří půjdou bez ohledu na své nebezpečí jenom za svým názorem, za svou

---

³² MALÍŘ, Jiří a Pavel MAREK, et al. *Politické strany. Vývoj politických stran a hnutí v českých zemích a Československu 1861-2004*. Brno: Doplněk, 2005, s. 1598. ISBN 80-7239-179-8.

³³ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 215. ISBN 80-86598-45-4.

myšlenkou a cílem. Že to budete právě vy, kteří umožníte našemu národu, aby zvedl hlavu.“³⁴

2.2 Program a činnost

Program RM, přijatý na 1. sjezdu v roce 1998, byl členěn do oddílů školství, problematika drog, bezpečnost, politika a armáda, sociální oblast, kultura, sport a tělovýchova a ochrana životního prostředí. Je inspirován programem SPR-RSČ. Důraz je kladen na neplacení školného, na odmítnutí školních osnov a učebnic, které potlačují národní a vlastenecký duch, a na „odmítnutí zvýhodňování národnostních etnik, především cikánů, při přijímání na střední a vysoké školy“, tvrdý postup proti drogám (proti liberálnímu přístupu a dělení drog na tvrdé a měkké, trest smrti pro pašeráky a překupníky, financování léčby narkomanů z jejich prostředků), požadavek na znovuzavedení trestu smrti, omezení přílivu uprchlíků ze třetích zemí, zákaz anarchistických uskupení, zrušení všeobecné branné povinnosti, šestiletou mateřskou dovolenou, důslednou obranu mateřského jazyka po vzoru Francie a zamezení vývozu našeho kulturního bohatství do zahraničí.³⁵

Činnost RM spočívala především v organizování petičních akcí, shromáždění a v letákových kampaních. V roce 1999 RM realizovala mj. aktivity proti útokům NATO v Jugoslávii a hlavně petiční akci Stop drogám.³⁶ V Praze pak RM organizovala akci u sousoší Kalvárie na Karlově mostě, kde z rozhodnutí pražského primátora Jana Kasla byly umístěny vysvětlující tabulky, které objasňovaly podstatu antižidovských nápisů na soše.

Nejvýraznější aktivity RM byly zaznamenány na severní Moravě, kde bylo několik místních poboček, mezi nimiž byly nejaktivnější organizace v Karviné, v Opavě a v Orlové. Tématy demonstrací, které byly charakteristické provoláváním hesel jako „Nic než národ“, „Dost bylo Havla“, Vítězství zdar“, apod., a rovněž zájmem médií,

---

³⁴ *Politické noviny Republika*. Praha: Republika, 1998, roč. IX, č. 45, s. 2.

³⁵ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 217. ISBN 80-86598-45-4.

³⁶ Tamtéž, s. 216.

protestními akcemi antifašistů a nasazením policie, byly mj. protesty proti „komunistům, zločinům, drogám, nezaměstnanosti a všem rasovým vraždám na bílých obětech“ (Karviná, 1. května 2000), proti vstupu do NATO (Bohumín, 27. května 2000), odpor proti drogám a vstupu do EU (Opava, 22. července 2000), vzpomínka na Daniela Hejdánka (Orlová, 17. listopadu 2000), podpora národní identity a boj proti drogám (Orlová, 31. března 2001), připomenutí vzniku samostatného Československa u památníku Pomocných technických praporů (Ostrava, 28. října 2001) apod.³⁷

Republikánská mládež však organizovala i zábavně sportovní akce, například sportovní turnaje. Propagační a publikační činnost byla zajišťována v rámci stranického tisku SPR-RSČ Republika, kde byly pravidelně zveřejňovány články a komentáře předsedy RM Martina Zbely (současně také vedoucího sekretariátu a člena Předsednictva SPR-RSČ) a místopředsedy RM Tomáše Kebzy.

Zahraniční vztahy RM byly zaměřeny podle orientace SPR-RSČ a RMS. Za nejvýznamnější událost lze považovat návštěvu delegace, vedené předsedou Martinem Zbelou, na konferenci organizace Euronat mládeže (Paříž, 8. května 1999), která byla obdobou podobného mezinárodního společenství EURONAT, sdružující národně orientované politické subjekty v Evropě, vzniklého z iniciativy Le Penovy Front National. Na jednání byla RM přijata za člena této organizace.

2.3 Rozpuštění RM

V roce 2001 upozornilo ministerstvo vnitra ČR Republikánskou mládež na to, že požadavek z jejího programu „Konečně dořešit otázku nepřizpůsobivých etnik, například cikánů – mj. obnovením domovského práva“ je v rozporu se zákonem o sdružování, konkrétně ustanovením o nepřijatelnosti působení sdružení, které má za cíl popírat nebo omezovat osobní, politická nebo jiná práva občanů pro jejich národnost, rasu a původ.³⁸ Další výtky ministerstva se týkala pasáže, která byla uvedena v programu: „... v

---

³⁷ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 216. ISBN 80-86598-45-4.

³⁸ Tamtéž, s. 218.

politice jako takové budeme prosazovat...“, čímž zde podle úředníků došlo k porušení náplně činnosti sdružení, neboť tato aktivita náleží jen politickým stranám.

RM uvedené výtky odmítla, přesto však pasáž o zavedení domovského práva z programu odstranila. I přesto došlo k rozpuštění RM ministerstvem vnitra dne 5. února 2002. RM se proti tomuto rozhodnutí odvolala k Nejvyššímu soudu (do vzniku Nejvyššího správního soudu v roce 2003 řešil agendu politických stran a občanských sdružení NS), který však dne 13. prosince tento verdikt potvrdil.

S odstupem času je možné vysledovat, že požadavek na zavedení domovského práva a aktivity proti nepřizpůsobivým občanům se staly součástí požadavků demokratických parlamentních stran (např. návrh zákona z iniciativy poslankyně ODS I. Řápkové).

Republikánská mládež byla jakýmsi předvojem nejen Dělnické mládeže, ale i Dělnické strany, neboť na jejím vzniku se podíleli významní představitelé RM, předseda Martin Zbela nebo pokladník Jiří Štěpánek. Z hlediska činnosti a náplně jednotlivých akcí lze k RM přiřadit označení radikální organizace, která byla hybnou silou postparlamentní SPR-RSČ a následně RMS, její členové byli nejen součástí předvolebních kampaní republikánské strany, ale také byli na volebních kandidátkách SPR-RSČ nebo RMS (například M. Zbela byl lídrem kandidátky Republikánů Miroslava Sládka v Karlovarském kraji).

3. NÁRODNÍ ALIANCE

3.1 Vznik a činnost NA

Národní aliance (NA) byla občanským sdružením, vzniklým registrací dne 26. 10. 1998. Hlavní osobou při vzniku a vývoji NA byl Vladimír Skoupý (nar. 1977) z Rakovníka, dřívější člen Národního frontu castistů.³⁹ Dne 6. října 1998 se konala ustavující schůze NA, na které byly přijaty stanovy, a na základě rozhodnutí účastníků požádal přípravný výbor (V. Skoupý, Z. Rais, R. Sklenička, M. Egenthaler) úspěšně o registraci.

Ačkoliv se NA neprofilovala vysloveně jako mládežnické hnutí, lze ji takto bezpochyby vnímat. Do svých řad dokázala získat velké množství mladých lidí, kteří dospívali v devadesátých letech minulého století v prostředí skinheadské subkultury. Zakládající členové NA v čele se zemským vedoucím Skoupým díky svým pozicím v ultrapravicové scéně dokázali získat členskou základnu v řadě míst republiky. Nabídli smysluplnější uplatnění lidem, znechuceným primitivismem části skinheads.⁴⁰

Aktivní začala být Národní aliance v roce 1999, kdy zorganizovala několik veřejných vystoupení. Nejprve společně s Jungen Nationaldemokraten v Praze 20. března 1999 demonstrovala za svobodu slova. Hlavní organizační podíl měla NA 17. dubna 1999 na protestním pochodu v Rakovníku (zúčastnily se ho však i Vlastenecká fronta, Malá beseda a přípravný výbor Mladých národních demokratů). Na pozvánkách NA uvedla, že je „proti snahám o začlenění naší země do pochybného zednářského ovládaného spolku zvaného Evropská unie.“⁴¹

V roce 2000 Národní aliance stále zlepšovala organizaci vlastní činnosti a prezentaci svých postojů a zintenzivnila i aktivity vedoucí k mediální prezentaci. NA také vytvořila kvalitní systém internetové komunikace, která probíhala zejména „utajeným“ způsobem za využívání e-mailu. NA pořádala nebo se účastnila různých akcí, jako

---

³⁹ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 327. ISBN 80-86598-45-4.

⁴⁰ Tamtéž, s. 327.

⁴¹ Tamtéž, s. 328.

například demonstrace v Mladé Boleslavi (18. 3. 2000), pořádané tamní neregistrovanou organizací Obrana národa, demonstrace národních aktivistů na Václavském náměstí (8. 4. 2000), v Jihlavě (22. 4. 2000), vzpomínkového protestního shromáždění v Mostě, demonstrace v Ostravě (19. 8. 2000), demonstrace „národních sil“ proti zasedání MMF/SB v Praze (23. 9. 2000), protestního pochodu „českých národovců“ v Praze, Příbrami a Ostravě (28. 10. 2000) nebo demonstrace spojené s předvolebním mítinkem do obecních zastupitelských úřadů v Jablonci nad Nisou (4. 11. 2000). Dne 17. 11. 2000 uspořádala Národní aliance v Chrudimi protestní pochod k 11. výročí „sametového podvodu“.

NA kladla důraz na nacionalismus, národní suverenitu, propagaci „stavovské demokracie“, kterou ovšem NA nepovažovala za zcela ideální, ale nenabízela konkrétní alternativu. Zvláštní pozornost věnovala NA „mravní obrodě národa (především mládeže)“. NA propagovala uzavření zábavných podniků, postavení homosexuality i dalších sexuálních deviací mimo zákon, požadovala zákaz pornografie, usilovala o vytlačení prostituce z ulic, byla za zpřísnění trestních sazeb týkajících se osob držících drogy, souhlasila s trestem smrti za jejich šíření.⁴²

Národní aliance vydávala také svoji tiskovinu, nazvanou Vlajka. Dle vyjádření Vladimíra Skoupého navazovala Vlajka na periodikum, které v minulosti vydávalo jisté ideové hnutí. Po zastavení Vlajky (reakce na dopis ministerstva vnitra) začala NA vydávat tiskovinu Výzva (květen 2000), kterou vydává MO Národní aliance Jihlava jako občasník pro členy a příznivce NA. Od dubna 2001 vychází již pod názvem Národně sociální VÝZVA – interní tiskovina novodobých národovců, členů a příznivců Národně sociálního bloku.

---

⁴² BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011, s. 222. ISBN 978-80-247-3797-3.

3.2 Rozpuštění NA

Během veřejných vystoupení představitelů Národní aliance v roce 1999 došlo několikrát k veřejnému popírání holocaustu, což vedlo k rozpoutání debaty o tzv. osvětimské lži, vedoucí v roce 2001 k uzákonění její trestnosti.⁴³ Na demonstraci, pořádané Vlasteneckou frontou 28. října 1999 v Praze, prohlásil Vladimír Skoupý, že neexistovaly plynové komory a popřel počet obětí holocaustu, což vyvolalo silnou masmediální kritiku.⁴⁴

Dopisem ze dne 2. listopadu 1999 upozornilo ministerstvo vnitra NA, že svojí činností porušuje zákon o sdružování, a jako důvod uvedlo právě zpochybňování holocaustu a vydávání tiskoviny Vlajka. Na základě této výtky přestala Vlajka vycházet.

Dne 19. února 2000 se konala (navzdory zákazu Obvodním úřadem městské části Praha 1) v Praze na Václavském náměstí demonstrace na podporu rakouské suverenity a představitelů strany Svobodných Jörga Haidera a o týden později došlo k zadržení Vladimíra Skoupého na protikomunistické demonstraci v Praze. Skoupý byl obviněn kvůli podpoře a propagaci hnutí, směřujících k potlačení práv a svobod občanů, a byl následně vzat do vazby (dne 16. června 2000 byl odsouzen k jednomu roku vězení s podmíněným odkladem na čtyři roky). Důvodem byly jeho výločky na košili, které podle policie spolu s celkovým stylem oblékání připomínaly krojování úderných složek neofašistických a neonacistických formací krajně pravicových stran v západní Evropě.

K rozpuštění NA došlo dne 31. března 2000 ministrem vnitra Václavem Grulichem (učinil tak poslední den ve funkci). Ke svému rozpuštění vydala NA v Jihlavě (7. 4. 2000) tiskové prohlášení, v němž konstatovala, že: „NA své rozpuštění ignoruje a do rozhodnutí soudu pro ni nemá žádný právní význam. I nadále budeme pokračovat v činnosti, kterou jsme doposud vyvíjeli. Protizákonné perzekuce nás pouze utvrzují v

---

⁴³ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 152. ISBN 978-80-7367-098-6.

⁴⁴ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 328. ISBN 80-86598-45-4.

přesvědčení, že to, co děláme, je správné! A proto se nikdy nevzdáme a v našem úsilí za žádnou cenu nepolevíme, neboť to, co nás nezabije, nás může pouze posilnit!”⁴⁵

Dne 18. února 2001 oznámila Národní aliance, že ukončuje svoji existenci a ministerstvo vnitra ji 15. května téhož roku vymazalo z evidence. Členská základna NA se následně z velké části přesunula do Vlastenecké republikánské strany.

3.3 Působení NA na mládež

Výčet pořádaných akcí a celková činnost ukazuje velký potenciál, kterým ve své době NA v rámci extrémní pravice disponovala. Byl dokonce srovnatelný s tehdejší dominantní stranou na krajní pravici, Sládkovými republikány, a lze konstatovat, že mediálně ji v letech 1999-2000 dokonce zastínila.

Národní aliance byla pro mladou generaci velmi přitažlivá svojí rétorickou razancí i „vojenským“ stylem a organizací. NA již krátce po svém vzniku vytvořila vlastní branné složky s názvem Svatoplukovy gardy (SG). Název odkazuje na kolaborantskou paramilitární vlajkařskou organizaci.⁴⁶ Dále měla vlastní hymnu, mládežnickou organizaci Národovecká mládež a ženskou organizaci Svaz žen Národní aliance. To vše v kombinaci přitahovalo mladé lidi, kteří se chtěli angažovat v nacionální sféře a pro které byla například SPR-RSČ již neatraktivní a méně radikální. NA si tak získávala u malých lidí velkou popularitu po celé zemi, přičemž její aktivisté zakládali stále nové pobočky (k 1. březnu 2000 měla NA údajně 27 místních organizací).

Při hledání odpovědi na otázku, kam NA zařadit, zda mezi extremistické, radiální nebo populistické organizace, není nezajímavý názor bývalého vrcholného představitele Národní strany Pavla Sedláčka, který ve své knize *Nic Než Národ píše*: „Za subjekty

---

⁴⁵ ČESKO. MINISTERSTVO VNITRA. Zpráva o problematice extremismu na území České republiky v roce 2000. *MVČR: Ministerstvo vnitra* [online]. 2000 [cit. 2011-12-28]. Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/extremis/2000/trendy.html>

⁴⁶ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 332. ISBN 80-86598-45-4.

neonacistické – a zdůrazňuji – ne neofašistické, lze naprosto jednoznačně považovat Národní odpor a Národní alianci.“⁴⁷

Dále pak: „Neregistrovaný Národní odpor a Ministerstvem vnitra diskutabilně rozpuštěnou Národní alianci nelze v žádném případě označit na národovecké, tedy český nacionalismus reprezentující organizace a již vůbec ne za organizace propagující vlastenectví. Ba, právě naopak. Hlásaná politická ideologie nacionálního socialismu, propagovaná Evropa árijských národů a heslo ‘Víc než národ’, jasně deklarují protinárodní a protičeskou pozici těchto uskupení.“⁴⁸

Politolog Miroslav Mareš hodnotí Národní alianci jako „pravicově extremistickou organizaci, která navazovala na tradice českého ultrapravicového národovectví a směru kolaborace, reprezentovaných Vlajkou“. V současnosti se chápala jako součást boje árijských národů „za svobodu“. V její politice a vyjádřeních čelních představitelů byly patrné útoky proti demokratickému systému a prvky rasismu a antisemitismu.⁴⁹

Národní aliance sehrála ve formování myšlenek a názorů mladé generace v krajně pravicovém prostředí velkou roli a její činnost, fungování a veřejná prezentace ji řadí spíše než mezi radikální nebo populistické k extremistickým organizacím.

---

⁴⁷ Sedláček, Pavel. *Nic Než Národ*. Praha: Národní strana, 2002, s. 27. ISBN 80-239-0063-3.

⁴⁸ Tamtéž, s. 28.

⁴⁹ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 333. ISBN 80-86598-45-4.

4. NÁRODNÍ KORPORATIVISMUS

4.1 Vznik a činnost NK

Uskupení Národní korporativismus (NK) konstituovalo v roce 2004, původně pod názvem Společnost korporativního směru vyššího vývoje (SKSVV). K prvnímu významnému veřejnému vystoupení SKSVV došlo na demonstraci v Brně v roce 2005. V létě 2005 se SKSVV transformovala v neoficiální politické sdružení Národní korporativismus. Skupina sama sebe označovala jako vlastenecky smýšlející aktivisty, kterým není lhostejný osud České republiky.

Politicky se NK od počátku pohyboval mezi ultrapravicovými skupinami a ideově se historicky inspiroval v korporativním systému, což je od pluralismu odlišná forma reprezentace zájmů, založená na spolupráci jednotlivých společenských vrstev nebo skupin; též organizace státu na profesním principu. Vyskytuje se zde omezený počet hierarchicky uspořádaných monopolních organizací (korporací), které při vyjednávání se státem při dodržování základní ideje lidské pracovní sounáležitosti zastupují zájmy svých členů a současně se podílejí i na uskutečňování státní politiky. Korporativismus předpokládá omezený počet nekonkurenčních organizací s povinným, nebo polopovinným členstvím v nich, členství je profesně organizováno podobně jako u středověkých cechů. Tyto korporace, působící často paralelně s parlamentem, jsou kontrolovány a usměrňovány státem.⁵⁰

Organizačně byl NK rozdělen na několik regionálních buněk, předsedou sdružení byl Jiří Petřivalský, moravskoslezským představitelem Roman Fojtík. Hlavními tématy jejich činnosti byl antikomunismus, protesty proti tzv. pozitivní diskriminaci a drogám, otázka trestu smrti a migrace.

I když se jedná o neregistrovanou organizaci, snaží se Národní korporativismus vystupovat zcela oficiálně a svým působením se spíše podobá registrované organizaci

---

⁵⁰ KORPORATIVISMUS. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida): Wikipedia Foundation, 11. 12. 2006, last modified on 9. 1. 2011 [cit. 2012-01-09]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Korporativismus>

typu Vlastenecké fronty nebo Národní aliance.⁵¹ NK sdružoval na 200 členů a 15 místních poboček.

Rétorika NK se lišila od ostatních skupin v zásadě pouze tím, že se snažil používat moderního jazyka i jazyka odborného, čímž dodával svým textům zdání serióznosti. To, co NK skutečně odlišilo od ostatních skupin extrémní pravice, byla jeho aktivita, která po roce 2005 pomohla znovu nastartovat stagnující krajně pravicovou scénu. Hlavním impulsem přitom byla série demonstrací, a to zejména v letech 2006-2007 (například shromáždění v Přerově „Proti komunismu“ dne 10. 3. 2007, Neratovice dne 31. 3. 2007, Havířov dne 9. 6. 2007, Liberec dne 16. 6. 2007 „Proti pozitivní diskriminaci“).

Národní korporativismus byl důležitým článkem při formování sjednocování české krajní pravice v letech 2005 a 2006. Během voleb v roce 2006 byli někteří zástupci NK uvedeni na kandidátce Práva a spravedlnosti (předseda Petřivalský kandidoval na desátém místě v Praze).⁵² Právo a spravedlnost bylo volebním subjektem tvořeným Dělnickou stranou a Národním sjednocením pro zmíněné parlamentní volby. Po těchto volbách se začíná projevovat užší spolupráce mezi DS a NK. Členové NK se zúčastnili červnového sjezdu DS a zástupci DS přijeli 28. října podpořit veřejné shromáždění NK v Ostravě.⁵³

---

⁵¹ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 155. ISBN 978-80-7367-098-6.

⁵² Tamtéž, s. 155.

⁵³ BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011, s. 159. ISBN 978-80-247-3797-3.

4.2 Útlum a dobrovolný konec NK

Aktivita NK a mnoho po sobě jdoucích veřejných akcí přilákalo do jejich řad značné množství mladých lidí. Sdružení NK na rozdíl od někdejší NA nebylo organizováno v tak „vojenském“ stylu, ale bylo přitažlivé svojí aktivitou, snaha byla i o jednotný styl oblékání (tmavé kalhoty, bílá košile, tmavá kravata) a pozitivní dojem vystupování na veřejnosti.

Počátkem roku 2008 se však začínají projevovat vnitřní rozpory a určitá rivalita mezi Prahou (Petřivalský) a Moravou (Fojtík). K tomu se přidává i znatelná „únava materiálu“, část členské základny se začíná aktivizovat pod hlavičkou buněk Autonomních nacionalistů. Začátkem roku 2008 rezignuje na svoji funkci předseda Petřivalský a dne 8. dubna 2008 vydalo sdružení NK prohlášení, v němž oficiálně ukončuje svoji činnost. Mimo jiné se v něm píše: „Pobočky NK budou nadále pokračovat ve své práci pod hlavičkou Autonomních nacionalistů. Dále vyzýváme všechny naše členy, kteří mají zájem o politickou činnost na oficiální úrovni, ke vstupu do Dělnické strany. Rovněž apelujeme na všechny nacionalisty, aby využili možnosti existujících uskupení a přidali se k nám na naší cestě za vítězstvím.“

Přiřazení Národního korporativismu k určitému typu organizace (extremistická, radikální, populistická) je nejednoznačné. Stejným způsobem to vnímala i Bezpečnostní informační služba, když ve své výroční zprávě za rok 2007 uvedla: „Toto neregistrované pravicově extremistické uskupení stále není jednoznačně vyprofilované a pohybuje se na rozhraní mezi neonacistickou a ultranacionalistickou scénou.“⁵⁴

Pokud však zhodnotíme témata pořádaných akcí (proti drogám, EU, pozitivní diskriminaci, komunismu atd.), jejich organizaci a celkovou činnost NK, lze se spíše přiklonit k označení nacionální radikální organizace, která dokázala v relativně krátkém období tří let zaktivizovat velké množství mladých lidí, z nichž velká část se dnes stále pohybuje v krajně pravicovém prostředí (zejména jako členové DSSS a DM).

---

⁵⁴ ČESKO. BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBA. Výroční zpráva 2007. *BIS: Bezpečnostní informační služba* [online]. 2008 [cit. 2011-12-29]. Dostupné z: <http://www.bis.cz/nl/2008-09-25-vyrocní-zprava-2007.html>

5. DĚLNICKÁ MLÁDEŽ

5.1 Vznik DM

Již na počátku existence Dělnické strany v roce 2003 byla zřízena Mládež Dělnické strany pro zájemce, kterým ještě nebylo více než 18 let, ale měli nad 15 let. Mohli posílat přihlášku do strany, ale stávali se pouze kandidáty; plnými členy se stali až po nabytí plnoletosti.⁵⁵ Byl to tedy jakýsi předstupeň vzniku občanského sdružení Dělnická mládež (DM), který byl však spíše pasivní a nevyznačoval se žádnou organizovanou činností.

Dělnická mládež byla zaregistrována Ministerstvem vnitra ČR dne 3. března 2009 a vznik byl iniciován Předsednictvem Dělnické strany. Jde o sdružení mladých lidí ve věku 15 až 35 let, sympatizujících s Dělnickou stranou a následně s Dělnickou stranou sociální spravedlnosti. Ustavující sjezd Dělnické mládeže se konal dne 21. března 2009 v Brně. Delegáti sjezdu schválili program hnutí a současně zvolili jeho vedení. Předsedou DM se stal Martin Zbela, šéfredaktor Dělnických listů, a místopředsedy Lucie Šlégrová a Matyáš Sombati. Dalšími členy předsednictva jsou tajemnice Johana Březinová, hlavní pokladník Martin Košťál a dva členové bez konkrétní funkce David Kundla a Martin Markes. Vedle předsednictva sjezd zvolil i smírčí a kontrolní komisi hnutí.⁵⁶ Na sjezdu byli přítomni i čelní představitelé Dělnické strany, v čele s předsedou Tomášem Vandasem a místopředsedou Jiřím Štěpánkem.

V projevu Tomáše Vandase mj. zaznělo: „Chci zdůraznit především to, že založit jakoukoli organizaci, občanské sdružení nebo politickou stranu, je jeden krok. Ty další, mnohem důležitější však teprve přijdou. Mnozí z vás, kteří zde nyní sedíte, zažijí zkoušku věrnosti našim myšlenkám. Budou na vás útočit ve škole, v zaměstnání, budou vám předhazovat, že jste extremisté, neonacisté. Mnozí z vás se ožení nebo vdají a rázem se ocitnete ve víru úplně jiných starostí. Může se přidat i rodina a nejbližší okolí,

---

⁵⁵ MAREŠ, Miroslav a Petra VEJVODOVÁ. Dělnická strana: profil české pravicově extremistické strany. *REXTER: information journal* [online]. 2010, č. 2 [cit. 2012-01-02]. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/delnicka-strana-profil-ceske-pravicove-extremisticke-strany/2010/11/07/>

⁵⁶ *Dělnické listy*. Praha: Dělnická strana, 2009, roč. VII, č. 21, s. 1.

které vás bude přesvědčovat, že to stejně nemá cenu, že je to věc zbytečná a že se stejně nic nezmění. Mohu vám z osobní zkušenosti dosvědčit, že to má cenu.“⁵⁷

5.2 Program DM

Program Dělnické mládeže, přijatý na ustavujícím sjezdu, je koncipován jako „program mladých národních socialistů, sdružených v Dělnické mládeži, ideově stojí na třech pilířích. Jsou to půda, národ a víra. K plnohodnotnému životu potřebujeme jistotu domova, ve kterém se cítíme dobře. Pokojné vztahy s ostatními od nás vyžadují jednotu myšlení a sounáležitost s vlastním národem. K pochopení života a jeho smyslu se neobejdeme bez pevné víry a úcty k tradici a předkům.“⁵⁸

Ve schválených 27 programových bodech Dělnické mládeže je například uvedeno:

1. Naše země patří pouze nám, ne přistěhovalcům a lidem odlišné národnosti. Vlastnit půdu a disponovat s ní mohou jen čeští občané. Pro přežití národa je nutné, aby se lidé chovali zodpovědně k dědictví, které pro nás naši předci vytvořili a uchovali.
2. Obroda zemědělství, vznik farem a statků, podpora soukromého podnikání drobných zemědělců.
3. Přísná ochrana životního prostředí a výsadba lesů. Pouto k přírodě a půdě je základní jednotící pouto národa, proto je třeba dbát na to, aby byl negativní vliv člověka na přírodu minimální. S tím souvisí i podpora venkova, venkovského života a folklóru, jako základ nabytí vztahu k půdě a národní tradici.
4. Zákaz lichvy a spekulace, vedoucí ke snížení lidské důstojnosti, pod hrozbou výjimečného trestu.
5. Tvořivá práce musí být doménou. Imigrace dává zaměstnavatelům možnost zaměstnání levné pracovní síly, tím je náš dělník znevýhodněn a manuální práce ztrácí na prestiži. Pokud má být národ jednotný, musí ho budovat domácí ruka.

---

⁵⁷ DĚLNICKÉ LISTY. Dělnická mládež zvolila své vedení a představila 27bodový program hnutí. *Delnickelisty.cz* [online]. 2009 [cit. 2012-01-04]. Dostupné z: <http://www.delnickelisty.cz/archiv-clanku/delnicka-mladez-zvolila-sve-vedeni-a-predstavila-27bodovy-program-hnuti>

⁵⁸ *Dělnické listy*. Praha: Dělnická strana, 2009, roč. VII, č. 21, s. 2.

6. Šetrnost a uměřenost, omezení spotřeby národa a všeho, co podporuje konzum a lenost.

7. Základním článkem národně socialistické společnosti je tradiční rodina, tj. muž, žena a dítě.⁵⁹

Program se stal středem zájmu ministerstva vnitra, které vedení DM adresovalo dne 30. 12. 2009 dopis, v němž požadovalo, aby se zástupci DM vyjádřili k uplatněným námitkám. „V této souvislosti je namítáno vyvíjení nedovolené činnosti ve smyslu § 4 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, a to ve spojitosti s některými body programu Dělnické mládeže a dále pak s dokumenty, které dle znaleckých posudků připojených k podnětu, dokladují, že se Dělnická mládež výslovně hlásí a prosazuje myšlenky národního socialismu,“ uvádí se v dopise podepsaném Václavem Henychem, vrchním ředitelem sekce archivnictví a všeobecné správy.⁶⁰

Předsednictvo Dělnické mládeže reagovalo prohlášením, ve kterém „považuje nejnovější aktivitu MV za další z mnoha důkazů pokračující hysterie vládnoucího mafiánského režimu z rostoucí popularity Dělnické strany, kterou potvrzují i nejnovější průzkumy veřejného mínění. Místo vyšetřování a trestání tunelářů jsme svědky represe proti mladým lidem a jejich přesvědčení. Svědčí to jen o zbabělosti mocných, kteří se již dávno zpronevěřili svým slibům a nemají dnes co nabídnout.“⁶¹ Odpověď ministerstvu vnitra byla adresována dne 8. února 2010 a předseda DM Martin Zbela upozornil na nekonkrétnost uplatněných námitek:

„Žádost ze dne 30. 12. 2009, adresovaná našemu sdružení, požaduje po DM vyjádření k námitkám, respektive k podnětu, který odbor všeobecné správy obdržel. Tento podnět nese název ‚Informace k činnosti občanského sdružení Dělnická mládež‘. Podnět je anonymní, není pod ním podepsán autor, ani uveden název instituce, která jej

---

⁵⁹ *Hlas mládeže*. Praha: Dělnická mládež, 2009, roč. I, číslo nulté, s. 4.

⁶⁰ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Vnitro nastartovalo proces rozpuštění Dělnické mládeže. *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-03]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/zprava-28_1_10

⁶¹ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Vnitro nastartovalo proces rozpuštění Dělnické mládeže. *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-04]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/zprava-28_1_10

měla zpracovat. Jedinou indicií je zkratka ‚OBP‘, uvedená na str. 1, bez dalšího vysvětlení. K podnětu měly být podle průvodního dopisu MV připojeny kopie dvou ‚znaleckých posudků‘, z nichž jeden ve skutečnosti znaleckým posudkem není, protože se jedná o Odborné vyjádření ÚSD AV ke vztahu Dělnické strany a nacistické ideologie. V druhém případě je uvedeno, že jde o znalecký posudek ve smyslu zákona č. 36/1967 Sb., nicméně z jeho obsahu vyplývá, že vznikl v rámci příprav pro jednání vlády o podání návrhu na rozpuštění politické strany Dělnická strana (tj. jiného právního subjektu než je občanské sdružení Dělnická mládež). Stejně tak zadání otázek pro znalce směřuje výhradně k činnosti Dělnické strany.⁶²

Obvinění z programové blízkosti a inspirace nacionálním socialismem Hitlerovy třetí říše ostře odmítla DM ve stanovisku, zveřejněném dne 18. února 2010, ve kterém se mj. uvádí: „Dělnická mládež ve svých Stanovách, registrovaných Ministerstvem vnitra ČR dne 3. března 2009, jasně deklaruje, že má za cíl sdružovat mladé občany České republiky na základě jejich souznění s idejemi sociálními a národními a respektování zásad života ve svobodné společnosti. Ve svém programu jsme se přihlásili k národnímu socialismu, což jsme doplnili odkazem na historické prameny naší ideje, tj. český národní socialismus, založený Václavem Klofáčem. Totalitní ideologie 20. století, nacismus a komunismus, odmítáme a odsuzujeme.“⁶³

V pořadí II. sjezd DM, konaný dne 27. března 2010, však, zřejmě i pod určitou hrozbou rozpuštění, přijal změnu programu občanského sdružení, které bylo nově shrnuto do deseti tématických okruhů:

1. Výchova k odpovědnosti. Schopnost ovlivňovat dění ve společnosti vyžaduje kvalitní přípravu na politickou dráhu. DM je ze své podstaty jakousi praktickou „přípravkou“ svých členů na budoucí činnost v rámci politické strany. Podporujeme snížení věkové hranice volebního práva na 16 let, alespoň v krajských a komunálních volbách.
2. Boj proti drogám. Dělnická mládež požaduje přísný zákaz užívání jakýchkoliv drog i samotné propagace těchto omamných látek.

---

⁶² DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Odpověď DM na žádost Ministerstva vnitra. *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-03]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/zprava-8_2_10

⁶³ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Oznámení Předsednictva DM. *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-03]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/zprava-18_2_10

3. Úcta k přírodě. Naše sdružení je již od svého založení pro přísnou ochranu životního prostředí.
4. Řemeslo a smysluplné vzdělání. Tvořivá práce musí mít úctu, kterou měla od nepaměti.
5. Ano rodině, ne single. Liberalizace nepovažuje rodinu za důležitou. My ano. Pokud má národ přežít v té podobě, kterou si udržuje po staletí, neodmyslitelně k němu patří rodinný život a výchova dětí rodiči.
6. Pomoc seniorům. Členové DM navštěvují seniory a dlouhodobě nemocné, stejně tak válečné veterány. Důstojné stáří považujeme za podmínku civilizované společnosti.
7. Svobodný internet s rozumem. Dělnická mládež prosazuje svobodný internet bez cenzury. Současně jsme si ale vědoma nástrah, které svobodná výměna informací po síti naskýtá. Zejména mladí lidé se často stávají oběťmi své nezkušenosti, kdy zveřejňují o sobě citlivé údaje na sociálních sítích, které mohou být různým způsobem zneužity proti nim.
8. Pohyb místo lenosti. Liberalismus a z něho vyplývající konzumní způsob života podporuje lenost, což má neblahé následky na celkovém zdraví. Takový životní styl odmítáme. Dělnická mládež, a samozřejmě nejen ona, musí být fyzicky zdatná.
9. Kulturní povědomí. Znalost vlastní kultury je zárukou její budoucí existence. Povinností mladého člověka je soustavné poznávání kulturního a uměleckého odkazu našich předků.
10. Vůle k životu. Dát mládeži smysl života. Na vlastní sebezdokonalování musí být nahlíženo nejen jako na zdokonalování sebe sama v rámci vlastního života, ale také jako na vytváření silného článku naší společnosti. Cílem DM je ukázat mladým lidem jejich hodnotu, naučit je vážit si života, který liberalistická výchova znevažuje přístupností k drogám a hernám.

V nově přijatém programu se také Dělnická mládež poprvé oficiálně přihlásila k nástupkyni rozpuštěné Dělnické strany, k Dělnické straně sociální spravedlnosti: „Dělnická mládež (DM) je samostatnou mládežnickou organizací národní orientace. V

podobě občanského sdružení existujeme od roku 2009 a máme blízko k Dělnické straně sociální spravedlnosti (DSSS). Podporujeme její programovou Listinu.“⁶⁴

5.3 Struktura DM

Dělnická mládež je tvořena organizační strukturou, která vychází z organizačního modelu zrušené Dělnické strany a její pokračovatelky Dělnické strany sociální spravedlnosti. Nejvyšším orgánem sdružení je předsednictvo, které se volí nejméně jednou za čtyři roky na celostátním sjezdu. Předsednictvo má sedm členů, z nichž je volen předseda, místopředseda, hlavní pokladník a tajemník. Ostatní členové jsou bez konkrétní funkce, pokud se neurčí jinak. Všichni členové předsednictva mají hlasovací právo. O všech rozhodnutích se hlasuje a usnesení se přijímá prostou většinou.

Dále se volí na celostátním sjezdu DM kontrolní komise, která má na starosti kontrolu hospodaření celého sdružení, včetně předsednictva a všech místních organizací. Tato kontrolní komise je minimálně tříčlenná, ale na základě početního nárůstu členů sdružení může mít až 5 členů. Konečně se na celostátním sjezdu volí smírčí komise, která je minimálně tříčlenná a jejímž úkolem je řešit vnitroorganizační spory, včetně případného vyloučení člena, jenž se odvolá, nebo rozpuštění místní organizace. Rovněž i tato komise může být rozšířena až na 5 členů.⁶⁵

Do konání IV. sjezdu DM (dne 22. října 2011 v Brně) byly v předsednictvu DM dvě funkce místopředsedů, z nichž jeden místopředseda měl na starosti region Čech a druhý Moravu (přijato III. sjezdem DM dne 15. ledna 2011 v Praze). Na IV. sjezdu DM byl počet místopředsedů redukován na jednoho. Funkce tajemníka a hlavního pokladníka zůstaly zachovány.

---

⁶⁴ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Programové cíle Dělnické mládeže (DM). *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-03]. Dostupné z: <http://www.delnickamladez.cz/nas-program>

⁶⁵ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Stanovy občanského sdružení. *Delnickamladez.cz* [online]. 2009 [cit. 2012-01-04]. Dostupné z: <http://www.delnickamladez.cz/stanovy-dm>

5.3.1 Předsedové DM

V dosavadní existenci Dělnické mládeže se ve funkci vystřídali dva předsedové. Prvním předsedou Dělnické mládeže byl na ustavujícím sjezdu dne 21. března 2009 v Brně zvolen Martin Zbela. Právě jeho osoba je charakteristická nejen pro spojení DM s DS a DSSS, ale lze vystopovat i určitou návaznost na Republikánskou mládež, ve které byl rovněž předsedou: „Rozdíl (mezi RM a DM – pozn. autora) tedy vidím mezigenerační, hodnoty jsou však společné - důraz na patriotismus, zdravou výchovu mládeže, odmítání multikulturalismu, úctu k rodině atd. Určitě se však DM v činnosti RM inspirovala, a vlastně z ní i personálně vzešla.“ (Zbela, příloha A, s. I)

Funkce předsedy byla pro Martina Zbelu od počátku chápána jako přechodná. Jeho úkolem, na základě pověření vedení DS, bylo vybudovat silnou, akceschopnou a přitažlivou organizaci pro mládež. Martin Zbela se po II. sjezdu dobrovolně stahuje z funkce předsedy DM a věnuje se již zejména činnosti v Dělnické straně sociální spravedlnosti. Tuto změnu na postu předsedy můžeme považovat za ukončení první etapy vývoje DM.

Druhá etapa činnosti DM začíná zvolením Erika Lamprechta, kdy se centrum řízení sdružení přesouvá z Prahy do Brna. Do funkce předsedy byl pan Lamprecht zvolen i díky tomu, že byl přímo vytipován a doporučen sjezdu ke zvolení svým předchůdcem.

5.3.2 Místní organizace DM

Místní organizace DM jsou základním článkem organizační struktury, jejich cílem je aktivisty prosazovat program a činnost sdružení v dané obci nebo městě. Dělnická mládež má místní organizace v celkem šesti městech České republiky: v Brně, Ostravě, Zlíně, Praze, Mostě, Chomutově. Ustavení místní organizace DM se děje za přítomnosti zástupce ústředního orgánu sdružení, který se na výzvu zájemců o sdružení dostaví na ustavující jednání, kde provede instruktáž a založení této místní organizace zapíše, včetně zvolených funkcionářů. Místní organizace volí prostým hlasováním, při

většinovém systému předsedu, pokud je více nežli 5 členů místní organizace, pak se dále volí jednatel a pokladník.⁶⁶

V případě, že místní organizace sdružení klesne počtem svých členů pod 3 osoby, dochází automaticky k rozpuštění a zbylí členové jsou zařazeni do jiné místní organizace, která je místně nejbližší. Místní organizace nemají právní subjektivitu. Mohou pouze na základě písemného zmocnění předsednictva uskutečňovat tzv. konkrétní úkoly, jako např. organizovat kulturní akce, vzdělávací semináře, veřejná shromáždění s pronájmem sálu nebo na volném prostranství, zvát na besedy přední osobnosti naší politické a kulturní scény atd.

Problémem sdružení ve fungování místních organizací je zajištění jejich dlouhodobé činnosti. Za dobu existence DM bylo již zrušeno šest místních organizací. Tuto skutečnost lze přičíst hlavně nezkušenosti osob v politické práci, zejména díky mladému věku, které se často aktivně hlásí k činnosti sdružení, aby je tato iniciativa po několika měsících přešla. V rámci krajů je také obvyklé sdružování místních organizací pod hlavičku označení regionu. Jako příklad lze uvést volné sdružení MO Chomutov a Most pod hlavičkou DM Sever.

5.4 Sjezdová jednání DM

Během existence DM se doposud uskutečnilo celkem pět sjezdových jednání:

1. Ustavující sjezd, Brno, 21. 3. 2009, předseda Martin Zbela, místopředsedové Matyáš Sombati, Lucie Šlégrová, tajemnice Johana Březinová.
2. I. sjezd, Praha, 24. 10. 2009, předseda Martin Zbela, místopředsedové Matyáš Sombati, Lucie Šlégrová, tajemník Erik Lamprecht.
3. II. sjezd, Brno, 27. 3. 2010, předseda Erik Lamprecht, místopředsedkyně Lucie Šlégrová, tajemník Matyáš Sombati.
4. III. sjezd, Praha, 17. 1. 2011, předseda Erik Lamprecht, místopředsedové Lucie Šlégrová a Jakub Svoboda, tajemník Jiří Dudák.

---

⁶⁶ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Stanovy občanského sdružení. *Delnickamladez.cz* [online]. 2009 [cit. 2012-01-07]. Dostupné z: <http://www.delnickamladez.cz/stanovy-dm>

5. IV. sjezd, Brno, 22. 10. 2011, předseda Erik Lamprecht, místopředseda Tomáš Skyba, tajemník Jakub Svoboda.

Za důležitý z hlediska činnosti DM lze považovat II. sjezd, kdy došlo k výměně na postu předsedy sdružení, dále III. sjezd, který znamenal potvrzení dominance moravské části DM (zvolení Jiřího Dudáka tajemníkem a Barbory Vařákové hlavní pokladnicí; Jak Dudák, tak Vařáková patří ke členům MO Kroměříž). Dále tento sjezd zavedl povinnost platit členskou příspěvkou (300 korun ročně), které byly doposud dobrovolné.

Velkou pozornost, vztahující se k IV. sjezdu DM, si zaslouží prohlášení DM Sever k výsledkům tohoto sjezdu, které bylo publikováno na webových stránkách DM Sever dne 22. 10. 2011:

„Místní organizace Dělnické mládeže v Mostě a Poličce a dále jednotliví členové DM z Ústí nad Labem, Bíliny, Litvínova, Prahy, Červeného Kostelce a Nejdku považují výsledky sobotního celostátního sjezdu DM, kde došlo k volbě nového předsednictva a dalších představitelů sdružení, za neplatné, a to z následujících důvodů:

1. Sjezd nebyl svolán v souladu se stanovami DM, které praví, že předsednictvo je voleno jednou za čtyři roky na jednání celostátního sjezdu. Od konání posledního volebního sjezdu ale uplynulo pouze devět měsíců, a proto nemohlo na sobotním jednání dojít k volbě nového předsednictva. Dřívější konání volebního sjezdu totiž stanovy DM neumožňují.
2. O svolání sjezdu se v rozporu se stanovami sdružení nehlasovalo v rámci předsednictva, ale termín i místo konání určil sám předseda DM Erik Lamprecht. Stanovy ale říkají, že všichni členové předsednictva mají hlasovací právo a o všech rozhodnutích se hlasuje.
3. O termínu a místě konání sjezdu nebyly informovány všechny místní organizace DM a jejich zástupci tak nemohli uplatnit své hlasovací právo, které je jim zaručeno stanovami sdružení.“⁶⁷

V případě nesplnění výše uvedených požadavků avizují podepsaní zástupci organizací i členové z Ústeckého kraje ukončení svého členství ve sdružení. Impulsem

---

⁶⁷ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Sjezd Dělnické mládeže proběhl v rozporu se stanovami. *Dmsever.webnode.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-08]. Dostupné z: <http://dmsever.webnode.cz/news/sjezd-delnicke-mladeze-probeh-l-v-rozporu-se-stanovami/>

tohoto kroku, který lze v činnosti DM považovat za přelomový, je nezvolení Lucie Šlégrové, do té doby významné aktivistky DM, do funkce místopředsedkyně, kterou zastávala od ustanovení sdružení. Šlo o vyvrcholení mocenského střetu mezi severočeskou a moravskou částí DM, který započal zvolením Erika Lamprechta do funkce předsedy. Zvolené Předsednictvo DM odmítlo námitky DM Sever jako neopodstatněné a sjezd prohlásilo za platný. Opíralo se mj. i o podporu vedení DSSS (místopředseda J. Štěpánek byl na IV. sjezdu přítomen). Vše nakonec skončilo vystoupením členů DM Sever ze sdružení, když ve zveřejněném prohlášení dne 16. 1. 2012, podepsaném bývalou místopředsedkyní Lucií Šlégrovou, zdůvodňují tento krok jako důsledek „dlouhodobé neschopnosti předsedy DM a kvůli neustálému porušování stanov ze strany předsedy DM a dalších členů tzv. nového vedení DM“.

5.5 Mediální a propagační aktivity DM

Mediální a propagační aktivity sdružení zahrnují vydávání oficiálního tisku DM pod názvem Hlas mládeže a dále osvětové a propagační kampaně zaměřené na mladou generaci nebo pořádání pochodů a shromáždění. Sdružení zveřejňuje svá stanoviska a informace o svých aktivitách na webových stránkách delnickamladez.cz.

Oficiálním tiskem sdružení je Hlas mládeže, jehož nulté číslo vyšlo 1. července 2009 jako příloha Dělnických listů (č. 23). Avšak první tiskovinou, která byla zaregistrována u ministerstva kultury, je Národní odpor. Tuto skutečnost prezentoval na akci 1. máje v Brně předseda DM Martin Zbela, když prohlásil: „Myslíme si, že Národní odpor je naprosto oprávněný a trefný název, protože náš boj s totalitním systémem je svým způsobem odporem národním, odporem lidí, kterým národ a jeho tradice nejsou lhostejné. Současně jsme tím chtěli poukázat na nesmyslnost a nespravedlnost rozsudků nad aktivisty, kteří kvůli veřejnému propagování slov Národní odpor musí do vězení.“⁶⁸ Za toto propagování tiskoviny Národního odporu byl nakonec Zbela sám odsouzen (spolu s dalšími straníky za projevy v Brně na akci 1. máj 2009) k trestu odnětí svobody v trvání sedmi měsíců s podmíněným odkladem na 24 měsíců.

---

⁶⁸ *Dělnické listy*. Praha: Dělnická strana, 2009, roč. VII, č. 22, s.1.

Přesto, že vedení sdružení avizovalo vydání nultého čísla Národního odporu na měsíc červen 2009, nikdy k tomu nedošlo.

5.5.1 Hlas mládeže

Hlas mládeže vyšel v tištěné podobě v šesti vydáních: nulté číslo dne 1. 7. 2009, 1. číslo dne 1. 9. 2009, 2. číslo dne 1. 1. 2010, 3. číslo dne 1. 7. 2010, 4. číslo dne 1. 1. 2011, 5. číslo dne 1. 1. 2012. Z uvedených dat je patrná nepravidelnost vydávání, která je ovlivněna limitovanými finančními prostředky sdružení.

Obsah Hlasu mládeže byl v prvních číslech zaměřen spíše ideově s odkazem na národní socialismus. Články v nultém čísle obsahovaly například tituly „Národní socialismus“, „Vzor NS ženy“, „Náš dělnický nacionalismus“ nebo „Klofáč hlásal národní socialismus“. S přijatou změnou programu na II. sjezdu DM lze vysledovat i postupné opouštění důrazu na ideologii národního socialismu a články se zaměřují spíše na činnost a akce DM, historické články (například 4. číslo: „Svatý Václav – symbol vlastenectví, vzdělanosti a čestnosti“) nebo reportáže z výletů na památná místa (například 3. číslo: „DM znovu na cestách: Výlet na Babí lom“).

Prvním šéfredaktorem Hlasu mládeže byl předseda Martin Zbela, který je současně šéfredaktorem Dělnických listů. Jeho nástupcem byl Matyáš Sombati, který však kvůli obvinění v kauze White Justice z října 2009 (Sombati byl následně odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody) rezignoval na všechny funkce v DM. Dalším šéfredaktorem byl dočasně jmenován předseda Erik Lamprecht a jeho nástupce Jan Mrázek byl do funkce zvolen na IV. sjezdu DM.

Hlas mládeže má i svoji internetovou mutaci, která byla spuštěna dne 22. listopadu 2011 na webové adrese hlas.delnickamladez.cz, kde přináší aktuální zprávy a informace nejen z domova, ale i ze světa.

5.5.2 Kampaně a akce DM

Kampaně a akce Dělnické mládeže jsou vedeny buď samostatně, nebo jsou vedeny DSSS a sdružení pomáhá s jejich organizací a propagací. Cílem takových akcí je získání nových členů sdružení a současně vychovávání budoucích funkcionářů strany. „Nicméně všemožně podporujeme Dělnickou stranu sociální spravedlnosti, ve které spatřujeme zhmotnění našich ideálů na politické úrovni. Podpora probíhá například formou spolupráce při pořádání veřejných akcí nebo podobně. Kalkulujeme také s tím, že z řad Dělnické mládeže v budoucnu vyroste nejméně jeden funkcionář DSSS.“ (Lamprecht, příloha B, s. IV).

Bezesporu nejvýznamnější samostatnou akcí Dělnické mládeže, k níž se DM inspirovala v Německu, je Školní dvůr. Akce Školní dvůr je záštitou aktivit nejrůznějšího druhu, vedených s hlavním cílem, kterým je ideologické podchycení české a moravské mládeže. Ideologie a obsahová náplň Dělnické strany sociální spravedlnosti a její kulturně osvětová činnost vykonávána z velké části právě Dělnickou mládeží pak vede ke zkvalitnění a upevnění potenciálu ukrytého v mladé českomoravské generaci.⁶⁹ Cílem je získání nových členů a zapsání se do povědomí studentů středních a základních škol.

První kolo akce probíhalo ve dnech 20. – 24. 9. 2010 v Mostě, Chomutově, Praze a Brně. Akce poté následně probíhala 23. 1. 2011 v Ostravě. Jedná se o aktivitu, kdy členové sdružení rozdávají před vybranými školami, kde věří v potenciál získání nových členů, tiskové materiály DM a DSSS, zejména pak tiskovinu Hlas mládeže a Dělnické listy.

Součástí akce Školní dvůr je vydání komiksu v říjnu roku 2011. Členové mladé pravice se tak rozhodli dát najevo nesouhlas s vládní a vůdčí politickou garniturou poměrně svérázným způsobem. Rozjeli kampaň s názvem Školní dvůr, v jejímž rámci vydali i poměrně originální komiks. Skrz kachny, slepice a husy v něm útočí na současné politiky. Chtějí apelovat na to, aby se situace změnila. „Slepice jsou hnusné

---

⁶⁹ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Akce Školní dvůr. *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-08]. Dostupné z: <http://skolnidvur.delnickamladez.cz/o-projektu>

plemeno - kradou, lžou a podvádějí. Maskují se jako hosté chudí, jak jsou ale v Kačerově, je jim okamžitě hej,“ píše se v komiksu, který atakuje vládní praktiky.⁷⁰

Další výraznou akcí DM, na které se však podílí s DSSS a dalšími organizacemi na Moravě (například Moravská národní obec a Moravský národní kongres, jehož prezidentka Alena Ovčáčková kandidovala za DSSS v parlamentních volbách v roce 2010 v Olomouckém kraji), je Moje srdce pro Moravu. Cílem kampaně je aktivně se zasazovat o rozšíření všeobecného povědomí o moravské historii, respektování moravské kulturní a historické identity a moravskou suverenitu a autonomii (v řešení otázek, které se bezprostředně týkají Moravy).⁷¹

Kampaně má za sebou zatím dvě akce. Jako první DM spolu s DSSS pořádaly v centru Brna 1. ročník Pochodu pro Moravu (7. srpna 2010), při kterém byli velmi aktivní představitelé DM. Předseda Erik Lamprecht byl moderátorem akce a s projevem vystoupil tajemník DM Jiří Dudák.

Druhou akcí byla podpora výzvy občanům, aby se hlásili k moravské národnosti při sčítání lidu, které se uskutečnilo v roce 2011. Informační kampaně organizovaly Moravská národní obec a Moravský národní kongres. Tuto kampaně DM pouze podpořila, přímo se její členové účastnili až shromáždění, které pořádal Moravský národní kongres (dne 26. 2. 2011). Cílem bylo apelovat na občany, aby se nebáli hlásit k moravské národnosti a jazyku. Podobně jako u Školního dvora, i akce Moje srdce pro Moravu není časově ohraničena.

Další výraznou akcí, kterou pořádala DM, je shromáždění a pochod na 1. máje v Brně v roce 2011. Akce nesla podtitul „Zastavme invazi cizích pracovníků a proti exodu našich lidí“ a brněnská radnice ji nejprve zakázala, ale Nejvyšší správní soud svým rozhodnutím ze dne 11. 3. 2011 tento zákaz zrušil. Akce se nakonec zúčastnilo 500 lidí a vystoupili na ní nejvyšší představitelé DSSS (předseda Vandas a místopředseda Štěpánek), zástupci NPD a představitelé nacionalistických organizací ze Švédska a Rakouska.

---

⁷⁰ PARLAMENTNÍ LISTY. Hnusné slepice kradou a lžou. *Parlamentnilisty.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-08]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Hnusne-slepice-kradou-a-lzou-Mladi-Vandasovci-poucuji-o-vlade-213106>

⁷¹ SRDCE PRO MORAVU. O kampani. *Srdcepromoravu.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-08]. Dostupné z: <http://srdcepromoravu.cz/index.php?p=1>

Dozvukem této mediálně propírané akce bylo vynesení trestů za držení transparentu s nápisem „Evropo povstaň“. Šest členů a sympatizantů Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) a DM bylo trestním příkazem odsouzeno za spáchání trestného činu založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1 tr. zákoníku. Předseda Dělnické mládeže Erik Lamprecht byl odsouzen k trestu 12 měsíců s podmíněným odkladem na 54 měsíců, další „pachatelé“ „vyfasovali“ od soudu podmíněné tresty v rozmezí 12 měsíců s odkladem na tři až čtyři roky.⁷²

Dělnická mládež také pořádá sportovní akce (například fotbalový turnaj dne 10. 7. 2010 v Brně), vzpomínkové akce (například na Karla Kryla dne 3. 3. 2011 v Teplicích), ekologicky zaměřené aktivity (například čištění lesů v okolí Brna dne 24. 3. 2011 nebo „Ekoakce na Zlínsku“ ve dnech 2. a 3. 4. 2011) i historicky zaměřené přednášky (například dne 7. 5. 2010 na téma život generála Gajdy). Nově lze také vysledovat zapojení do charitativních akcí (prosinec 2011, Ostrava). Další výraznou aktivitou sdružení je účast na shromážděních, které jsou pořádány buď DSSS, nebo spřízněnými organizacemi, například Autonomními nacionalisty.

5.6 Zahraniční spolupráce DM

V oblasti zahraniční spolupráce je hlavním partnerem DM německá NPD a její mládežnická odnož Die Jungen Nationaldemokraten (JN). Tato spolupráce se však spíše než s JN zintenzivnila přímo s NPD a bližší kontakty posílilo memorandum o vzájemné spolupráci, které mezi sebou podepsaly NPD a DSSS dne 3. dubna 2011 v Riese (za DSSS Tomáš Vandas, za NPD Udo Voigt). DM se navíc aktivně začala účastnit akcí NPD, kdy například pomáhala při předvolební kampani v Sasku-Anhaltsku. DM se u JN inspirovala i při realizaci své největší kampaně nazvané Školní dvůr, která funguje již mnoho let v Německu.

Velkou úlohu při utužování vzájemné spolupráce hraje Katrin Köhler (*1961), radní Saské Kamenice za NPD, která se pravidelně zúčastňuje akcí DSSS a vystupuje na nich

---

⁷² DĚLNICKÁ STRANA SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI. Za držení transparentu s nápisem „Evropo povstaň!“ vyneseny tresty. *Dsss.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-08]. Dostupné z: http://www.dsss.cz/za-drzeni-transparentu-___evropo-povstan___-vyneseny-tresty

s projevy (například na 1. máje v Praze 2010 a v Brně 2011, dne 28. 10. 2011 v Ostravě). K vzájemné spolupráci mezi německými a českými nacionalisty také říká: „Se svými dalekosáhlými kontakty na kamarády po celém Německu neustále načínám téma výměny zkušeností přesahující hranice a dělám tím cílenou reklamu DSSS. To je pro mě důležité a naráží to na skutečně živý zájem, protože s těmito kontakty, které se vztahují také ke Slezsku, Pomoransku a dalším bývalým německým oblastem, je možno vdechnout našemu společnému úsilí po svobodné Evropě národů určitý život.“⁷³

DM se také podílí na předvolebních aktivitách NPD. V březnu 2011 se členové sdružení zapojili do předvolební kampaně NPD v Sasku-Anhaltsku a v září téhož roku do kampaně v Berlíně. Předseda DM Erik Lamprecht považuje takovou spolupráci za velmi pozitivní: „Jsou to bezesporu nenahraditelné zkušenosti. A přesně takhle musí fungovat ona proklamovaná spolupráce, naše stáž v Německu se totiž jistě projeví na našem dalším vývoji a v podobném směru se naše spolupráce musí vyvíjet i do budoucna, třeba i se stranami z dalších koutů Evropy. Evropa leží spoutána okovy egoisticky kapitalistického systému, jedině ruku v ruce napříč hranicemi budeme mít sílu okovy roztrhnout.“⁷⁴

Mimo spolupráce s německými mladými nacionalisty se DM ještě zaměřuje i na Slovensko. Tyto vazby jsou však spíše osobního rázu několika představitelů sdružení, zejména z organizací DM Sever, kteří se orientují na Ludovou stranu Naše Slovensko Mariána Kotleby (Kotleba byl účastníkem mítinku DS v Litvínově dne 17. 11. 2008, nazvaného později jako „Bitva o Janov“), která je stranou neparlamentní. Těmto vazbám nebrání ani absence mládežnické organizace u LSNS, protože strana sdružuje mnoho mladých lidí a je tak věkově DM poměrně blízká.

---

⁷³ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Země Evropy jsou ztročeny... *Delnickamladez.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-09]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/zeme-evropy-jsou-zotroceny-nadnarodnim-kapitalem_jen-spolecne-muzeme-vyhrat_rika-radni-saske-kamenice-katrin-k_hler

⁷⁴ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. NPD bojovala o zastoupení... *Delnickamladez.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-09]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/npd-bojovala-o-zastoupeni-v-zemskem-snemu-v-sasku-anhaltsku_byli-jsme-u-toho_

5.7 Spolupráce s DSSS

Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) je logicky nejbližším partnerem DM, která je její mládežnickou organizací a je s ní propojena i personálně. Předseda DM Erik Lamprecht zastává významnou funkci i v rámci strany, je členem Republikové revizní komise, a Lucie Šlégrová, bývalá místopředsedkyně sdružení, byla na IV. sjezdu DSSS (Praha, dne 20. 11. 2010) zvolena členkou Republikové smírčí a rozhodčí komise. Bývalý předseda DM Martin Zbela v současnosti zastává funkci místopředsedy DSSS, avšak v rámci DM je již neaktivní.

Je pravidlem, že většina čelních představitelů DM a funkcionářů místních organizací je členem DSSS, u řadových členů DM není takové členství samozřejmostí. Je to zejména z důvodu jejich nedostatečné vůle být aktivní v obou organizacích. To způsobuje, že buď z DM vystoupí a stanou se pouze členy strany, anebo setrvávají pouze v DM do určitého věku. Nezanedbatelný u mladé generace není ani fakt, že panuje neochota stát se členem (jakékoliv) politické strany. Zde hraje určitou roli i strach z možných postihů díky svým názorům a oficiálnímu členství v dělnické straně.

Aktivní činnost v DM je výhodou pro její čelné funkcionáře ve stranické kariéře, k čemuž pomáhají i osobní kontakty s vedením a představiteli strany na krajské úrovni. Často bývá pravidlem, že se schází dohromady místní organizace strany i mládeže, což vytváří poměrně dobrou pozici předsedům místních organizací mládeže. Mládež je navíc aktivní při kampaních strany, kde se její členové mají opět možnost setkávat s představiteli strany.

Výrazná angažovanost DM byla při posledních parlamentních volbách v roce 2010 a tyto aktivity byly prezentovány i ve zpracovaných reportážích a publikovány na webových stránkách sdružení: „Naši zvýšenou aktivitu odstartoval mítink DSSS, který se v Brně konal na konci května. Členové mládeže v týdnu jeho konání rozdali na tisíce malých pozvánek. Samotný mítink proběhl velice úspěšně za poměrně hojně účasti přihlížejících. Další aktivitou, na které se podíleli naši mládežníci, co stojí rozhodně za zmínku, je zorganizování infostánku DSSS v centru Brna. Dělnická mládež Brno také zorganizovala plošný výlep plakátů. Město Brno i jeho okolí bylo rozděleno do

jednotlivých sektorů a naši členové, ale také nejrůznější sympatizanti a naši kamarádi, se v jednotlivých sektorech postarali o patřičnou agitaci.“⁷⁵

Spolupráce DM a DSSS se projevuje i v oblasti kandidatury členů sdružení za stranu v parlamentních a komunálních volbách. Při parlamentních volbách však jejich pozice nebyla příliš výrazná a zastoupení bylo početně menší. Tato skutečnost je však ovlivněna věkovou hranicí 21 let pro volby do Poslanecké sněmovny. Nejvýše se na kandidátce objevil předseda Erik Lamprecht, a to na 6. místě v Jihomoravském kraji, v Moravskoslezském kraji byl na 7. místě David Kudřa, bývalý člen předsednictva DM. Větší a výraznější zapojení členů DM na kandidátkách DSSS bylo v komunálních volbách v roce 2010, v nichž byl například Erik Lamprecht na 2. místě na kandidátce v Brně, a v tomto městě navíc měla DM obecně silnou pozici, když z 55 kandidátů bylo asi 15 členů mládeže. Obecně lze konstatovat, že většina členů DM má možnost za stranu kandidovat, pokud tomu nebrání věkové překážky.

5.8 Charakteristika DM

Dělnická mládež je podle svých programových priorit sdružením národním, které chce dbát o zdravý rozvoj mládeže, považuje výchovu mladé generace k národním a historickým tradicím za svoji prioritu a podporuje Dělnickou stranu sociální spravedlnosti.

V činnosti DM lze najít zřetelné rozdíly mezi 1. etapou, za předsednictví M. Zbely, a 2. etapou, za předsednictví Erika Lamprechta. V 1. etapě je kladen důraz na politickou činnost s podporou národního socialismu, což mj. charakterizoval text na členské legitimaci: „Slibuji, že budu dbát o dobré jméno hnutí. Má generace představuje novou kulturu, která převezme zodpovědnost za vedení této země. Hlásím se k národnímu socialismu. Odmítám současný kapitalismus a předešlý komunismus.“⁷⁶

---

⁷⁵ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Předvolební kampaň na jihu Moravy v režii DM. *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-09]. Dostupné z: <http://www.delnickamladez.cz/predvobebni-kampan-na-jihu-moravy-v-rezii-dm>

⁷⁶ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida): Wikipedia Foundation, 11. 12. 2006, last modified on 11. 1. 2011 [cit. 2012-01-11]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/D%C4%9Blnick%C3%A1_ml%C3%A1de%C5%BE

Za předsednictví Erika Lamprechta se začaly vydávat nové členské legitimace, jež mají na rubu následující text, na kterém se z důvodu praktičnosti shodlo předešlé předsednictvo a nahradilo jím doposud stávající: „Dělnická mládež programově odmítá ubíjení vlasteneckého cítění v našich srdcích a ubíjení všech vyšších ideálů. Odmítáme šíření drog a liberalizaci, která mladým ztěžuje jejich místo ve společnosti. Nechceme se podříditi převládající atmosféře, odrazující mládež od spoluúčasti na veřejném dění a spolurozhodování o budoucnosti naší země. Smyslem činnosti našeho sdružení je systematická práce mezi mládeží a s mládeží, podpora a propagace idejí a programu Dělnické strany sociální spravedlnosti.“

Uvedené srovnání potvrzuje určitou změnu strategie v činnosti sdružení, která znamená opuštění důrazu na ideologii národního socialismu a je charakteristická příklonem k tématům, která jsou ve společnosti dlouhodobě problematická (například imigranti, drogy, ekologie).

Dělnická mládež bývá často dávána do souvislosti s neonacismem a propagací nacismu. Takové označení však čelní představitelé sdružení shodně odmítají a považují ho za prázdnou nálepku a účelovou mediální kampaň. Panuje přesvědčení (ve shodě s představiteli DSSS), že je termín záměrně využíván proti lidem, kteří jsou v opozici a mají názory, které jsou politicky nekorektní. Bývalý člen předsednictva DM Martin Košťál k tomu říká: „Od nálepkování předlistopadových disidentů a chartistů se na začátku 90. let plynule přešlo k nálepkování nové opozice. Tedy té opravdové - protirežimní. 'Ztroskotance a kriminální a asociální živly' nahradili ti samí novináři jinými štítlivými výrazy - 'neonacisty a ultrapravicovými extrémisty'.“ (Košťál, příloha E, s. XV) Skutečnost, že je DM mnohdy označována jako neonacistická, přisuzují představitelé DM tomu, že pojem není dostatečně vymezen a přesně definován.

Politolog Miroslav Mareš hodnotí DM takto: „Dělnická mládež navazuje na Dělnickou stranu sociální spravedlnosti a udržuje kontakty s německými extrémisty. Řada jejich názorů je hodně radikální. Dělnická mládež má centra hlavně v Praze a v Brně, po republice nemá pevnou síť. Zatím se Dělnická mládež nedokázala nějak výrazně mobilizovat. Nebezpečí může být v tom, že podchytí mladé lidi k činnosti na

pravicové extrémistické scéně. Na druhou stranu si nemyslím, že by jim nějak masově přibývalo členů."⁷⁷

Činnost sdružení je silně ovlivněna činností své mateřské organizace DSSS; prolínání členské základny, kdy představitelé DM a DSSS jednají na společných schůzích místních organizací, je velmi častým jevem. Z mládežnických organizací krajně pravicového zaměření jsou nejbližším partnerem DM na domácí scéně Autonomní nacionalisté a Svobodná mládež.

Z analýzy činnosti DM, jejího programu, charakteru pořádaných akcí a celkové profilace a prezentace lze konstatovat, že DM je mládežnickou organizací s nacionalistickým zaměřením, s důrazem na výchovu mládeže k národním tradicím, a s radikálně populistickou rétorikou, která se projevuje radikalitou zejména voláním po odstranění polistopadového režimu, a populistickými tématy, s důrazem na odmítání imigrace, distribuce drog a zvýhodňování menšin na úkor majority.

---

⁷⁷ PARLAMENTNÍ LISTY. „Monstrum“ z Dělnické mládeže: Nevadí mi Romové, ale arogance vlády. *Parlamemtnilisty.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-11]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/rss/zpravy/-Monstrum-z-Delnicke-mladeze-Nevadi-mi-Romove-ale-arogance-vlady-214920>

6. REGIONÁLNÍ ORGANIZACE S VAZBAMI NA MLÁDEŽ

6.1 Autonomní nacionalisté

Autonomní nacionalisté (AN) je název organizace, která vznikla začátkem roku 2007 ve Středočeském kraji. Jedná se o radikální nacionalistickou organizaci, která vychází z principu autonomních buněk a tzv. odporu bez vůdce. Tato organizace má několik krajských buněk, které spolu spolupracují, ale každá vyvíjí samostatnou aktivitu.⁷⁸

Koncept autonomního nacionalismu má své kořeny v Německu v 90. letech minulého století a vznikl jako výraz restrukturalizace a decentralizace nacionalistické scény. Hlavním znakem je upuštění od pevné organizační struktury a hierarchie. Vznikají jednotlivé místní buňky, nikoli ale na celorepublikové úrovni. Jednotlivé buňky jsou neformální a oficiálně neregistrované. Podstatou celého konceptu volné organizační struktury je ztížit a zlepšit možnost utajení vůči státním orgánům, čímž v případě zásahu ze strany státu není ohroženo fungování celého subjektu, jako tomu může být v případě politických stran nebo občanských sdružení.

Důvod vzniku autonomního nacionalismu představuje rovněž snaha vyprovokovat staré neonacisty, oprostít se od vzpomínek na třicátá léta 20. století a věnovat se aktuální situaci. Historická témata a historické události ale samozřejmě zapomenuty být neměly. Neméně důležitou pohnutkou byla a stále je snaha distancovat se od hnutí skinheads. Skinheads jako nejvýraznější subkultura devadesátých let 20. století v této části spektra začala být vnímána spíše negativně z důvodu pocitu diskreditace celého neonacistického hnutí na skupinku holohlavých pobudů v bombrech a martenskách, kteří volný čas tráví pitím alkoholu, heilováním a rvačkami. Nastupující generační obměna tedy s sebou zákonitě přinesla řadu změn (strategických, vizuálních,

---

⁷⁸ AUTONOMNÍ NACIONALISTÉ. In: *Metapédie: encyklopedie o společnosti, kultuře, umění, historii a politice* [online]. 2008 [cit. 2012-01-11]. Dostupné z: http://cs.metapedia.org/wiki/Autonomn%C3%AD_nacionalist%C3%A9

komunikačních, propagačních apod.) a autonomní nacionalismus se stal projevem těchto změn.⁷⁹

Autonomní nacionalisty lze z pohledu jejich fungování a aktivit zařadit do radikálního směru krajně pravicového spektra, a to navzdory některým politologickým úvahám, které jim přisuzují nálepku neonacismu.

6.1.1 Počátky hnutí v ČR

Na českém území se první projevy autonomního nacionalismu objevily v roce 2004 v prostředí Národního odporu, který byl tehdy dominantní organizací neonacistické scény. Při svém vzniku v roce 1999 deklaroval, že bude vytvářen podle decentralizovaného principu, i když se v něm později objevily i vůdcovské tendence některých aktivistů a také snaha o hierarchickou strukturu. Již od počátku své činnosti byli jeho aktivisté v úzkém kontaktu s německou scénou. Zde také zaregistrovali nový trend autonomního nacionalismu a poměrně záhy po jeho objevení v Německu se jej rozhodli přenést na české území.⁸⁰

AN fungují na území České republiky v několika skupinách, které jsou autonomní, na sobě nezávislé. Průkopníkem autonomního nacionalismu byla kladenská buňka AN, v čele s Michalem Glasem a Jiřím Bundou. Začátek činnosti se datuje k lednu 2007, manifest o vzniku byl na internetových stránkách zveřejněn již v prosinci roku 2006. Sever zahájil činnost v květnu 2007, Svitavsko a Zlínsko vznikly na začátku roku 2008. Bruntálsko, Ostravsko a Plzeňsko fungují od léta roku 2008.⁸¹

Oficiální prohlášení Autonomních nacionalistů Střední Čechy, zveřejněné v roce 2007, charakterizuje strategii a koncept hnutí: „Nejsme žádnou centralizovanou organizací a ani ji nehodláme budovat. Cesta, kterou hodláme jít, je princip organizace

---

⁷⁹ BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011, s. 150. ISBN 978-80-247-3797-3.

⁸⁰ MAREŠ, Miroslav. Autonomní nacionalisté. In: *Virtually* [online]. 2009 [cit. 2012-01-12]. Dostupné z: <http://virtually.cz/archiv.php?art=19384>

⁸¹ VEJVODOVÁ, Petra. Autonomní nacionalismus. *REXTER: information journal* [online]. 2008, č. 2 [cit. 2012-01-12]. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/autonomni-nacionalismus/2008/11/01/>

na základě vlastní iniciativy, aktivity a prostředků. Je tedy na každé aktivní skupině, jak se bude ve svém okolí prezentovat. My pouze dáme určitý směr jejich činnosti, to ostatní je na každém z Vás!“ V roce 2008 dochází k posílení řad Autonomních nacionalistů o aktivity dobrovolně rozpuštěného sdružení Národní korporativismus.

6.1.2 Ideologie a program

Programové cíle a požadavky AN se prakticky neodlišují od jiných uskupení nacionalistického či krajně pravicového rázu. Mezi témata, která prosazují, například patří: národní a nezávislý stát, omezení přílivu imigrantů, svoboda slova a projevu, svoboda vědeckého bádání. AN rovněž odmítají pozitivní diskriminaci a protežování menšin, nadnárodní a bezohledný kapitalismus, komunismus, multikulturní ideologii, drogy, byrokratický diktát EU a vojenský pakt NATO, cizí vojska na území ČR a naše vojska účastnící se okupace jiných států.

Témata dlouhodobého charakteru představují v programu AN kritika polistopadového režimu a systému. Svoji pozornost zaměřují i na odpor vůči globalizaci a nadnárodním institucím, což jsou jevy, které podle AN oslabují instituci národního státu a podkopávají samotnou existenci národa. Zajímavým jevem v případě českých Autonomních nacionalistů je aktivní angažovanost k ekologickým tématům.

Autonomní nacionalisté zpochybňují tvrzení o tom, že by ekologie patřila výlučně levici, právě naopak jde podle nich o témata původně nacionalistická a levice jim je ukradla. Považují za nutné se ekologii věnovat z toho důvodu, že se jedná o naši existenci na této planetě. Upozorňují na devastaci přírody (v souvislosti s bezohledností nadnárodních korporací a svázaností kapitalismem). Odsuzují přehnaně konzumní život, nabádají k třídění odpadu, k využívání šetrnějších prostředků, staví se proti testování na zvířatech a zasahují i do tematiky vegetariánství. Podle nich má problematika ochrany životního prostředí k nacionalismu velice blízko, protože pouze ten, kdo má kladný vztah k národu a vlasti, bude se zasazovat o čistší přírodu.⁸²

---

⁸² VEJVODOVÁ, Petra. Autonomní nacionalismus. *REXTER: information journal* [online]. 2008, č. 2 [cit. 2012-01-12]. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/autonomni-nacionalismus/2008/11/01/>

K šíření autonomního nacionalismu a jeho programových myšlenek výrazně přispívají nové moderní technologie (internet a tvorba webových stránek) a rychlá komunikace na sociálních sítích.

6.1.3 Strategie a členská základna

Činností Autonomních nacionalistů pronikají do nacionální sféry i nové trendy, které byly dosud opomíjeny a považovány za tzv. levicové výrazové prostředky, a dochází ke změně image.

Za zcela plně adaptovanou část konceptu od německých sousedů považujeme Black block strategii. Čeští Autonomní nacionalisté rychle pochopili výhody, které jim Black block přináší. Aktivisté, kteří se chtějí zúčastnit demonstrace, pochodu nebo jiné veřejné akce, jsou na internetových stránkách v rámci pozvání na pořádanou akci pravidelně vyzýváni k nošení oblečení v černých barvách. Jak sami konstatují, nejnámějšími prvky Black block stylu se staly černá šustřáková bunda, černé kalhoty, černé sportovní boty, sluneční brýle, černá kšiltovka a černý šátek pro maskování obličeje (ovšem ne všichni nacionalisté se při akcích maskují, v českém prostředí to není podmínkou). Povinností je zakrytí všech značek a symbolů, které by mohly působit konfliktně.⁸³

Členská základna Autonomních nacionalistů patří k mladší věkové kategorii v rozmezí 20 až 28 let a není žádnou výjimkou, že se do aktivit zapojuje mládež ve věku 15, 16 a 17 let. Je to do jisté míry způsobeno i propagací AN, kteří sami deklarují, že se chtějí otevírat hlavně mladým lidem. Charakteristiku „mladé“ organizace potvrzuje i výroční zpráva Bezpečnostní informační služby za rok 2009, v níž se konstatuje, že „stále významnější pozici na české neonacistické scéně získávali Autonomní nacionalisté. Vzhledem k tomu, že se v porovnání s NO jedná o organizaci mladší a svým způsobem modernější, jsou její ideová východiska a postoje bližší nové generaci

---

⁸³ VEJVODOVÁ, Petra. Autonomní nacionalismus. *REXTER: information journal* [online]. 2008, č. 2 [cit. 2012-01-12]. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/autonomni-nacionalismus/2008/11/01/>

pravicových extremistů. Nelze proto vyloučit, že v budoucnu by AN mohli převzít po NO pozici hlavního uskupení této scény.⁸⁴

Získávání nových členů zejména mladé věkové skupiny funguje hlavně na osobních kontaktech v rámci fungování místních buněk. Nezanedbatelnou roli však hrají i aktivity v rámci internetu a sociálních sítí. Ve snaze získat co největší počet mladých sympatizantů usilují AN o podporu všech, kdo akceptují národní myšlenku (kromě nacionalistů také třeba fotbalové fans, příznivce Straight–Edge, Black block, hip-hop atd.).

Vztah českého hip-hopu a krajní pravice byl do vzniku autonomního nacionalismu výlučně konfrontační. Pro krajní pravici ztělesňoval hip-hop pro svůj původ „degenerační styl“, spojený výhradně s prostředím drog, materialismu, promiskuity a misogynie, vulgarity, amorálnosti, gangů a násilí, porušování zákonů a oponující vzdělání. Především pak byl charakterizován jako neslučitelný s bělošskou kulturou, respektive jako rasistický a přímo ohrožující bělošskou nebo národní identitu.⁸⁵

V současné době věk nových členů a sympatizantů převažuje ve věkové skupině do dvaceti let. Trend klesání věkové hranice nadále pokračuje a je docela běžné, že do hnutí vstupují jedinci ve velmi nízkém věku, třeba i ve dvanácti letech. Autonomní nacionalisté sami propagují, že se chtějí otevřít hlavně mladým lidem. Z autonomního nacionalismu se stal fenomén mladých lidí.⁸⁶

---

⁸⁴ ČESKO. BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBA. Výroční zpráva 2009. *BIS: Bezpečnostní informační služba* [online]. 2010 [cit. 2012-01-13]. Dostupné z: <http://www.bis.cz/n/2010-06-16-vyrocní-zprava-2009.html>

⁸⁵ WALACH, Václav. Perspektivy krajně pravického hip-hopu v Česku. *REXTER: information journal* [online]. 2010, č. 1 [cit. 2012-01-12]. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/perspektivy-krajne-pravicoveho-hip-hopu-v%c2%a0cesku/2010/05/03/>

⁸⁶ BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011, s. 153. ISBN 978-80-247-3797-3.

6.1.4 Jednotlivé buňky AN

Fungování jednotlivých buněk AN se vyznačovalo značnou proměnlivou aktivitou. Při vzniku AN v roce 2007 byl zaznamenán velký nárůst zájemců o tuto činnost a jednotlivé pobočky vznikaly s krátkou časovou prodlevou po sobě. V roce 2008 měli AN nejméně 10 aktivních buněk v rámci celé ČR.

Z počátku buňky AN sloužily jako zastřešující organizace pro aktivisty v daném regionu. Nikdy se ale nejednalo o řídicí orgány a jejich funkce byla vždy neformální. Tyto buňky koordinují činnost nacionalistů v dané oblasti, informují skrze vlastní webové stránky o chystaných akcích, poskytují potřebné materiály a reporty z jednotlivých akcí.⁸⁷

V letech 2009 – 2010 lze zaznamenat určitý útlum v činnosti AN, který byl zapříčiněn i represivními zásahy ze strany státu (akce Power v roce 2009). Tento útlum byl doprovázen i častým vznikem a zánikem buněk AN v jednotlivých městech a regionech (například AN Sever, AN, Blanensko, AN Kutná Hora, AN Zlínsko, AN Ostravsko, AN Plzeňsko).

Asi nejaktivnější buňky v současnosti jsou AN Severovýchod, AN Modřany (Praha) a AN Kladno. Nejpočetnější buňkou jsou AN Severovýchod, kde je počet aktivistů kolem padesáti lidí. Několik aktivistů působí v AN České Budějovice, ve Znojmě, a s přestávkami funguje i AN Kutná Hora. Hlavním problémem činnosti buněk je nedostatek organizačně schopných lidí, kteří by dokázali připravovat akce a rozvíjet další aktivity.

„Činnost AN je hodně různorodá a tak si může každý v podstatě vybrat, jakým způsobem ten dotyčný může nejlépe oslovit své okolí a tím propagovat naše názory. Někdo rád operuje v ulicích (lepení letáků, nálepek), někdo raději komunikuje s lidmi, někdo je na ekologii, jiní zase rádi pomáhají potřebným (podpora psích útulků, sociálně slabším rodinám).“ (Březný, příloha F, s. XVII)

---

⁸⁷ BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011, s. 152-153. ISBN 978-80-247-3797-3.

6.1.5 Shromáždění a pochody

První veřejnou prezentací Autonomních nacionalistů bylo shromáždění v Berouně dne 24. února 2007, jehož tématem byl protest vůči umístění americké radarové základny na území České republiky. Na této akci vystoupil jako host také předseda DS Tomáš Vandas, což byl začátek pozdější vzájemné spolupráce mezi AN a DS.

Autonomní nacionalisté považovali za jednu ze svých priorit pořádání Svatováclavské manifestace, která je od roku 2007 jejich stěžejní akcí. Místem konání je Kladno, s výjimkou roku 2010, kdy se akce konala v nedaleké Unhošti. Ani ostatní akce AN se tématicky nijak neodlišovaly od akcí, které pořádaly organizace krajní pravice v posledním desetiletí v České republice. Mezi hlavní témata patřil odpor vůči drogám a jejich legalizaci, nesouhlas se zvýhodňováním menšin a proti přílivu imigrantů. AN také pořádali akce s názvem „Dny aktivismu“ (například 5.–19. 4. 2010), které zahrnovaly spontánní protesty, vylepování propagačních materiálů či graffiti propagaci.

Nejvýraznější akcí Autonomních nacionalistů, i v novodobé historii České republiky, se stal litvínovský 17. listopad 2008. Vše započalo mítinkem Dělnické strany na Náměstí míru, který navštívilo podle odhadů přes tisíc občanů. Po skončení mítinku následoval pochod nahlášený AN a dav se vydal na pochod k sídlišti Janov. Dělnické listy popisovaly událost jako setkání, kdy „stovky dělnických a autonomních nacionalistů zde protestovalo proti cikánům a jejich bílým ochráncům na radnici a v policii“.⁸⁸ Akce přerostla v násilné incidenty a střety s policií. Při demonstraci pravicových radikálů bylo podle policie zraněno 14 osob, z toho sedm policistů a sedm pravicových radikálů. Na policii bylo během několikahodinového protestu předvedeno patnáct lidí, z toho dvanáct pro podezření z trestného činu výtržnictví a tři pro podezření z přestupku proti veřejnému pořádku – neuposlechli výzvy veřejného činitele. Událost, pojmenovaná později jako „Bitva o Janov“, se stala přelomovou zejména díky masivní podpoře tzv. obyčejných lidí příznivců krajní pravice, což byl do té doby jev v ČR nevídaný.

---

⁸⁸ *Dělnické listy*. Praha: Dělnická strana, 2009, roč. VII, č. 19, s. 1.

6.1.6 Spolupráce s dalšími organizacemi

Spolupráce AN s dalšími organizacemi je v České republice poněkud specifická. Původní verze autonomního nacionalismu sice odmítá spolupráci s politickými stranami, nicméně čeští AN našli v Dělnické straně (a následně DSSS) dlouhodobého partnera. Počátek této spolupráce se datuje již od roku 2007, kdy se představitelé DS začali zúčastňovat akcí AN a vystupovat na nich s projevy. Postupem času se tato spolupráce projevila i personálně, kdy představitelé AN kandidovali za Dělnickou stranu (například v krajských volbách Jiří Bunda na 4. místě a Michal Glas na 7. místě středočeské kandidátky) ve volbách.

Trhlinu této spolupráce znamenalo zveřejnění výzvy AN na svých webových stránkách dne 8. 3. 2010, v němž se AN distancovali od Dělnické strany a kritizovali program i vedení strany. Autonomní nacionalisté vyčítají vedení Dělnické strany aroganci. Kritizují také lakomství strany, když prý nijak finančně nepodpořila ultrapravičáky, kteří se dostali po nedávných policejních zátazích za mříže.⁸⁹ Prohlášení však nebylo nikým podepsané a později se od něj distancovaly některé buňky AN s odůvodněním, že o takovém kroku nebyly informovány a s uvedeným obsahem nesouhlasí.

Po určitém přechodném období dochází k opětovnému nastartování spolupráce mezi AN a DSSS začátkem roku 2011, kdy došlo ze strany Autonomních nacionalistů k velké podpoře shromáždění DSSS v Novém Bydžově (dne 12. 3. 2011). O akci poté informoval i nově spuštěný server *Revolta.info* s tím, že „při mobilizaci všech skupin je reálné dosáhnout v ulicích relativně vysokého počtu účastníků. 500 lidí, to je za poslední rok určitě největší akce a při současném stavu policejních represí a vnitřních sporů úspěch. Významná podpora místních obyvatel také příjemně překvapila, občanská společnost, po které pravdoláskaři tak volali, přišla nakonec podpořit nacionalisty.“⁹⁰

---

⁸⁹ LIDOVÉ NOVINY. Od Dělnické strany se odtrhlo radikální křídlo. *Lidovky.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-23]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/od-delnicke-strany-se-odtrhlo-radikalni-kridlo-fqb-/ln_domov.asp?c=A100310_180909_ln_domov_hrn

⁹⁰ REVOLTA. Bydžovská anabáze. *Revolta.info* [online]. 2011 [cit. 2012-01-23]. Dostupné z: <http://revolta114.blogspot.com/2011/03/bydzovska-anabaze.html>

Dalším partnerem AN je mládežnická organizace DSSS Dělnická mládež, kdy utužení vzájemné spolupráce bylo stvrzeno na ideové konferenci DM (konané ve dnech 30.–31. 7. 2011), o které Tiskový odbor DM uvedl, že „dorazili i naši autonomní hosté, a tak mohla konference začít. Musíme říci, že probíhala v až nečekaně přátelském duchu vzájemného porozumění a tolerance. Shoda přijatelná pro všechny byla dosažena v ideové rovině a zároveň jsme dohodli konkrétní kroky pro budoucí spolupráci.“⁹¹ Zástupci DM se také zúčastnili Svatováclavské demonstrace v Kladně dne 24. 9. 2011.

Dalším výrazným partnerem AN je neregistrovaná organizace Národní odpor. Často je upozorňováno na výrazné personální propojení AN a NO, což usnadnilo vzájemné ovlivnění se. NO přejal řadu strategických prvků od AN – styl oblékání, vizualizaci kampaní, rétoriku. Přestože německý svobodný nacionalismus zdůrazňuje spíše distanc od násilných projevů, tento princip NO neuplatňuje a kopíruje radikalitu autonomního nacionalismu.⁹² Autonomní nacionalisté také spolupracují s ženskou organizací Resistance Women Unity (RWU).

6.2 Svobodná mládež

Sdružení Svobodná mládež (SM) je neregistrovanou organizací, jejíž počátky činnosti sahají do roku 2009. Sdružení se charakterizuje jako „parta odhodlaných mladých lidí nespokojených s touto politickou situací, režimem a upadajícími morálními, sociálními a kulturními hodnotami této společnosti, která balancuje na hraně velké propasti.“⁹³ Centrum aktivistů je především ve Východních Čechách, v okolí Pardubic a Hradce, a v současné době se jejich počet může pohybovat okolo padesáti. Charakteristicky je můžeme SM označit za radikální organizaci podobného typu, jako je AN.

---

⁹¹ DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Dělnická mládež rokovala o budoucnosti. *Delnickamladez.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-23]. Dostupné z: <http://www.delnickamladez.cz/delnicka-mladez-rokovala-o-budoucnosti>

⁹² BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011, s. 155. ISBN 978-80-247-3797-3.

⁹³ SVOBODNÁ MLÁDEŽ. Kdo jsme. *Svobodnamladez.cz* [online]. 2009 [cit. 2012-01-23]. Dostupné z: <http://www.svobodnamladez.org/p/kdo-jsme.html>

6.2.1 Programové zaměření

Programově se sdružení Svobodná mládež nevymyká nacionálně orientovaným organizacím. Varování před imigranty, globalizací, nadnárodními koncerny, zvýhodňováním menšin či nebezpečím drog jen dokumentuje i oficiálně potvrzený příklon k národnímu socialismu: „Nejedná se pouze jen o tyto problémy, ale je jich bohužel o mnoho více. Naším zájmem a morální povinností jakožto národních socialistů, je upozornit na tyto ohavné vládní praktiky a morální úpadky společnosti, vzbudit u lidí zájem a touhu bojovat proti tomuto systému, přistěhovaleckým násilníkům a machinacím s prostým lidem za český národ.“⁹⁴

6.2.2 Aktivity a činnost

Činnost Svobodné mládeže je především představována prezentací na internetu a sociálních sítích, formou zasílání propagačních materiálů či psaní článků, dále aktivisté vylepují samolepky, rozdávají letáky, dělají streetart, mohou založit buňku a účastnit se různých akcí, popřípadě je pořádat atd.

Výraznou aktivitou Svobodné mládeže je pořádání nejrůznějších shromáždění a demonstrací. Z mediálního hlediska byla asi nejvýraznější akce dne 3. září 2011 ve Varnsdorfu s názvem „Proti cikánskému násilí“, která byla součástí série demonstrací ve Šluknovském výběžku. Svobodná mládež však organizuje i akce na podporu sociálně slabších obyvatel či psích útulků (například v Kutné Hoře dne 3. 12. 2011, asi dvacet účastníků) či podporuje Světový den bez kožešin (v Praze dne 25. 11. 2011). Aktivisté SM se zúčastňují a podporují i akce pořádané DSSS (naposledy v Praze na Černém Mostě dne 26. října 2011 na akci „Proti rostoucí kriminalitě“).

Svobodná mládež prezentuje své názory v elektronicky vydávané tiskové „Revolta Svobodné mládeže“, které doposud vyšlo jedenáct čísel s měsíční periodicitou.

---

⁹⁴ SVOBODNÁ MLÁDEŽ. Kdo jsme. *Svobodnamladez.cz* [online]. 2009 [cit. 2012-01-23]. Dostupné z: <http://www.svobodnamladez.org/p/kdo-jsme.html>

6.3 České národní hnutí mládeže

České národní hnutí mládeže (ČNHM) bylo sdružení, fungující v letech 1998–1999 na Karlovarsku, které oslovovalo mládež od 14–21 let a jehož cílem byla výchova české mládeže k vlastenectví, k národním hodnotám či k lásce ke své rodině.

Základními principy ČNHM byly: domácí především (upřednostnění domácích obyvatel ve své vlasti), zachování různosti (zachování současných národů, odmítnutí vytváření jednotného světového národa), stop přistěhovalectví, rodina, národní svoboda, evropanství, tradiční hodnoty, národní solidarita, péče o potřebné, ochrana přírody, národní uvědomění a lokální patriotismus.⁹⁵ ČNHM vydávalo tiskoviny Národní svébytnost a Národní mládež. Svým krátkodobým a lokálním fungováním bylo ČNHM organizací bez většího vlivu a významu, nelze tedy ani přesně určit zařazení této organizace dle politologického měřítka.

6.4 Národní čest

Národní čest (NČ) byla skupina mladých konzervativních nacionalistů, která byla založena dne 7. 12. 2005 a fungovala do února 2008 především ve Zlínském kraji. Za svůj cíl si dala ukázat především mladým lidem, že za lásku k vlasti se stydět rozhodně nemusí a apelovala na probuzení národní hrdosti.

Národní čest vystupovala proti tzv. zvýhodňování menšin (pozitivní diskriminace), proti členství ČR v Evropské unii a v NATO, proti drogám, kriminalitě, homosexualitě, multikulturalismu, pseudohumanismu, islamizaci Evropy. Současně deklarovala svůj odmítavý postoj proti všem extremistickým směrům.

Národní čest měla ve znaku českého lva a lipovou ratolest. Byla skupinou uniformovanou. Členové Národní cti se účastnili různých veřejných akcí, spravovali internetové stránky a vydávali časopis Zborov.⁹⁶ Po ukončení činnosti se NČ

---

⁹⁵ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003, s. 334. ISBN 80-86598-45-4.

⁹⁶ NÁRODNÍ ČEST. In: *Metapédie: encyklopedie o společnosti, kultuře, umění, historii a politice* [online]. 2009 [cit. 2012-01-24]. Dostupné z: http://cs.metapedia.org/wiki/N%C3%A1rodn%C3%AD_%C4%8Dest

přetransformovala v Klub přátel generála Gajdy a v současné době se aktivita projevuje pouze provozováním webových stránek radolagajda.cz.

7. BUDOUCNOST KRAJNĚ PRAVICOVÉ MLÁDEŽE V ČR

K prognóze vývoje krajně pravicové mládeže v České republice je nutné analyzovat vývoj po listopadu 1989, vliv politické a společenské situace, a činnost krajně pravicových politických stran a hnutí v současnosti.

7.1 Současný stav

Mládež orientovaná v krajně pravicovém spektru prošla v posledních dvou dekádách značně proměnlivým vývojem. V devadesátých letech minulého století, zejména v první polovině, je mládežnické hnutí v podobné situaci, jako politika krajní pravice. Na jedné straně se tak velmi rychle utvářelo skinheadské hnutí ovlivněné zejména situací v sousedním Německu (kde převažovalo rasistické křídlo) a orientované téměř výhradně na mládež, zatímco na druhé straně se o něco pomaleji vytvářely organizační struktury politických uskupení, které usilovaly o společenské uznání a etablování uvnitř politického systému.⁹⁷

Stejně tomu bylo i v mládežnickém hnutí. Vedle již zmiňované subkultury skinheads zde začala koncem devadesátých let působit organizačně zformovaná Národní aliance a první polistopadový mládežnický dorost extrémní pravice, Republikánská mládež. I když RM působila oficiálně necelé čtyři roky, je její existence průlomová a byla jakýmsi předvojem vzniku Dělnické mládeže o dvanáct let později. Dělnická mládež dnes tvoří spolu s Autonomními nacionalisty hybnou páteř krajně pravicového mládežnického hnutí.

Mládež je vzhledem ke svému mládí a společenským postojům vždy výrazněji naladěna na pravicovou vlnu. Nicméně v posledních letech lze vysledovat i příklon k radikálním názorům a krajně pravicovým myšlenkám, a tento vzrůstající jev lze odvozovat i od výsledků studentských voleb v roce 2010 (ve dnech 26.–28. dubna), v nich získala DSSS 7,1 % hlasů. I když nešlo o celoplošné hlasování, přesto lze

---

⁹⁷ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007, s. 143. ISBN 978-80-7367-098-6.

z vyhodnocených výsledků, kdy bylo odevzdáno 20 233 platných hlasovacích lístků (celkově hlasovala asi 1/10 všech studentů středních škol v České republice), konstatovat podporu krajní pravice v tzv. krizových regionech. V Ústeckém kraji získala DSSS 11,2 %, v Moravskoslezském kraji 7,6 % a v Karlovarském kraji 7 %. Podpora DSSS pak byla nejvyšší na učilištích a směrem ke gymnáziím výrazně klesá.⁹⁸ Na SOU získala DSSS 11,1 % hlasů, na SOŠ 8,46 % a na gymnáziích 2,71 %. V mládeži tedy nachází krajní pravice do budoucna slibný potenciál.

7.2 Budoucnost radikální mládeže

Pokud budeme odhadovat vývoj mládežnického hnutí krajní pravice v souvislosti s dnešní situací, lze vyslovit hypotézu, že aktivita a další směřování bude silně ovlivněno vývojem politických stran v rámci krajně politického spektra, v současnosti tedy zejména s Dělnickou stranou sociální spravedlnosti. Právě její případný volební úspěch (zejména v parlamentních volbách) může být výrazně posilujícím akcentem i v rámci mládeže. Zde se však nejedná pouze o Dělnickou mládež, ale i o neregistrované a neoficiální mládežnické organizace, které mohou získávat větší počet sympatizantů než doposud.

Dalším nezanedbatelným faktorem bude společenský a ekonomický vývoj v ČR. Zde je nutné brát v úvahu i zhoršující životní podmínky, nemožnost uplatnění mladých lidí ve společnosti, tedy míra nezaměstnanosti (ta v roce 2011 dosáhla u věkové kategorie 15-29 let hranice 14 %), a stoupající nespokojenost v řadách občanů, z níž lze vysledovat i vzrůstající radikální nálady a chování. Z mezinárodního hlediska nelze podceňovat otázky imigrace a islamizace, které mohou být v budoucnu velmi výraznou složkou radikálního chování dospívající části populace.

Nelze vyloučit vznik nových mládežnických organizací, nicméně ty mohou mít spíše lokální charakter a neoficiální statut, pravděpodobněji lze očekávat budování a posilování stávajících funkčních organizací a občanských sdružení, jako jsou Dělnická

---

⁹⁸ NOVINKY.CZ. Studentské volby drtivě vyhrála TOP 09. *Novinky.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-02-01]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/domaci/200236-studentske-volby-drtive-vyhrala-top-09.html>

mládež a Autonomní nacionalisté, i to bude však odvislé od dalšího případného posilování krajní pravice jako celku.

8. ROZHOVORY S PŘEDSTAVITELI VYBRANÝCH MLÁDEŽNICKÝCH ORGANIZACÍ

8.1 Cíl rozhovorů

Cílem rozhovorů s bývalými či současnými představiteli a funkcionáři mládežnických organizací, řazených do krajně pravicového spektra, bylo zjistit, jak se oni s odstupem času dívají na vznik a fungování mládežnických organizací, zda je považují za extremistické, jak hodnotí jejich činnost v minulosti a v současnosti, co by mělo být hlavní náplní činnosti takových spolků, zda je mládežnická organizace přínosem pro politickou stranu, proč mladí lidé vyhledávají mládežnické organizace politických subjektů a jaký je jejich pohled na mládež současnosti.

K dotazování byly použity otázky uvedené v příručce tazatele (příloha G), přičemž byly některé specifikovány s ohledem na osobu dotazovaného a jeho činnost v mládežnických organizacích.

8.2 Dotazování představitelů mládežnických organizací

Dotazovanými osobami byli:

1. Martin Zbela, dlouholetý funkcionář SPR-RSČ a bývalý předseda RM a DM. V roce 1998 byl na IV. sjezdu strany v Ostravě (dne 28. března 1998) zvolen do Předsednictva SPR-RSČ, do funkce vedoucího sekretariátu. Od roku 1998 byl také šéfredaktorem a později vydavatelem týdeníku Republika. V roce 2002 se zapojil do zakládání Dělnické strany, ve které postupně působil v pozici místopředsedy a šéfredaktora stranických Dělnických listů. Po rozpuštění Dělnické strany Nejvyšším správním soudem v únoru 2010 byl dne 20. listopadu 2010 zvolen místopředsedou Dělnické strany sociální spravedlnosti. V únoru 2009 zakládá přípravný výbor nového mládežnického hnutí Dělnická mládež (DM) a na ustavujícím sjezdu je zvolen předsedou. Sdružení DM vedl do 27. března 2010.

2. Erik Lamprecht, úřadující předseda Dělnické mládeže. Narozen 1. 2. 1988 v Brně. Členem DM je od března 2009, kde od jejího vzniku vedl brněnskou místní organizaci a působil jako tajemník DM. Na sjezdu DM dne 27. 3. 2010 v Brně byl zvolen předsedou. Jako člen Dělnické strany sociální spravedlnosti byl na IV. sjezdu DSSS 20. 11. 2010 v Praze zvolen do Republikové revizní komise.
3. Jiří Petřivalský, bývalý předseda Národních korporativistů. Po rozpuštění NK vstoupil do Dělnické strany, následně do DSSS, kde zastává funkci předsedy pražské organizace. Na IV. sjezdu DSSS byl zvolen do funkce předsedy Republikové smírčí a rozhodčí komise.
4. Pavel Szudár, předseda místní organizace DM v Praze a člen Předsednictva DM (zvolen na IV. sjezdu DM v Brně dne 22. 10. 2011).
5. Martin Košťál, zakládající člen Dělnické strany, na ustavujícím sjezdu DS byl zvolen členem rozhodčí komise, kde působil v letech 2003 - 2005. Na ustavujícím sjezdu Dělnické mládeže dne 21. března 2009 v Brně byl zvolen členem předsednictva a pověřen funkcí hlavního pokladníka. Zastával rovněž funkci předsedy České asociace trenérů kulturistiky a fitness.
6. Dominik Březný, aktivista Autonomních nacionalistů v Praze.

8.3 Výsledky rozhovorů

Rozhovory s představiteli mládežnických organizací (bývalých či současných) a hnutí měly odhalit jejich pohled na činnost, fungování, aktivity a smysl takových organizací.

Praktickou shodu lze nalézt v hodnocení otázky, v čem je přínos mládežnických odnoží pro politické strany. Martin Zbela k tomu říká: „V prostředí mládeže se profilují budoucí stranické kádry, to platilo a platí už od vzniku systému politických stran. Mládež se navíc ve své podstatě věnuje problémům, které odpovídají její věkové skupině. To pomáhá politické straně více porozumět problémům a zájmům mladých lidí.“ (Zbela, příloha A, s. II)

Erik Lamprecht vidí přínos v „možnosti formovat budoucí funkcionáře strany“ (příloha B, s. IV) a Jiří Petřivalský zejména v tom, že „mladé lidi naučí základní návyky nezbytné pro politickou práci. Členství v mládežnické organizaci politické strany dá každému možnost naučit se nové věci a profesně se vyvíjet.“ (příloha C, s. VII)

Za pozornost stojí i názor aktivisty Autonomních nacionalistů, tedy organizace spíše stojící mimo „oficiální“ politiku, Dominika Březného, který považuje přínos takových sdružení pro politické strany za „obrovský“. (příloha F, s. XVII)

Zajímavý je názor dotazovaných osob na charakteristiku jejich sdružení či hnutí, jak se oni dívají na označování svých organizací jako extremistické či krajně pravicové. Zatímco z oficiálních vládních míst a státních institucí byla či je charakteristika například RM, DM, NK, AN s přívlasky krajně pravicová, extremistická, radikální, nacionalistická či dokonce neonacistická, jejich představitelé ve shodě takový příměr odmítají.

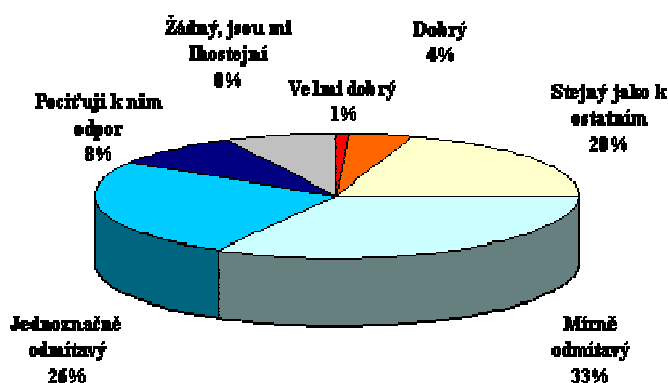
Podle Martina Košťála jde ze strany vlády o „nálepkování, které, jak se zdá, má v této zemi již dlouhou tradici a jen tak zřejmě nevyumizí. Od nálepkování předlistopadových disidentů a chartistů se na začátku 90. let plynule přešlo k nálepkování nové opozice. Tedy té opravdové - protirežimní.“ (příloha E, s. XV) Přičemž protirežimní opozicí je myšlena DSSS a tedy i jí spřízněná DM.

Martin Zbela nepovažuje takové označování za důležité a říká: „Za mnohem důležitější považuji fakt, co daný subjekt prosazuje a chce dokázat, a nikoliv jakou dostal nálepkou od novinářů, politologů nebo někoho jiného.“ (příloha A, s. II) Pavel Szudár považuje takový příměr za přežitek, a podle něj je „DM vlasteneckou, konzervativní a radikální organizací“. (příloha D, s. XI)

Názorová shoda panuje mezi dotazovanými i ohledně soužití s menšinami, konkrétně s romskou menšinou. V roce 2010 byl agenturou STEM zpracován výzkum pro Ministerstvo vnitra ČR, ke „Zmapování postojů veřejnosti v České republice k pravicově extremistickým, rasistickým a xenofobním myšlenkám a jejich šířitelům s ohledem na integraci menšin a cizinců“. Jde o šetření provedené na reprezentativním souboru obyvatel České republiky starších 15 let, který se uskutečnil ve dnech 17. 9. – 15. 10. 2010. Z uvedeného průzkumu vyplývá, že mezi idejemi pravicového

extremismu se ukázala být dimenze anticikánismu velmi významnou. Ze všech sledovaných skupin jsou navíc Romové rizikovými skupinami vnímáni s největší distancí. Dle provedeného šetření anticikánské postoje české veřejnosti jsou především sociálně zakotvené a souvisejí s tím, že česká veřejnost si Romy spojuje s nepřizpůsobivostí, kriminalitou a zneužíváním dávek. U veřejnosti byly současně sledovány i postoje rasistické, nacionalistické a nevraživost k cizincům. Zjistilo se, že anticikánismus nesouvisí příliš s rasismem, ale naopak souvisí s nacionalismem a nevraživostí k cizincům. Zdá se proto, že Češi vnímají Romy víc jako cizince, než jako vlastní spoluobčany.⁹⁹ Vztah české populace k Romům dokumentuje i níže uvedený graf provedeného šetření z dubna roku 2010:

Graf 1: Vztah české společnosti k Romům

Zdroj: STEM, Trendy 2010/4, 1196 respondentů

Dotazovaní zástupci mládežnických organizací se ve svých odpovědích na soužití s Romy vesměs prakticky shodli a zařadili tuto problematiku do negativního pohledu na vizi multikulturní společnosti.

Podle Petřivalského je soužití s romským etnikem velmi problematické kvůli zcela odlišnému stylu života většiny cikánů. Dále říká: „Od revoluce tento problém nikdo neřešil a teď na to doplácíme. Dospívající generace Romů jsou prakticky často lidé bez vzdělání a perspektivy do budoucna. Nelze se příliš divit, že bez pozitivních vzorů se

⁹⁹ ČESKO. MINISTERSTVO VNITRA. Ministerstvo vnitra zmapovalo postoj veřejnosti k extremismu. MVČR: Ministerstvo vnitra [online]. 2010 [cit. 2012-02-05]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ministerstvo-vnitra-zmapovalo-postoj-verejnosti-k-extremismu.aspx>

mladí cikáni často dopouštějí trestných činů a stávají se drogově závislí.“ (příloha C, s. X)

V dlouhodobém neřešení problémů s romskou menšinou se shoduje se Zbelou, který říká: „Bohužel po roce 1989 se přístup státu v této otázce nezměnil, ale ještě více zhoršil, pod vlivem utopistických vizí Václava Havla a jeho okolí. Většinová společnost začala všemožně pomáhat cikánům k asimilaci, např. všemožnými úlevami a podporami, nebo rovnou rasismem naruby.“ (příloha A, s. III)

Szudár považuje pokus o vytvoření multikulturního státu celkově za kontraproduktivní k majoritní části obyvatelstva, a argumentuje vývojem v evropských západních zemích (například Německo a Francie). Takové stanovisko zastává i Březný, který považuje multikulturní společnost, kterou chtějí vytvořit různí pseudohumanisté, za naprostý nesmysl.

Březný dále k problematice soužití s Romy říká: „Možná jsem utopista, ale přál bych si, aby jednou měli cikáni svůj vlastní stát, aby mohli všem ukázat, jak se o sebe umí postarat. Bohužel, toho se nikdy nedočkáme. Jsem si ale vědom, že mezi cikány jsou i slušní a vzdělaní lidé. Právě ti by se ale měli nejvíc ohradit proti chování svých soukmenovců.“ (příloha F, s. XIX)

Podle Košťála současný systém „státu blahobytu“ podporuje typický romský způsob života, jelikož se nemalé finanční částky vybrané od daňových poplatníků transferují lidem zcela evidentně upřednostňujícím volný čas a minimum povinností.

Dotazovaní rovněž vyjadřují negativní pohled na vývoj současné mladé generace. Zbela míní, že dnešní mladí žádné priority a hodnoty nemají a neznají, a považuje to za výsledek liberalismu a multikulturalismu. Lamprecht je dle svého vyjádření „znehucen morálkou dnešní mládeže, která žije jen pro požitky okamžiku bez hlubšího přemýšlení.“ (příloha B, s. VI) Szudár zase varuje před nebezpečím drog, které velmi negativně ovlivňují mladé lidi, a Březný vidí příčiny současného stavu i v kapitalismu a konzumním stylu společnosti. I přes negativní náhled na současné dění však spatřují dotazovaní určitou naději na změnu tohoto stavu ve „zdravé části mládeže“.

8.4 Zhodnocení rozhovorů

Rozhovory se zástupci mládežnických organizací krajně pravicového spektra ukazují jejich názorovou shodu bez ohledu na to, zda jde o zástupce subjektu s oficiálním statutem (občanské sdružení) či o neregistrovanou organizaci.

Všichni dotazovaní odmítají jakoukoli spojitost s neonacismem a považují se za nacionalisty. Zde je znatelný rozpor jejich vlastního názoru s politologickým hodnocením organizací, které jsou řazeny do neonacistického spektra (například Autonomní nacionalisté). Dotazovaní označují vlastní organizace jako pronárodní, nacionalistické, vlastenecké či konzervativní, a nebrání se ani označení radikální. Mládežnické organizace vnímají přínosné nejen jako základnu pro politické strany (v tomto případě DSSS), ale i k výchově mládeže k národním tradicím. Zajímavá je i sonda do činnosti jednotlivých organizací či jejich srovnání s odstupem času (RM a DM).

Z rozhovorů je také patrný kritický pohled dotazovaných osob na vývoj a výchovu současné mladé generace. Dnešní politický systém podle nich nevychovává mládež k žádným hodnotám a k lásce k vlasti a národu, postrádají zdravý nacionalismus k utužení vlastního národa.

Výzkumné šetření lze zhodnotit jako přínosné, objasňující názory a myšlenky mladých lidí, čelných představitelů krajně pravicového spektra mládeže, na současné dění ve společnosti a její vývoj.

Závěr

Shrnutí

Vztah mládeže a krajní pravice je téma, které bude zcela jistě zajímavé i v budoucích letech. Výše uvedená práce se pokusila zmapovat vývoj mládežnického krajně pravicového hnutí v polistopadové éře, která přinesla novou dimenzi v politické sféře naší země. Popisuje vývoj mládežnických organizací, jak registrovaných, tak neregistrovaných, a nastiňuje jejich další možný vývoj a existenci.

Popsaný vývoj mládeže je charakteristický pro celkový stav krajní pravice u nás. Na jedné straně touha po volné činnosti bez jasných organizačních příkazů, na straně druhé snaha o disciplínu a pevně stanovený organizační řád modelu politické organizace. Obě složky se však nedílně doplňují, hojně prolínají a vzájemnou symbiózou tvoří hybnou páteř krajní pravice.

Organizované hnutí mládeže v krajně pravicové sféře se začíná budovat ve druhé polovině devadesátých let, kdy přichází na scénu Republikánská mládež. Právě ona položila tehdy základy k současnému vývoji krajně pravicové scény v České republice, neboť z jejich řad pocházejí hlavní osobnosti Dělnické strany sociální spravedlnosti, hlavní politické představitelky krajně pravicového proudu u nás od druhé poloviny prvního desetiletí 21. století. Rovněž počátky vzniku Dělnické mládeže nacházíme v RM o jedenáct let dříve.

Jednotlivé kapitoly se podrobně zabývají významnými mládežnickými sdruženími a z jejich popisu a daného stavu lze vysledovat postupnou „profesionalizaci“ jejich činnosti, zlepšování organizace, hledání nových směrů a trendů k oslovení dalších mladých lidí, zlepšení propagačních aktivit nebo výrazný posun ve stylu oblékání (k došlo k naprostému zavržení skinheadské vizáže z 90. let minulého století).

Krajně pravicová mládež se rozhodně proměňuje a dá se říci, že i „vyzrává“. Hlavní představitelé sdružení a organizací si uvědomují, že větší nárůst sympatií veřejnosti získají prezentováním nejen nacionalistických témat, ale i zájmem o ostatní problémy dnešní společnosti, jako jsou výchova mládeže, ekologie, postoj vůči drogám, korupci či kriminalitě.

Zajímavý je rozpor mezi mediálním označením krajně pravicových mládežnických organizací za extremistické či dokonce neonacistické, a názory jejich hlavních představitelů. Shodně odmítají takové označení jako neodůvodněné a svoji činnost spatřují v naplňování myšlenek pronárodních a historicko-kulturních.

Dá se předpokládat, že právě v mladých lidech spatřuje krajní pravice svoji budoucnost. Je tu šance, jak nespokojené a radikální mládí získat na svoji stranu, oslovit je myšlenkami, které mohou v nadcházejících letech probouzet sympatie nejen u mladé generace, ale například i u střední věkové kategorie. Nezaměstnanost, sociální problémy, imigrace, islamizace. To vše může sehrát klíčovou roli v dalším směřování naší země, a je bez diskusí, že právě mladá generace bude v takovém rozhodování velmi silným trumfem v ruce politických stran.

Otevřené otázky

Přestože zpracované téma diplomové práce přináší nové poznatky, postřehy a ucelený pohled do oblasti vztahu mládeže a krajní pravice, v pozorování mládeže a zjišťování jejich názorů a pohledů na současné dění doma i ve světě postrádáme absenci širších zamyšlení a analýz chování mladé generace.

Proč například dochází k nárůstu projevů násilí a brutality u mladé generace? Jak mladí lidé vidí smysl svého uplatnění ve společnosti? Jak se projevuje evidentní ztráta autorit, zejména v rodině a ve škole? Mají dnes výchovnou roli skutečně rodiny dětí, nebo jde o samovolný proces bez řízeného a cílevědomého vedení? Jak ovlivňuje myšlení mládeže silná expanze sociálních sítí a moderních technologií?

Odpovědi na výše uvedené otázky by nám jistě pomohly lépe zmapovat myšlení mladých lidí. Mladý člověk má v sobě touhu někam patřit, někam se zařadit, aby pocitově nezůstal stát stranou dění. V dnešní době může hrát ve vývoji názoru mladého člověka na dění ve společnosti velkou roli i pocit určitého ohrožení v tom, že jeho budoucnost je značně nejistá jak profesně, tak lidsky. I proto je značně negativní součástí dnešního života mladých lidí neschopnost efektivně a ku svému prospěchu využívat volný čas, je zde znatelný pokles zájmu o koníčky a zájmovou činnost.

Mládež je jako skupina lidí specifická svým chováním a znaky. Současně jde o skupinu, která je teprve na začátku utváření svých názorů. Je proto nutné věnovat mládeži veškerou pozornost v rámci vzdělávacích programů, výchovy a vštěpování základních společenských pravidel a norem.

Krajní pravice byla součástí naší společnosti posledních dvacet let. Stejně tak je nedílnou součástí naší společnosti mládež. Jaké bude vzájemné spojení těchto dvou skupin, jak bude silné a na kolik bude ovlivňovat naši budoucnost, na to zatím odpověď neexistuje.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A PRAMENŮ:

BASTL, M., M. MAREŠ, J. SMOLÍK a P. VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3797-3.

DANČÁK, Břetislav a Petr FIALA. *Nacionalistické politické strany v Evropě*. Brno: Masarykova univerzita, 1999. ISBN 80-210-2247-7.

Dělnické listy. Praha: Dělnická strana, 2009, roč. VII, č. 19.

Dělnické listy. Praha: Dělnická strana, 2009, roč. VII, č. 21.

Dělnické listy. Praha: Dělnická strana, 2009, roč. VII, č. 22.

FIALA, Petr. *Politický extremismus a radikalismus v České republice*. Brno: Masarykova univerzita, 1998. ISBN 80-210-1798-8.

Hlas mládeže. Praha: Dělnická mládež, 2009, roč. I, číslo nulté.

CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-098-6.

MALÍŘ, Jiří a Pavel MAREK, et al. *Politické strany. Vývoj politických stran a hnutí v českých zemích a Československu 1861-2004*. Brno: Doplněk, 2005. ISBN 80-7239-179-8.

MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v České republice*. Blansko: Barrister a Principal, 2003. ISBN 80-86598-45-4.

MAREŠ, Miroslav a Petra VEJVODOVÁ. *Dělnická strana: profil české pravicově extremistické strany*. *REXTER: information journal* [online]. 2010, č. 2. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/delnicka-strana-profil-ceske-pravicove-extremisticke-strany/2010/11/07/>

MARŠÁK, Jan. *Postavení extrémně pravicových stran ve stranickém systému ČR*. *Politologická revue*. 2007, roč. XIII, č. 2, s. 23. ISSN 1211-0353.

Politické noviny Republika. Praha: Republika, 1998, roč. IX, č. 45.

Sedláček, Pavel. *Nic Než Národ*. Praha: Národní strana, 2002. Edice Národní politika, sv. 1. ISBN 80-239-0063-3.

SLÁDEK, Miroslav. *...a tak to vidím já*. Praha: NADAS-AFGH, 1992. ISBN 80-7030-172-4.

SLÁDEK, Miroslav. *Nikdy jsem vám nelhal*. Praha: DUEL, 1998. ISBN 80-86187-11-X.

SMOLÍK, Josef. Extremismus subkultur mládeže? *REXTER: information journal* [online]. 2006, č. 1. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/extremismus-subkultur-mladeze/2006/05/01/>

VEJVODOVÁ, Petra. Autonomní nacionalismus. *REXTER: information journal* [online]. 2008, č. 2. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/autonomni-nacionalismus/2008/11/01/>

WALACH, Václav. Perspektivy krajně pravicového hip-hopu v Česku. *REXTER: information journal* [online]. 2010, č. 1. ISSN 1214-7737. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/perspektivy-krajne-pravicoveho-hip-hopu-v%20a0cesku/2010/05/03/>

Internetové zdroje:

DĚLNICKÁ STRANA. DS vystoupila z projektu "Národní pětka". *Delnicka.strana.web.cz* [online]. 2005 [cit. 2012-01-25]. Dostupné z: <http://delnicka.strana.web.cz/uvod9.htm>

DĚLNICKÁ STRANA. Stanovisko DS k verdiktu NSS. *Delnicka-strana.cz* [online] 2010 [cit. 2011-11-13]. Dostupné z: http://www.delnickastrana.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=1018&Itemid=115

EUROZPRÁVY. Krajský soud v Brně potvrdil Vandasovi a spol podmínky, odpustil pokuty. *Eurozpravy.cz* [online]. 2012 [cit. 2012-01-07]. Dostupné z: <http://krimi.eurozpravy.cz/41191-krajsky-soud-v-brne-potvrdil-vandasovi-a-spol-podminky-odpustil-pokuty/>

ČESKO. MINISTESTVO VNITRA. Co je extremismus. *MVČR: Ministerstvo vnitra* [online]. 2010 [cit. 2011-11-13]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>

ČESKO. MINISTESTVO VNITRA. Zpráva o problematice extremismu na území České republiky v roce 2000. *MVČR: Ministerstvo vnitra* [online]. 2000 [cit. 2011-12-28]. Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/extremis/2000/trendy.html>

KORPORATIVISMUS. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida): Wikipedia Foundation, 11. 12. 2006, last modified on 9. 1. 2011 [cit. 2012-01-09]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Korporativismus>

ČESKO. BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBA. Výroční zpráva 2007. *BIS: Bezpečnostní informační služba* [online]. 2008 [cit. 2011-12-29]. Dostupné z: <http://www.bis.cz/n/2008-09-25-vyrocní-zprava-2007.html>

DĚLNICKÉ LISTY. Dělnická mládež zvolila své vedení a představila 27bodový program hnutí. *Delnickelisty.cz* [online]. 2009 [cit. 2012-01-04]. Dostupné z: <http://www.delnickelisty.cz/archiv-clanku/delnicka-mladez-zvolila-sve-vedeni-a-predstavila-27bodovy-program-hnuti>

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Vnitro nastartovalo proces rozpuštění Dělnické mládeže. *Delnickamladez.cz* [online]. 2012 [cit. 2012-01-03]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/zprava-28_1_10

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Odpověď DM na žádost Ministerstva vnitra. *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-03]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/zprava-8_2_10

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Oznámení Předsednictva DM. *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-03]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/zprava-18_2_10

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Programové cíle Dělnické mládeže (DM). *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-03]. Dostupné z: <http://www.delnickamladez.cz/nas-program>

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Stanovy občanského sdružení. *Delnickamladez.cz* [online]. 2009 [cit. 2012-01-07]. Dostupné z: <http://www.delnickamladez.cz/stanovy-dm>

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Sjezd Dělnické mládeže proběhl v rozporu se stanovami. *Dmsever.webnode.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-08]. Dostupné z: <http://dmsever.webnode.cz/news/sjezd-delnicke-mladeze-probeh-l-v-rozporu-se-stanovami/>

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Akce školní dvůr. *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-08]. Dostupné z: <http://skolnidvur.delnickamladez.cz/o-projektu>

PARLAMENTNÍ LISTY. Hnusné slepice kradou a lžou. *Parlamentnilisty.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-08]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Hnusne-slepice-kradou-a-lzou-Mladi-Vandasovci-poucuji-o-vlade-213106>

SRDCE PRO MORAVU. O kampani. *Srdcepromoravu.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-08]. Dostupné z: <http://srdcepromoravu.cz/index.php?p=1>

DĚLNICKÁ STRANA SOCIÁLNÍ SPRAVEDLNOSTI. Za držení transparentu s nápisem „Evropo povstaň!“ vyneseny tresty. *Dsss.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-08]. Dostupné z: http://www.dsss.cz/za-drzeni-transparentu-__evropo-povstan____-vyneseny-tresty

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Země Evropy jsou zotročeny... *Delnickamladez.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-09]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/zeme-evropy-jsou-zotroceny-nadnarodnim-kapitalem_-jen-spolecne-muzeme-vyhrat_-rika-radni-saske-kamenice-katrin-k__hler

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. NPD bojovala o zastoupení... *Delnickamladez.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-09]. Dostupné z: http://www.delnickamladez.cz/npd-bojovala-o-zastoupeni-v-zemskem-snemu-v-sasku-anhaltsku_-byli-jsme-u-toho_

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Předvolební kampaň na jihu Moravy v režii DM. *Delnickamladez.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-09]. Dostupné z: <http://www.delnickamladez.cz/predvolebni-kampan-na-jihu-moravy-v-rezii-dm>

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida): Wikipedia Foundation, 11. 12. 2006, last modified on 11. 1. 2011 [cit. 2012-01-11]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/D%C4%9Blnick%C3%A1_ml%C3%A1de%C5%BE

PARLAMENTNÍ LISTY. „Monstrum“ z Dělnické mládeže: Nevadí mi Romové, ale arogance vlády. *Parlamemtnilisty.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-11]. Dostupné z: <http://www.parlamemtnilisty.cz/rss/zpravy/-Monstrum-z-Delnicke-mladeze-Nevadi-mi-Romove-ale-arogance-vlady-214920>

AUTONOMNÍ NACIONALISTÉ. In: *Metapedia: encyklopedie o společnosti, kultuře, umění, historii a politice* [online]. 2008 [cit. 2012-01-11]. Dostupné z: http://cs.metapedia.org/wiki/Autonomn%C3%AD_nacionalist%C3%A9

MAREŠ, Miroslav. Autonomní nacionalisté. In: *Virtually* [online]. 2009 [cit. 2012-01-12]. Dostupné z: <http://virtually.cz/archiv.php?art=19384>

ČESKO. BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBA. Výroční zpráva 2009. *BIS: Bezpečnostní informační služba* [online]. 2010 [cit. 2012-01-13]. Dostupné z: <http://www.bis.cz/n/2010-06-16-vyrocnizprava-2009.html>

LIDOVÉ NOVINY. Od Dělnické strany se odtrhlo radikální křídlo. *Lidovky.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-01-23]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/od-delnicke-strany-se-odtrhlo-radikalni-kridlo_fqb/ln_domov.asp?c=A100310_180909_ln_domov_hrn

REVOLTA. Bydžovská anabáze. *Revolta.info* [online]. 2011 [cit. 2012-01-23]. Dostupné z: <http://revolta114.blogspot.com/2011/03/bydzovska-anabaze.html>

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ. Dělnická mládež rokovala o budoucnosti. *Delnickamladez.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-01-23]. Dostupné z: <http://www.delnickamladez.cz/delnicka-mladez-rokovala-o-budoucnosti>

SVOBODNÁ MLÁDEŽ. Kdo jsme. *Svobodnamladez.cz* [online]. 2009 [cit. 2012-01-23]. Dostupné z: <http://www.svobodnamladez.org/p/kdo-jsme.html>

NÁRODNÍ ČEST. In: *Metapédie: encyklopedie o společnosti, kultuře, umění, historii a politice* [online]. 2009 [cit. 2012-01-24]. Dostupné z: http://cs.metapedia.org/wiki/N%C3%A1rodn%C3%AD_%C4%8Dest

NOVINKY.CZ. Studentské volby drtivě vyhrála TOP 09. *Novinky.cz* [online]. 2010 [cit. 2012-02-01]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/domaci/200236-studentske-volby-drtive-vyhrala-top-09.html>

ČESKO. MINISTERSTVO VNITRA. Ministerstvo vnitra zmapovalo postoj veřejnosti k extremismu. *MVČR: Ministerstvo vnitra* [online]. 2010 [cit. 2012-02-05]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ministerstvo-vnitra-zmapovalo-postoj-verejnosti-k-extremismu.aspx>

SEZNAM GRAFŮ:

Graf č. 1 – Vztah české společnosti k Romům.....71

SEZNAM PŘÍLOH:

PŘÍLOHA A - Rozhovor s Martinem Zbelou..... I

PŘÍLOHA B - Rozhovor s Erikem Lamprechtem..... IV

PŘÍLOHA C - Rozhovor s Jiřím Petřivalským..... VII

PŘÍLOHA D - Rozhovor s Pavlem Szudárem XI

PŘÍLOHA E - Rozhovor s Martinem Košťálem..... XIV

PŘÍLOHA F - Rozhovor s Dominikem Březným..... XVII

PŘÍLOHA G - Příručka tazatele..... XX

PŘÍLOHY

Příloha A - Rozhovor s Martinem Zbelou

1. Stál jste u zrodu dvou mládežnických organizací: Republikánské mládeže (RM) a Dělnické mládeže (DM). V čem vidíte s odstupem času jejich rozdíl a co mají naopak společné?

Mezi vznikem RM a DM uplynulo deset let, během kterých de facto zanikla republikánská strana a její mládež, a naopak vznikla Dělnická strana a později i její mládežnická odnož. Rozdíl tedy vidím mezigenerační, hodnoty jsou však společné - důraz na patriotismus, zdravou výchovu mládeže, odmítání multikulturalismu, úctu k rodině atd. Určitě se však DM v činnosti RM inspirovala, a vlastně z ní i personálně vzešla.

2. RM byla v únoru 2002 rozpuštěna. Jak jste tehdy vnímal tento krok ministerstva vnitra?

Vnitro rozpustilo RM na základě naprosto triviálního zdůvodnění, že jsme v programovém prohlášení měli větu „v politice jako takové budeme prosazovat...“ což prý bylo v rozporu s činností občanského sdružení, protože tato „činnost“ je vyhrazena výhradně politickým stranám. Když si uvědomíme, jak dnes mnohá občanská sdružení běžně slouží jako nátlakové skupiny na politiky, je opravdu krok ke zrušení RM s odstupem času naprosto směšný. Stalo se to však v době, kdy republikánské hnutí u nás bylo v celkovém kolapsu a mělo problémy samo se sebou. To později vyvrcholilo odchodem mnoha členů a funkcionářů nejen republikánské strany, ale i mládeže, do nově vznikající Dělnické strany.

3. Liší se podle Vás členská základna RM a DM? A případně v čem?

Tak je tu rozdíl deseti let, během kterých jsme se změnili všichni včetně našeho prostředí. Dnešní dvacetiletí běžně pracují s internetem a dalšími komunikačními nástroji. Zkrátka spolu komunikují jinak, než tomu bylo na konci 90. let. Dnes není problém v jednom okamžiku oslovit stovky nebo tisíce lidí, tehdy nic takového

neexistovalo, žádné společné „sdílení přítomnosti“. Právě v tomto se, myslím, nejvýrazněji liší členská základna DM od RM.

4. V čem je podle Vás přínos mládežnických odnoží pro politické strany?

V prostředí mládeže se profilují budoucí stranické kádry, to platilo a platí už od vzniku systému politických stran. Mládež se navíc ve své podstatě věnuje problémům, které odpovídají její věkové skupině. To pomáhá politické straně více porozumět problémům a zájmům mladých lidí.

5. Lze nějakým způsobem určit, zda je úspěšnější a aktivnější RM nebo DM?

Myslím, že to nelze srovnávat, protože oba subjekty odpovídaly realitě své doby. RM například neměla ty možnosti, jako má dnes DM. V tomto směru je tedy DM určitě úspěšnější. A hlavně, budoucnost má teprve před sebou.

6. RM i DM byly a jsou vnímány jako součást krajně pravicového, extremistického spektra. Jaký je Váš názor na takový příměr?

Těch příměrů jsem už za svůj život slyšel tolik, že si ani netroufám se s nějakým ztotožnit. Myslím, že to není ani důležité. Za mnohem důležitější považuji fakt, co daný subjekt prosazuje a chce dokázat, a nikoliv jakou dostal nálepku od novinářů, politologů nebo někoho jiného. Kompetentní snad k tomu jednou budou historici.

7. Jak vůbec hodnotíte dnešní mládež, její priority a hodnoty?

Těžko lze vyjádřit hodnoty a priority mládeže v době, která se bohužel vyznačuje právě tím, že dnešní mladí žádné priority a hodnoty nemají a neznají. To je výsledek liberalismu a multikulturalismu, které potírají naše tradice, rodinný život, víru... Přesto je ale nemalá část těch, u nichž smysl pro hodnotný a smysluplný život nezanikl. To vidím jako velkou naději pro budoucnost.

8. Kdo je Vaším politickým vzorem a kdo ovlivnil Vaše názory a myšlenky?

Určitě moje myšlenky a názory ovlivnilo působení v republikánské straně v 90. letech. Ostatně to se netýká pouze mě, ale i celé řady přátel a spolupracovníků, počínaje Tomášem Vandasem, dnešního předsedy dělnické strany. Takovým skutečným

politickým vzorem pro nás byl, je a zůstal Jean-Marie Le Pen. Nejen kvůli svému charisma, ale i vytrvalosti ve svých názorech a postojích. Samozřejmě k formování pohledu na svět musí člověk přečíst hodně literatury, historické i filosofické. A aby to bylo k něčemu užitečné a smysluplné, nesmí utéct z reality, tj. neodvrátit se od „běžných smrtelníků“, se kterými je nutné zůstat v každodenním kontaktu. To je také důvod, proč si více ceníme moudrosti než chytrosti.

9. Jak se díváte na soužití s menšinami, zejména s romským etnikem?

Soužití s menšinami nelze hodnotit podle mého názoru komplexně, protože každá menšina má své specifické znaky chování a přizpůsobivosti okolním podmínkám v cizím prostředí. V případě romského etnika jde o dlouhodobý problém, jenž má své kořeny v komunistickém režimu. Tehdy došlo k násilné realizaci mylné představy, že doposud kočovní cikáni se plně začlení do společnosti tím, že budou bydlet v panelových domech a chodit každý den do práce. Bohužel po roce 1989 se přístup státu v této otázce nezměnil, ale ještě více zhoršil, pod vlivem utopistických vizí Václava Havla a jeho okolí. Většinová společnost začala mohutně pomáhat cikánům k asimilaci, např. všemožnými úlevami a podporami, nebo rovnou rasismem naruby. Méně povinností a více práv pro příslušníky romské menšiny (o kterých by si „neromský“ občan mohl nechat jenom zdát) přivedlo Českou republiku po dvaceti letech na pokraj sociálních nepokojů a otřesů, které dnes vidíme na Šluknovsku a jiných místech země.

Příloha B - Rozhovor s Erikem Lamprechtem

1. Co je podle Vás hlavní prioritou a náplní činnosti Dělnické mládeže (DM)?

Náplň naší činnosti bych rozdělil do dvou rovin. Tou první je nějaká politická angažovanost, i když politickou činnost v právním smyslu jakožto občanské sdružení nevykonáváme. Nicméně všemožně podporujeme Dělnickou stranu sociální spravedlnosti, ve které spatřujeme zhmotnění našich ideálů na politické úrovni. Podpora probíhá například formou spolupráce při pořádání veřejných akcí nebo podobně. Kalkulujeme také s tím, že z řad Dělnické mládeže v budoucnu vyrostе nejeden funkcionář DSSS.

Tím se dostávám k té druhé rovině, kterou je výchova a vůbec důraz na charakterové vlastnosti jedince. Aktivity našeho sdružení, jak je ostatně definováno v našem programu, se především ubírají výchovným směrem. Ve zdravém těle zdravý duch, chtělo by se říct. A tak mezi naše stěžejní aktivity patří především pořádání sportovních dnů, ekologické akce nebo různé přednášky.

2. V čem je podle Vás přínos mládežnických odnoží pro politické strany?

Jednoznačně v možnosti formovat budoucí funkcionáře strany. Přitom je ale důležité přihlížet k jedné zásadní věci. A totiž, co konkrétně přivede člověka do mládežnické organizace nějaké politické strany. Zpravidla vždy jeden ze dvou faktorů – vidina vlastní seberealizace na vážené pozici nebo ideály.

Politika a věci s ní spojené obecně nemají vůbec dobrý obraz u veřejnosti. Než čest a odhodlání si lidé dnes pod slovem „politika“ vybaví spíše pojmy jako korupce nebo koryta. Není divu. Ovšem proto jen mladý člověk plný ideálů, pokud se mu dostane odborných začátků v tzv. politické přípravce, je nadějí na změnu takovýchto poměrů. Zkrátka tedy, přínos mládežnické odnože je pro systémové strany v udržení daných pořádků do budoucna a pro strany opoziční v naději na kvalitativní růst a možnou realizaci ideálů.

Zřídka je tím přínosem i určitá akceschopnost mladých, což ovšem rozhodně neplatí na všechny mládežnické odnože plošně. Je to zase podmíněno vlastnostmi a pohnutkami dané členské základny.

3. Jak byste charakterizoval členskou základnu DM?

Od svého založení v roce 2009 přijala Dělnická mládež přibližně 200 členů. Vzhledem k poměrně nízkému věkovému průměru jsou v našich řadách nejčastěji studenti. A skutečně jsou víceméně rovnoměrně zastoupeni studenti gymnázií, středních odborných škol nebo učilišť.

Vzhledem k takovému rozvrstvení je opravdu těžké charakterizovat členskou základnu jako celek. Jsou mezi námi zastoupeni lidé s nejrůznější povahou i schopnostmi. A to je myslím právě dobře - absorbovat široké spektrum mladých nadšenců, které přes určité rozdíly spojují právě ideály a odhodlání, tedy vlastnosti, jaké by u mladých měly být pravidlem, ale dnes jsou spíše výjimkou.

4. DM je vnímána jako součást krajně pravicového, extremistického spektra. Jaký je Váš názor na takový průměr?

Obecně dělení na pravici a levici považuji za přežitek. Snad je známkou nadčasovosti našeho chápání světa, že národní a sociální cítění, které jiní považují za odporující se, považujeme my za nedotknutelně provázané.

Ze zásady, že správný vlastenec musí jaksí sociálně soucítit se svými spoluobčany, a kdo tedy vnímá toto cítění jako svoji přirozenou součást, je tedy i dobrým vlastencem, vychází veškeré další naše jednání. Neřídíme se tedy žádnými dogmaty, abychom správně pasovali do té které škatulky, ale srdcem.

5. Spolupracuje DM s některými mládežnickými organizacemi jiných zemí?

Dalo by se říci, že jsme otevření ke spolupráci s jakoukoli mládežnickou organizací podobného zaměření v Evropě. V současné době máme nejrozvinutější vztahy s mládežnickou organizací německé NPD Junge Nationaldemokraten. Jedná se o organizaci existující už několik desítek let, a proto se z našich kontaktů snažíme vytěžit především zkušenosti, které bychom mohli později uplatnit i u nás.

V poslední době jsme kupříkladu měli možnost se zúčastnit v Německu stáží při předvolebních kampaních v různých spolkových zemích. Spolupráce se také odráží společnou prací na určitých kampaních, apod.

6. Jak vůbec hodnotíte dnešní mládež, její priority a hodnoty?

Mládež je obrazem doby. A nemám nejmenších pochyb, že dnešní materialistická doba je cesta do záhuby. Bohužel, přestože já sám jsem ještě mladý člověk, jsem znechucen morálkou dnešní mládeže, která žije jen pro požitek okamžiku bez hlubšího přemýšlení. Věřím, že takový vývoj není náhoda. Globalizační tendence se projevují právě i působením na mladé lidi. Co asi vyroste z těchto mladých, žijících ze dne na den? Právě zase výplod materialismu v lidské podobě – dospělý člověk, který nemá čas na nic než pracovat a spát, žijící od výplaty k výplatě, bez zájmu o okolní dění.

Samozřejmě existuje skupina mladých, často právě našich členů, kterým není budoucnost lhostejná. Tato skupina našťastí není malá a bez moci. Věřím, že pokud budeme pilně pracovat, můžeme právě v budoucnu tento vývoj ještě zvrátit.

7. Kdo je Vaším politickým vzorem a kdo ovlivnil Vaše názory a myšlenky?

Asi bych nedokázal jmenovat jeden politický vzor. Snažím se v zájmu nějakého všeobecného rozhledu studovat názory nejrůznějších politiků, ale také historických osobností a filozofů. Nemohu tedy jednoho vyzdvihnout nad ostatní, snažím se poučit od každého. Snad bych zmínil jednu současnou osobnost politického života. A totiž charismatického písničkáře Franka Rennickeho, který byl mj. kandidátem německých národních demokratů na prezidenta. Často se musím ztotožňovat s hlubokými texty jeho písní. Jeden můj kamarád o něm kdysi prohlásil, že je to takový německý Karel Kryl. A myslím, že to naprosto vystihl.

8. Jak se díváte na soužití s menšinami, zejména s romským etnikem?

Principiálně odmítám politiku mezikulturního soužití jako kontraproduktivní. Existuje bezpočet příkladů, které ukazují, že takové nucené soužití vede pouze k vytváření společenských problémů. Zastávám názor, že každý národ, splňující určitá specifika, má nárok na vlastní zemi a nezávislou samosprávu. To se týká i romského národa. Samozřejmě by bylo scestné, předepisovat striktně diskriminační pravidla vůči cizincům. Nejde tu o jednotlivce, kteří nevytváří žádné problémy. Jde o zachování odlišností a specifík, čímž dochází i k předcházení problémům mezietnického soužití.

Příloha C - Rozhovor s Jiřím Petřivalským

1. Stál jste u zrodu občanského sdružení Národní korporativismus (NK). Co bylo impulsem pro jeho vznik?

Já jsem nebyl tenkrát přímo u zrodu Národního korporativismu (NK). I když jsem se připojil poměrně brzy. NK vznikl, aby zaplnil určitou mezeru v pronárodním hnutí a umožnil zapojit se mladým aktivistům do smysluplné činnosti. V té době chyběla v ČR radikálnější nacionalistická organizace, která by propojovala národní spektrum od radikální mládeže až po politické strany. NK tuto mezeru zaplnil.

2. NK byl orientován zejména na mládež. Co bylo hlavní náplní jeho činnosti?

Hlavní náplní naší práce byla jednak snaha sdružovat lidi a dát jim možnost aktivně se podílet na politické situaci v naší zemi. Za dobu činnosti jsme uspořádali desítky různých veřejných akcí po celé republice. Dále jsme se zaměřovali na pouliční propagaci, výleповé akce, ale i například na pořádání vzdělávacích a výcvikových kempů pro naše členy. Také jsme si tiskli svoje noviny.

3. Jak byste charakterizoval členskou základnu NK?

Členská základna čítala v době největší slávy NK kolem 400 lidí. Převážnou část tehdy tvořila mládež, tedy lidé mezi 15-25 lety. Zastoupení však u nás byli lidé každého věku včetně důchodců. Jinak se dá říci, že členská základna byla, ať už po stránce vzdělání, či po stránce profesní, průřezem celé české společnosti.

Občas slyším mluvit jakési pseudoznalce o tom, že se k myšlenkám nacionalismu připojují jen zkrachovanci bez inteligence a vzdělání. Po 14 letech práce s lidmi můžu s klidem říci, že je to naprostý nesmysl. Samozřejmě se tam také občas vyskytnou takoví jedinci, ale zároveň myšlenky nacionalismu přitahují mnoho inteligentních, úspěšných a vysokoškolsky vzdělaných lidí.

4. V čem je podle Vás přínos mládežnických odnoží pro politické strany?

Především to mladé lidi naučí základní návyky nezbytné pro politickou práci. Členství v mládežnické organizaci politické strany dá každému možnost naučit se nové věci a profesně se vyvíjet. Člověk si zautomatizuje určité věci, které se mu poté hodí i v politické straně, a zároveň se naučí, co si může dovolit a co už ne.

Pro politické strany je zase přínosem, že jim dorůstají nové elity, které jsou vychovávané už od mladého věku a mnohdy poté zůstávají věrní straně dlouhá léta. Dále je pro politické strany přínosná pouliční politická práce mládeže, která se projevuje např. při roznosu či lepení propagačních materiálů, či přítomností na veřejných shromážděních.

5. Proč došlo k dobrovolnému rozpuštění NK? Co bylo hlavním důvodem?

Hlavním důvodem pro dobrovolné rozpuštění NK byl fakt, že organizace splnila svůj primární účel a nebylo jí více zapotřebí. Mezi vznikem a rozpuštěním NK došlo u pronárodního hnutí k významným proměnám. Z několika existujících pronárodních politických stran se vyprofilovala Dělnická strana jako jediná akceschopná a zároveň chápající svět reálné politiky. Na poli pronárodní mládeže mezitím vzniklo hnutí Autonomní nacionalisté (AN), které dokázalo úspěšně oslovovat mládež a přitom bylo decentralizované, a tím prakticky více odolné proti vnitřním sporům. Já jsem jako předseda NK již předtím dlouhodobě a úspěšně spolupracoval s Dělnickou stranou i s AN. V těchto organizacích jsem viděl budoucnost národní scény v ČR, a proto jsem rozpustil NK a doporučil členské základně NK vstup do Dělnické strany, případně zapojení se ve strukturách AN.

6. NK byl vnímán jako součást krajně pravicového, extremistického spektra. Jaký je Váš názor na takový přírůstek?

Já zrovna termín „krajní pravice“ nemám moc rád, protože mi rozdělování na pravici a levici v dnešním politickém systému spíše připadá jako snaha o oblbování voličů s tím, že je jim nabízena jakási fiktivní možnost volby. V reálu je poté zcela jedno jestli lidé volí pravicovou, či levicovou stranu a to ani nemluví o tom, že se ony strany poté chovají zcela jinak, než předtím deklarovaly ve svých předvolebních programech atd.

Já bych NK definoval spíše jako součást pronárodního politického spektra. Sdružovali jsme lidi s různými, a to někdy i dost odlišnými politickými názory. Zároveň jsme se nebránili žádné rozumné spolupráci s kýmkoli z pronárodní opozice. Snažili jsme se také navzájem seznamovat představitele různých skupin. Myslím, že to také svým způsobem přispělo k určitému urychlení vzestupu Dělnické strany.

7. Jak vůbec hodnotíte dnešní mládež, její priority a hodnoty?

Dnešní mládež je, stejně jako mládež v každé době, obrazem systému, ve kterém vyrůstá, a socioekonomického prostředí, které jí ovlivňuje. Takže mládež v podstatě jako celek nemůže za to, jaká je. Dnešní politický systém postdemokracie nevede mládež k žádným hodnotám, k úctě, či k lásce k vlasti. Jako vzor dnes úspěšného člověka už není vnímán celý život pracující člověk, který se umí postarat o svoji rodinu a žije prospěšný život pro sebe a své okolí. Dnes je za úspěšného považován každý kdo si uměl nakrást a šel přitom přes mrtvoly. Úcta, čest a sebeobětování jsou dnes prezentovány jako slabost.

V takovémto systému se nemůžeme divit, že mládež trpí extrémním pocitem rozčarování a deziluze ze světa. To, že se poté mládež uchyluje k sociálně patologickým jevům jako jsou drogy, pouliční kriminalita, alkoholismus je toho jen logickým vyústěním. V systému, který jim neumožňuje už ze své podstaty žít důstojný život se tomu v podstatě nemůžeme divit.

Proto je potřeba s mládeží pracovat a nabídnout jí smysl života a existence. Proto je třeba, když už tuto roli neplní stát, aby měla mládež u pronárodních organizací vždy otevřené dveře.

8. Kdo je Vaším politickým vzorem a kdo ovlivnil Vaše názory a myšlenky?

Tak těch lidí je z historie nebo i přítomnosti skutečně hodně, takže jmenuji jen ve stručnosti tři, které znám osobně.

Tomáš Vandas, předseda DSSS. Práci pana předsedy mám možnost zblízka sledovat již řadu let a myslím, že na každého, kdo o ni ví tolik co já, musí dělat ohromný dojem. Prakticky veškerý volný čas věnuje práci pro DSSS a to zároveň chodí do civilního zaměstnání a studuje na VŠ. To je něco v českých podmínkách opravdu málo vídaného.

Martin Zbela, místopředseda DSSS. Kromě jeho standardně dobré práce na mě dělá obrovský dojem jednou věcí. Každá jeho úvaha (komentář, připomínka) je naprosto precizní po stránce věcné a logické. Když mi vždy jednou za čas pošle nějakou svoji připomínku k tomu, co bych měl udělat jinak, tak to vždy perfektně sedí. Je na něm vidět obrovská politická zkušenost a jako jeden z nemnoha je schopen nahlížet na chod politické strany tak, jak by se na něj nahlížet mělo.

Katrin Köhler, funkcionářka NPD (Národně demokratická strana Německa, městská zastupitelka v Chemnitzu). Díky ní jsem navázal své první kontakty s NPD v Německu. Vždy k nám byla velmi přátelská a otevřená i přesto, že jí za to nějakí její spolustraníci kritizovali. Přesto, že je funkcionářka a zastupitelka, tak jí to nestouplo ho hlavy a projevuje se naprosto lidsky i v běžném životě.

9. Jak se díváte na soužití s menšinami, zejména s romským etnikem?

Soužití s menšinami může být problematické už ze své podstaty. Je přirozené, že lidé budou hůře vycházet se sousedy, kteří nesdílejí jejich jazyk, kulturu a zvyky. Odlišný styl chování potom logicky vede ke vzniku problémů. Takzvané multikulturní obohacení, které má toto soužití podle některých pseudohumanistů přinášet, je poté jen prázdnou frází. Vcelku zajímavě mají tento problém vyřešený v USA, kde mají menšiny často své vlastní čtvrti a žijí si v nich v podstatě způsobem, který jim vyhovuje. Bílý člověk v nich sice často nemá co dělat, ale na druhou stranu se černoši či Hispánci drží v hranicích své čtvrti.

Soužití s romským etnikem bývá v ČR velmi problematické právě kvůli zcela odlišnému stylu života většiny cikánů. Od revoluce tento problém nikdo neřešil a teď na to doplácíme. Dospívající generace Romů jsou prakticky často lidé bez vzdělání a perspektivy do budoucna. Nelze se příliš divit, že bez pozitivních vzorů se mladí cikáni často dopouštějí trestných činů a stávají se drogově závislí. Asociální chování, nezaměstnanost a vysoká natalita také nepřispívá k pozitivnímu náhledu na vzájemné soužití. Momentální trend vlády o rozmisťování Romů rovnoměrně do různých lokalit povede časem jen k další eskalaci napětí.

Příloha D - Rozhovor s Pavlem Szudárem

1. Proč jste se rozhodl vstoupit do Dělnické mládeže?

Protože jsem mladý člověk s pronárodním cítěním a jsem zároveň příznivcem DSSS, tak pro mě byla DM jasná volba. Líbí se mi její cíle, a to především boj proti drogám, budování kulturního podvědomí u mládeže a další věci. Svoji roli také hrála moje touha po změně. Chtěl jsem se zapojit do projektu, který má za cíl oslovovat mladé lidi a dát jim alternativu vůči vládnoucímu režimu.

2. Co je podle Vás hlavní prioritou a náplní činnosti Dělnické mládeže?

Dle mého názoru hlavní prioritou DM je dát mládeži smysl života a také sdružovat mladé lidi s pronárodním cítěním. Chtěl bych, aby to u nás v budoucnu fungovalo stejně, jako v západní Evropě, např. v Německu. Mojí prioritou je tedy snaha o sjednocení mladé části nacionalistického hnutí a jejich vzájemná spolupráce.

3. V čem je podle Vás přínos mládežnických odnoží pro politické strany?

Myslím si, že mládežnické odnože politických stran fungují, nebo by alespoň měly fungovat, jako příprava pro budoucí členy politických stran. Mládež by prostřednictvím těchto skupin měla být vedena k tomu, aby si osvojila cíle, názory a postoje dané politické strany. Dále by měla být vedena k zodpovědnosti za své činy. Dalším účelem mládežnických organizací je snaha všeobecně zdokonalovat mladé lidi jak po psychické, tak po profesní stránce.

4. Jak byste charakterizoval členskou základnu DM?

Členská základna DM je sestavena především ze studentů různých škol. Máme mezi sebou samozřejmě také mnoho mladých pracujících lidí, kteří jsou si vědomi současné politické situace v ČR, a nelíbí se jim dnešní politická realita a její vzdalování se pracujícím českému lidu.

5. DM je vnímána jako součást krajně pravicového, extremistického spektra. Jaký je Váš názor na takový příměr?

Podle mě je tento příměr přežitek. DM je vlasteneckou, konzervativní a radikální organizací. Nejsme pravice, ani levice. Jsme mladí lidé, kteří si přejí změnit poměry, které jsou bohužel běžné v naší zemi.

6. Jak vůbec hodnotíte dnešní mládež, její priority a hodnoty?

Dnešní mládež bych charakterizoval jako různorodou, potýkající se s nemalým počtem svých vlastních problémů a mající své vlastní priority (sport, škola, práce, peníze, televize, Facebook). Jako hlavní problém pro dnešní mládež bych viděl snadný přístup k drogám a jejich celkové rozšíření dnes už i na základních školách. Také si myslím, že většina mládeže má negativní postoj k české politické scéně, který pramení z různých sdělovacích prostředků.

7. Kdo je Vaším politickým vzorem a kdo ovlivnil Vaše názory a myšlenky?

Pamatuji si, jak jsem si snad jako desetiletý chlapec hrál před televizí a zrovna běžely předvolební spoty různých politických stran. Nevěnoval jsem tomu velkou pozornost až do té doby, než jsem zaslechl proslovy Miroslava Sládka. Mluvil o problematice cikánského etnika, která mi jako malému chlapci vyrůstajícímu v Ostravě (ve městě prolezlém cikánskou kriminalitou) byla dobře známa. Můj vzor ale tenkrát nebyl jen tento pravicově orientovaný politik. Byli to také hrdinové z české a evropské historie, kteří se stavěli na odpor vůči útlaku: Jan Hus, Jan Žižka, Jan Sladký Kozina, Milada Horáková a také čeští piloti RAF. Dále také filozofové 19. století v čele s Fridrichem Nietzsche.

8. Jak se díváte na soužití s menšinami, zejména s romským etnikem?

Na otázku soužití s menšinami není jednoduché odpovědět, neboť není menšina jako menšina. Myslím si, že pokus o vytvoření multikulturního státu je celkově kontraproduktivní k majoritní části obyvatelstva, o čem jsme se přesvědčili v evropských západních zemích (především v Německu, Francii atd.), kde se o multikulturní stát snaží již několik desetiletí.

Mám za to, že jedním z největších problémů je realitními kanceláři umělé vytváření takzvaných ghett, kde dochází k shlukování cikánského etnika v nelukrativních místech České republiky. Celkově si myslím, že za nynější problém s Romy nese vinu také minulý režim (tj. komunistický), neboť právě komunisté sebrali Romům jejich maringotky a přidělili jim byty s bláhovou myšlenkou převýchovy v pracovně produktivní členy společnosti. Nechci ovšem všechny Romy paušalizovat, neboť vím, že je mezi nimi mnoho slušných a pracujících lidí. Nechci poukazovat na všeobecný dvojitý metr fungující na většině úřadů, kde je snad každá minorita (zvláště ta romská) zvýhodňována nad majoritou, což vede k všeobecné frustraci obyvatelstva.

Poukázal bych spíš na to, že velká část majoritní společnosti má negativní zkušenost s romským etnikem. Není jistě náhoda, že podle průzkumů veřejného mínění si Romy za sousedy nepřeje drtivá většina Čechů.

Příloha E - Rozhovor s Martinem Košťálem

1. Stál jste u zrodu dvou mládežnických organizací: Republikánské mládeže (RM) a Dělnické mládeže (DM). V čem vidíte s odstupem času jejich rozdíl a co mají naopak společné?

Ten elán a nadšení mají bezesporu členové obou organizací společný. Myslím, že dnes je energie a chuti do politického boje minimálně stejně jako v bývalé Republikánské mládeži. Protože věková základna v samotné DSSS je nižší, strana téměř překypuje energií a je proto bezpochyby akceschopnější, než bývalá mateřská strana RM, což se opět pozitivně odráží do činnosti mládežnické organizace.

2. RM byla v únoru 2002 rozpuštěna. Jak jste tehdy vnímal tento krok ministerstva vnitra?

Pochopitelně jsem to vnímal jako nespravedlnost a údajný důvod k rozpuštění jako zcela absurdní. Ano, sdružení vyvíjelo politickou činnost, což mi však dodnes přijde jako pochybný důvod k rozpuštění.

3. Liší se podle Vás členská základna RM a DM? A případně v čem?

Členská základna v obou organizacích vychází z mladých lidí, idealistů, nespokojených se stavem současné společnosti. Nevidím zde velké rozdíly.

4. V čem je podle Vás přínos mládežnických odnoží pro politické strany?

Fungující mládežnická organizace je pro politickou stranu velikým přínosem. Mládež je vždy budoucnost národa a hnutí, které si vytklo nemalé cíle, musí bezpodmínečně umět s mládeží pracovat. Ve všech dobách stáli mladí lidé v první řadě bojovníků za lepší svět. Chce-li být proto politické hnutí v dlouhodobém časovém horizontu úspěšné, musí mít propracovanou strategii, jak oslovit mladé. Nesmíme ani zapomínat na to, že mládežnická organizace je nedocenitelným zdrojem budoucích funkcionářů a leaderů strany, kteří si prošli poctivou cestu od nočního vylepování plakátů, psaní krátkých článků na poslední stranu stranické tiskoviny a prvních nesmělých stranických projevů, až po veřejná vystoupení na náměstích a leadery protestních shromáždění.

5. Lze nějakým způsobem hodnotit, zda byla úspěšnější a aktivnější RM nebo DM?

To není lehká otázka, protože vím, že mládežníci v RM i DM přistupovali ke všem výzvám vždy se stoprocentním odhodláním. Vzhledem však k tomu, že je nezbytně nutné každou politickou akci a každý požadavek důsledně dostat do povědomí veřejnosti, tak musím konstatovat, že Dělnická mládež je na tomto poli úspěšnější, než bývala RM. Podařilo se jí také velmi účinně využít internetu, který v sobě ukrývá značný potenciál.

6. RM i DM byly a jsou vnímány jako součást krajně pravicového, extremistického spektra. Jaký je Váš názor na takový přírůstek? Je podle Vás nálepka neonacistů pro DM oprávněná?

Tak samozřejmě tady se jedná o nálepkování, které, jak se zdá, má v této zemi již dlouhou tradici a jen tak zřejmě nevyumizí. Od nálepkování předlistopadových disidentů a chartistů se na začátku 90. let plynule přešlo k nálepkování nové opozice. Tedy té opravdové - protirežimní. „Ztroskotance a kriminální a asociální živly“ nahradili ti samí novináři jinými štítlivými výrazy - „neonacisty a ultrapravicovými extrémisty“. A kola propagandy se točí vesele dál.

7. Jak vůbec hodnotíte dnešní mládež, její priority a hodnoty?

Ono je to asi typické pro mládež ve všech dobách, že se chce především radovat, veselit, užívat a pocit odpovědnosti získá až s přibývajícím věkem, kdy již z mládežnických kalhot napůl žerdi vyrostete. Horší možná je, když chtějí tímto stylem žít i lidé, kteří již na to dávno nemají věk.

8. Kdo je Vaším politickým vzorem a kdo ovlivnil Vaše názory a myšlenky?

Bezpochyby mě oslovila řada historických postav, o kterých jsem v době vstupu do politiky četl. Celkově vzato mě nejvíce oslovili muži, kteří navzdory tomu, že pocházeli z nuzného prostředí, tak dokázali v historii zanechat svůj otisk. V současné době mi jsou sympatické názory pana prezidenta a jeho nejbližších spolupracovníků.

9. Jak se díváte na soužití s menšinami, zejména s romským etnikem?

O tomto tématu bylo napsáno a řečeno již mnoho. Soužití s romskou menšinou není, bohužel, zdaleka idylické a bezproblémové, jak bychom si všichni přáli. Romská mentalita je značně odlišná od českého, či chcete-li evropského pohledu na svět a vzhledem k tomu, jak již celá staletí úspěšně odolává asimilačnímu tlaku nejen u nás, ale i v řadě dalších států (např. v Bulharsku, ve Španělsku, ve Francii), je vysoce pravděpodobné, že z našeho pohledu k žádoucímu přizpůsobení zřejmě v brzké době nedojde.

Během čtyřiceti let komunistické diktatury proběhly určité pozitivní změny, Romům byly celkem úspěšně vštěpovány pracovní návyky, byli dotlačeni posílat děti do škol a pokud došlo k trestnému činu, viník byl tvrdě sankcionován, ale posun vpřed je již více jak dvě desítky let minulostí. Navíc je třeba dodat, že současný systém „státu blahobytu“ do značné míry podporuje typický romský způsob života, jelikož se nemalé finanční částky vybrané od daňových poplatníků transferují lidem zcela evidentně upřednostňujícím volný čas a minimum povinností. Vzhledem k vysoké romské natalitě a nastavení sociálního a právního systému v České republice očekávám, že soužití s Romy bude v budoucnu ještě komplikovanější a nalezení řešení ještě vzdálenější.

Příloha F - Rozhovor s Dominikem Březným

1. Jste členem hnutí Autonomní nacionalisté. Co bylo impulsem pro vaše zapojení do činnosti AN?

Hned pro začátek bych rád podotkl, že Autonomní nacionalisté nemají žádné pevné členství, tudíž se za AN může považovat de facto každý, kdo sdílí stejné názory, postoje a chce být nějakým způsobem aktivní v propagaci našich myšlenek.

Co bylo osobně mým impulsem? Možná to bude znít primitivně, ale první zkušenosti s cikánskou menšinou. Jelikož jsem jako malý kluk bydlel s rodinou ve čtvrti, kde jsme byli v podstatě slabou menšinou, konflikty byly takřka každý den. Ve mně to vřelo, ale nemohl jsem to nějak moc ventilovat. Proto jsem se začal zajímat tehdy o subkulturu skinheads a skrz toho jsem se dostal až k pronárodně orientované mládeži. Na AN mě tehdy zaujala jejich rétorika, vystupování i image. Snažil jsem se nějakým způsobem spojit s dalšími mladými lidmi ze svého okolí a po nějakém čase jsme zformovali i první regionální organizovanou autonomní skupinu. Tehdy ještě ne přímo AN, ale stála na stejném základu.

2. AN jsou orientováni zejména na mládež. Co je hlavní náplní činnosti?

Činnost AN je hodně různorodá a tak si může každý v podstatě vybrat, jakým způsobem ten dotyčný může nejlépe oslovit své okolí a tím propagovat naše názory. Někdo rád operuje v ulicích (lepení letáků, nálepek), někdo raději komunikuje s lidmi, někdo je na ekologii, jiní zase rádi pomáhají potřebným (podpora psích útulků, sociálně slabším rodinám). Každý, kdo chce být aktivní, si své uplatnění určitě najde.

3. Jak byste charakterizoval členskou základnu AN?

Jak jsem již avizoval výše, nemáme žádné pevné členství, proto je těžké přesně charakterizovat členskou základnu. Je vítán každý, kdo nesouhlasí se stávajícím systémem a komu není lhostejný osud našeho národa a celé Evropy. Nesoudíme lidi podle vizáže, ale podle jejich charakteru. Nejsme žádnou subkulturní skupinou.

4. V čem je podle Vás přínos mládežnických organizací pro politické strany?

Obrovský. Výchova mládeže je nesmírně důležitá. Je potřeba připravit mladé lidi a hlavně je nasměrovat tím správným směrem. Pak je na nich, jakou cestu si zvolí. Zda vstoupit do politiky, či stranu podporovat jinak. Mladí lidé v politice jsou vždy oživením a jejich názory a připomínky by se měly brát na zřetel. Mládež je budoucnost našeho národa!

5. AN jsou vnímáni jako součást krajně pravicového, extremistického spektra. Jaký je Váš názor na takový přírůstek a na nálepku neonacistů?

Dělení na levici a pravici je takový přežitek. Toto dělení v zásadě neuznáváme a proto se nepřikláníme na žádnou stranu. Kdybychom to brali do detailů, tak současná pravice je silně pro-kapitalistická, a my se netajíme svým odporem vůči kapitalismu, na druhou stranu pod levicí si lidé představí komunisty, tak podle tohoto dělení jsme asi zlatý střed. Systém se brání ze všech sil a proto mu nezbývá nic jiného, než označovat nepohodlné lidi za neonacisty. Lidé si pod tímto pojmem představí ty nejhrůznější věci a to systém moc dobře ví. Pokud by se lidé přestali bát neonacismu, vymysleli by si určitě zase jinou nálepku...

6. Jak vůbec hodnotíte dnešní mládež, její priority a hodnoty?

Dnešní mládež je vesměs obrazem současného systému. Pojmy jako tradice, rodina jsou jim již většinou cizí. Nemůžeme hledat ale chybu přímo v mladých lidech, ale spíš v jejich výchově a vlivu okolí. Kdysi bylo normální po 20. roku života založit rodinu. Dnes? Jsou důležitější věci, třeba diskotéky, drogy, alkohol apod. Když už i z tohoto vyrostou, je na řadě kariéra. Rodina až na posledním místě. Je smutné, jak nás dokázal kapitalismus a konzum zkazit. Proto právě AN zaměřují svou propagaci na mladé lidi. Aby jim ukázali i jiné hodnoty, jinou cestu a jiný smysl života. Naši předkové za nás ve válkách, bitvách pokládali i životy, bojujme i my za budoucnost našich potomků.

7. Kdo je Vaším politickým vzorem a kdo ovlivnil Vaše názory a myšlenky?

Politický vzor přímo nemám. Nechci jen slepě někoho kopírovat a následovat. Své názory a postoje si musíme každý utvořit sám a snažit se být jedineční. Z historie nesmíme vycházet, ale musíme se z ní poučit. Náš boj není zdaleka prohraný. To, že jsme pronásledováni a souzeni tímto systémem, nám jasně ukazuje, že z nás mají strach a bojí se našich myšlenek. Bojí se, že by lidé přišli na to, že je tento systém již přes 20

let denně jen obelhává a bere jim jejich svobodu. Proto nesmíme polevit, náš čas určitě přijde!

8. Jak se díváte na soužití s menšinami, zejména s romským etnikem?

Soužití různých kultur je vždy velmi složité. Vždy si budeme více rozumět s člověkem, s kterým nás něco spojuje. Multikulturní společnost, kterou chtějí vytvořit různí pseudohumanisté, je naprostý nesmysl. Každá kultura je něčím výjimečná a jedinečná. Proto si myslím, že by se ta jedinečnost neměla ničit. Původní evropská civilizace pomalu a jistě vymírá, tento proces se bude těžko zastavovat, ale nic není ztraceno.

Co se týče cikánů, tak výsledky „soužití“ pocítuje většina lidí na vlastní kůži. Dokud ale budou mít zastání na úřadech a ve vládě, nic se bohužel nezmění. Možná jsem utopista, ale přál bych si, aby jednou měli cikáni svůj vlastní stát, aby mohli všem ukázat, jak se o sebe umí postarat. Bohužel, toho se nikdy nedočkáme. Jsem si ale vědom, že mezi cikány jsou i slušní a vzdělaní lidé. Právě ti by se ale měli nejvíc ohradit proti chování svých soukmenovců. Ale ne tak, že budou označovat všechny za rasisty, ale nejprve si udělat pořádek mezi svými. Pokud nám tento problém přeroste přes hlavu, může se za pár let stát, že budeme cizinci ve vlastní zemi.

Příloha G - Příručka tazatele

1. Rozdíl mezi Republikánskou mládeží (RM) a Dělnickou mládeží (DM) v činnosti a složení členské základny.
2. Náplň činnosti RM, DM, NK a AN.
3. Přínos mládežnických odnoží pro politické strany.
4. Názor na označení organizace za krajně pravicovou.
5. Hodnocení dnešní mládeže, její priority a hodnoty.
6. Kdo je politickým vzorem a kdo ovlivnil názory a myšlenky dotazovaného.
7. Pohled na soužití s menšinami, zejména s romským etnikem.

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE:

Jméno autora: Tomáš Vandas
Obor: Sociální a mediální komunikace
Forma studia: kombinované
Název práce: Mládež a krajní pravice
Rok: 2012
Počet stran bez příloh: 71
Celkový počet stran příloh: 20
Počet titulů české literatury a pramenů: 19
Počet internetových zdrojů: 33
Vedoucí práce: Mgr. Lukáš Novotný, M.A., Ph.D.